

Scrisoare pastorală

*Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul VII(2008), nr. 148(16 –31 Decembrie)*

Iubiții mei enoriași, prieteni și susținători ai parohiei de aproape și de departe!

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns să gustăm bucuria Sfințelor Sărbători ale Crăciunului și anul acesta. Să-I mulțumim pentru darul de mare preț, pe care ni l-a dat, având posibilitatea, iată, fiecare dintre noi, să mai adăugăm încă un an în cununa vieții noastre. Dacă ne gândim că mulți dintre noi, care, poate, erau mai voinici, mai robuști trupește și sufletește decât noi, au plecat între timp pe drumul cel fără de întoarcere al veșniciei, putem înțelege cât de prețios este darul acesta, ce ni s-a făcut nouă. Tocmai de aceea, să încercăm și noi, fiecare, să ne transformăm, dacă nu într-un hotel de lux, ori o casă de om bogat, măcar într-un staul, în care, în ieslea săracă a credinței sufletului nostru, să-L rugăm pe Hristos să se nască iarăși. Să ne gândim în aceste zile, după vorba colindului, că, poate, a străbătut drumurile, străzile și potecile, bătând din poartă în poartă și din ușă în ușă, dar nimeni nu l-a deschis. Fiecare era ocupat cu multe și de toate; peste tot era zarvă, cântece, jocuri, strigăte, plânsete, chiuțuri și alte cele, așa că șoapta Lui, prin care cerea găzduire, nu s-a auzit. Să-L rugăm noi, fie că suntem tineri, fie bătrâni, sănătoși, ori bolnavi, cu familii numeroase, ori părăsiți de toți pe lume, să-L rugăm, zic, să intre și să rămână la noi cât mai mult. Poate staulul nostru este mai mic, mai întunecos, mai sărac, mai rece, dar, dacă va veni El, greul nu va mai fi greu, tristețea se va transforma în bucurie, singurătatea va rămâne o amintire, durerea va deveni suportabilă, iar noi vom căpăta un reazim, un liman, o țință și un rost pe marea acestei vieți atât de învolburată și de nesigură.

Folosesc acest plăcut prilej, dragii mei, să vă urez din tot sufletul, ca să petreceți Sfintele Sărbători ale Crăciunului în mijlocul celor dragi ai Dumneavoastră, cu bucurie, cu sănătate, cu speranțe de mai bine, cu dorința firească și creștinească de a vă apropia mai mult de Dumnezeu! La mulți și fericiți ani!

*

Congresul Spiritualității Românilor de Pretutindeni(*continuare din numărul trecut*):

II. Delegația românilor din **Serbia** a prezentat situația dramatică pentru românii din această țară. Pentru a nu întruni numărul necesar ca să intre în Parlament, comunitatea a fost divizată: unii au fost recunoscuți ca români, iar alții ca vlahi. **Ion Cismaș** cerea Bisericii Ortodoxe Române să intervină pe lângă Biserica Ortodoxă Sârbă, ca să oprească persecuția preoților români, iar statului român și tuturor instituțiilor să facă apeluri pentru a se anula pedeapsa penală a preotului din Malainița, care a construit biserică în curtea casei sale și slujește în ea în limba română; III. **Bucovina:** Poetul **Vasile Tărățeanu** a criticat modalitatea alegerii membrilor Parlamentului Ucrainean, fiindcă se pun piedici serioase în calea liderilor români de acolo. Sublinia pericolul micșorării numărului de școli românești din Bucovina. Au fost anul trecut 87 de școli românești, acum sunt 78. Procesul de deznaționalizare continuă cu insistență din ce în ce mai mare. Cărțile trimise de România școlilor românești din Bucovina sunt cenzurate de către autorități și cele mai multe nu ajung la destinație, ci la topire. Profesorii sunt anchetați dacă îndrăznesc să prezinte copiilor o carte românească fără știrea și aprobarea autorităților. Este foarte necesar să se înființeze la București un Minister al Românilor din Afară; IV. **Bulgaria:** A vorbit **Igor Gheorghiev**. Situația comunității românești din această țară este foarte dramatică. Sunt 98 sate românești, care nu au școli în limba română. În biserici nu se vorbește românește, ci numai

bulgărește. Statul bulgar nu ajută cu nimic etnia românească, ci desfășoară o susținută campanie de deznaționalizare. Românii care încearcă să ceară drepturi pentru români sunt anchetați, arestați și întemnițați. Ca noutate în peisajul cultural bulgăresc este faptul că în ultimul an au apărut 9 școli românești particulare, care funcționează în case particulare, neavând locații speciale. Tot ca noutate îmbucurătoare este și faptul că de doi ani Biserica Ortodoxă Bulgară a permis preoților, ca la slujbele particulare (parastase, înmormântări, sfințiri de case etc.) să se poată sluji și în românește; V. S.U.A.: **Nicolae Popa** a afirmat că românii din această țară au posibilitatea să ajute mult la reunificarea României cu Basarabia și Bucovina prin memorii și manifestări la O.N.U. și Congresul American, dar au nevoie de mai multe locuri în parlamentul românesc de la București, fiindcă aceasta le-ar mări prestața în relațiile cu oamenii politici și cu instituțiile americane; VI. **Rusia:** Academicianul **Eugen Grebenicov**, român de origine, căsătorit la Moscova, a afirmat că în capitala rusească sunt 10.000 de români, iar în toată Rusia peste 1.500.000. Ar fi mare nevoie de educație pentru copii în limba română, mai ales de un liceu în română. Nu au biserică românească, ci numai un preot, care slujește pe unde poate în bisericile rusești moscovite. Ar fi nevoie de bani pentru cumpărarea unui teren și construcția unei biserici românești(*continuare în numărul viitor*);

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea(*continuare din numărul trecut*): „*Îndată am început să întocmim cete de haiduci prin aceste locuri și am luat hotărârea de-a-mpreună cu Slugerul Teodor, ca să facem și o mică cârciumă în hotarul satului Balta, în drumul ce duce la Cerneți și drumul ce vine de la Baia de Aramă. Și am numit ca vânzător la această cârciumă pe Petre al Preutesii zis Bălteanu, omul de încredere al nostru. Această cârciumă a fost făcută cu scopul de a aproviziona cetele de haiduci cu mâncare și îmbrăcăminte și de a descoperi orice secret, care venea de la Cerneți sau Ada-Kaleh contra lui Teodor, sau a cetelor de haiduci. Tot la această cârciumă luau ei, haiducii, informațiuni, când veneau sau treceau dijmarii greci după încasări de biruri și le țineau calea de-i omorau și le luau banii, pe care îi lăsau la cârciumă. Cetele de haiduci erau întocmite din țărani români, clăcași de pe moșiile boierești de la câmp. Îi luam din târgul Cerneților și îi aduceam aici, la munte și îi întocmeam în grupuri de câte 15 sau 20 și îi așezam în ascunzișurile de pe lângă graniță, de unde puteam să dea lovituri în Banat, Transilvania și la noi dincoace. Aceste ascunzișuri erau: primul în pădurea din muntele Camăna. Acesta era sub îngrijirea preotului Nicolae Macu. Al doilea era în Țăsna și [grupul] locuia în peștera Scărișoara, la poalele muntelui Inelețu-Mare. Aceștia erau în număr de 140; erau sprijiniți pe la toate trecătorile care duceau în Banat, (la) Rușava(Orșova), Ada-Kaleh, Baia de Aramă. Și erau sub îngrijirea mea. Iar al treilea ascunziș al haiducilor panduri era la Vârful lui Stan, deasupra satului Isverna. Erau la număr 89, care era(u) tot sub îngrijirea mea. Ei aveau fiecare comandirul lor, însă eu aveam numai grijă de ei cu mâncare, îmbrăcăminte și le dam tot felul de știri și eram obligați de Slugerul Teodor să avem grijă de ei, să nu cadă vreunul prins, fiind răspunzători. Și trebuia ca noi să fim cu ochii în patru, să descoperim orice complot pus la cale asupra lor. Aceste cete de panduri jefuiau în stânga și în dreapta, omorau dijmarii greci, turci, dregătorii de toată mâna (și) le luau banii. (Jefuiau) și pe ciocoi români, care ședeau mână în mână cu grecii, fără nici-o frică de nimeni, din pricina ginerelei mele, căpitanul Bosoancă, care era căpitan de poterași al otcârmuirii pe lângă taftul(comandamentul) plaiului Cloșani. Când venea ordin de la isprăvnicat la taft la Baia de Aramă, ca să formeze poterile și să pornească după ei să-i prindă, atunci căpitanul Bosoancă îmi da mie de știre și eu anunțam cetele de panduri să se ascundă până trecea potera. Acești panduri erau de o credință nemaipomenită. Ei erau jurați, că nu lucrează decât pentru prea bunul și înțeleptul Sluger*

Teodor. Toți banii pe care îi luau din jafuri îi depuneau la mine și la preotul Nicolae Macu și la cărciuma făcută de Teodor.

La aceste cete se mai adăugau și cei 500 de panduri sârbi aduși de Slugerul Teodor din Serbia, care făcut-au răscoală la anul 1806 contra turcilor, sub comanda lui Karageorghievici, care era bun prieten al Slugerului Teodor. Toate aceste cete de panduri se întocmeau primăvara și se despărțeau toamna, fiecare prin satele lor. Iar când venea primăvara, fiecare pleca din sat cu motivul că pleacă după lucru prin satele de la munte. De la despărțirea de toamnă lăsau vorbă unde să se întâlnească. Ei se întâlneau în anumite târguri. Aceste târguri de întâlnire erau pentru pandurii sârbi Carotin, la Verciorova și la Rușava(Orșova), iar pentru ai noștri la Cerneți, Baia de Aramă, Strehaiia. Se întâlneau și fără să se cunoască. Se cunoșteau pe un anumit semn între ei, căci care era pandur purta o floare ce-nflorea primăvara, o iglice sau altceva, la al doilea nasture de la epângea(haină, tunică). Și pe acest semn se cunoșteau și se-mpreunau acolo în târg și plecau la munte. De primăvara și până toamna era plin muntele de panduri, de la Verciorova până la Tismana. Din acești oameni și-a întocmit Slugerul Teodor armata lui pentru răzmeriță(continuare în numărul viitor).

*

A intrat în tradiția parohiei noastre ca la Crăciun și la Paști să citim în biserică **Pastorală** ierarhului nostru. În cei peste 30 de ani de preoție în această parohie, niciodată nu a lipsit pastorală ierarhului. Doar anul acesta.... Vineri, 19 decembrie, la ora 15, am dat telefon la protoierie, dar pastoralele încă nu sosiseră. A doua zi, preotul Dvs. a început colindul cu Crăciunul. Știe și **Prea Sfințitul Episcop Nicodim**, care a fost cu ani în urmă preot de parohie, cât de importantă este această vizită pastorală și cât se supără enoriașii la care nu ajunge preotul. Știe și Prea Sfinția Sa, că preotul care vrea să facă pastorație, ci nu figurație, are cea mai grea perioadă din timpul anului în perioada Sărbătorilor de iarnă. Și totuși!.. Am făcut cum am putut și miercuri, 24 decembrie, la ora 12, am ajuns la protoierie. Acolo, însă, nu era nimeni! Noroc că bătrânul ierarh transilvan, **Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Bartolomeu Anania** al Clujului, deși are 86 ani, nu a uitat nici anul acesta și, ca în fiecare an, a trimis la Bârda, cu aproape două săptămâni înainte de Crăciun, o pastorală, un calendar și o felicitare, așa că am putut să citim și de data aceasta o pastorală. Rugăm pe **Prea Sfințitul Episcop Nicodim**, dacă întâmpină greutăți cu tipărirea, pe viitor să apeleze cu încredere la serviciile parohiei noastre. Îl asigurăm că putem să-i publicăm, în cele mai bune condiții grafice, orice pastorală, chiar și cu cinci ani înainte de evenimentul la care se referă. Ar fi regretabil să se mai întâmple să nu avem pastorală și la alte mari Sărbători creștinești!

*

Doamna Prof. Univ. Dr. Senator Ecaterina Andronescu, fiică a comunei noastre, este din nou ministru al Învățământului. Are în față o situație grea și probleme dificile, dar să sperăm că va reuși să le rezolve cu bine pe toate. Dumnezeu să-i ajute!

*

O serie de credincioși din afara parohiei, fii ai parohiei, cititori ai publicațiilor parohiei noastre, sau, pur și simplu, oameni de bine, ne-au trimis ajutoare bănești în perioada 1 dec.2007-30 nov. 2008, dintre care menționăm pe cele mai mari:

A. Fii ai parohiei plecați definitiv sau temporar din parohie: I. Ionașcu Marian(Londra-Anglia): 2790(fântâna); II. Omir Lucreția(București): 1250 lei; Căprioru Florin(Italia): 370 lei; III. Fleck Maria(Germania) și Căprioru Marius-Emanoil(Italia): câte 350 lei; IV. Motreanu Petre(Franța, Anglia): 232 lei; V. Col. Ploștinaru Vasile(Caransebeș), Prof. Univ. Dr. Ion Popescu (București), Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionașcu(București), Ing.

Gheorghe Trocan (București), **Dr. Rusu Maria**(Tr. Severin), **Ile Teodor**(Sânicolaul Mic-AR): câte **200 lei**; **VI. Ing. Aurica Zauț**(Tr. Severin), **Luca Atena**(Tr. Severin): **150 lei**; **VII. Cioabă Dumitru**(Germania): **130 lei**; **VIII. Boroancă Petrișor**(Tr. Severin): **122 lei**; **IX. Pau Claudiu**(Italia): **112 lei**; **X. Șuican Lulu**(Ardeal), **Lupșa Claudiu**(Italia), **Căprioru Viorel**(Italia), **Ing. Teșilă Doina**(Tr. Severin), **Prof. Virgil Sfetcu** (București), **Coman I. Dumitru**(Italia), **Dr. Rusu Narcisa**(Tr. Severin), **Prof. Erina Vasilian**(Tr. Severin), **Avoc. Alexandru Luca** (Tr. Severin), **Avoc. Vasile Chirilă** (București), **Mema Irinel**(Tr. Severin), **Popescu Angela-Loredana**(Tr. Severin), **Burtea Elena**(Tr. Severin) : câte **100 lei**; **XI. Taki Camelia**(Germania): **70 lei**; **XII. Stan Camelia**(Austria): **60 lei**; **XIII. Rolea Ileana**(Tr. Severin), **Bobîț Marian**(Italia), **Bazavan Simona**(S.U.A.), **Micșoni Nicolae**(Tr. Severin), **Michescu Maria**(Tr. Severin), **Ciocola Iosif**(Timișoara), **Dragomir Mihai**(Baia de Aramă), **Dragomir Ion**(Tr. Severin), **Ciobanu Oprea**(Craiova), **Pera Maria**(Tr. Severin), **Dragomir Iuliana**(Baia de Aramă), **Pera Valeriu**(Tr. Severin), **Luca Florin**(Tr. Severin), : câte **50 lei**;

B. Persoane străine de parohie: **I. Dr. Artur Silvestri** și **Prof. Mariana Brăescu** (București): **6500 lei**(camera video+cărți+bani); **II. Pr. Dr. Gheorghe Vasilescu**(Italia): **462 lei**; **III. Prof. Vulcan Ion**(București): **405 lei**; **IV. Dr. Monica Petruțiu**(Orăștie-HD): **380 lei**; **V. Crăciunescu Valeria**(C-lung-Moldovenesc-SV): **350 lei**; **VI. Grigore Maorean**(Lainici), **Mândrilă Radu**(C-lung-Moldov.-SV): câte **300 lei**; **VII. Anghel Eugenia**(Timișoara), **Ing. Caragioiu Melania**(Canada): câte **200 lei**; **VIII. Iordache Maria**(București): **190 lei**; **IX. Prot. Dr. Dură Ioan**(Belgia): **164 lei**; **X. Avoc. Marinescu Marioara Lucica**(Craiova): **155 lei**; **XI. Avoc. Cârțână Tudora**(Craiova): **153 lei**; **XII. Steluța Manolache**(București), **Gurbet Ioana**(Obrejița-VN): câte **150 lei**; **XIII. Bucur Emilia**(București), **Bogdan Soare**(București): **140 lei**; **XIV. Pr. Toderiță Rusu**(București), **Papa Camelia**(Tr. Severin): câte **130 lei**; **XV. Mera Eugen**(Ibănești-MS): **123 lei**; **XVI. Bucur Maria**(Mediaș-SB):**115 lei**; **XVII. Florin Szabo**(Olanda): **111 lei**; **XVIII. Pr. State Nicolae**(Rm. Vâlcea), **Băluță Nicușor** (București), **Mătuș Natalia**(Timișoara), **Troncotă Grigore**(Tr. Severin): câte **100 lei**; **XIX. Dan Mocănescu**(Ploiești): **80 lei**; **XX. Munteanu Camil**(Int. Buzăului-CV): **75 lei**; **XXI. Morjan Fevronia**(Craiova), **Solomon Victoria** (Solca-NT):**70 lei**; **XXII. Leonte Daniela**(Buzău), **Carmen Ilinca**(Tr. Severin): câte **60 lei**; **XXIII. Mitroi Viorica**(București), **Sârbu Ion**(Izvorul Bârzii), **Lăpădat Gheorghe** (Halânga), **Tănăsoiu Marin**(Tr. Severin), **Ciobanu Nicolae**(Tr. Severin): câte **50 lei**. Tuturor acestora, cât și celor care au achitat mai puțin și pe care nu-i putem menționa din lipsă de spațiu, le mulțumim cordial și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească tot ajutorul pe care ni l-au dat! Datorită dumnealor am putut să supraviețuim ca instituție și să realizăm o fărâmă de bine în plan religios, social și cultural.

*

Ca urmare a hotărârii Consiliului Parohial al parohiei noastre luată în ședința din 14 dec., am trimis ajutoare de Crăciun câtorva persoane cu situație deosebită, astfel: **Popescu Elena**, **Oproiu Dumitru**(pentru fiică), **Badea Leontina**(pentru nepot), **Cojocaru Maria**, **Căprioru Ion**, **Ștefu Constantin**(pentru copil), toți din Malovăț, **Stănciulescu Ion**(pentru copil) și **Mihăilescu Ana** din Bârda, câte **50 lei**, iar **Luca Domnica** din Bârda, căreia anul acesta i-a murit vaca, iar anul trecut i-a murit copilul și i-a ars casa: **100 lei**.

*

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs., **Scrisoare pastorală**, vol.III(430 pag.). Cartea cuprinde numerele 81-120 din „*Scrisoare pastorală*”. Fiecare destinatar al „*Scrisorii pastorale*”, citindu-o, se simte că face parte dintr-o comunitate, dintr-o parohie, ci că nu este singur. Fiecare cunoaște astfel ceea ce se lucrează în cadrul parohiei, poate să judece, să

aprecieze, să-și spună opinia. La urma-urmei, întreaga activitate se desfășoară și datorită obolului pe care l-a dat el în vistieria parohiei și tocmai de aceea are dreptul și pretenția firească de a cunoaște ce se face cu acea contribuție a sa. Se scot în evidență faptele bune ale unora puse în slujba lui Dumnezeu, a Bisericii și a semenului, se critică faptele rele ale altora certați cu morala și cu legile, se dau anumite îndrumări absolut necesare față de unele realități apărute la nivel de parohie, de comună și chiar mai mult. Prin materialele de acest fel, publicația noastră și, în cazul de față, cartea, devine o adevărată cronică a unei parohii, a unei localități, dar și un adevărat manual de **Pastorală**, în care, cu obiectivitate și transparență, se scot în evidență „secretele”, care au contribuit la realizarea unei parohii prospere în lumea de azi atât de debusolată și secularizată.

*

„*Scrisoare pastorală*”, nr. 145 a fost publicată în revista „Agero” din Stuttgart (Germania), 2008, 50, 30 nov. (<http://www.agero-stuttgart.de>). Domnul Mihai Maghiaru din Sydney (Australia), ne-a cerut, de asemenea, permisiunea să publice în revista „Buletin informativ”. De asemenea, Domnul Dan Lupescu, redactorul șef al revistei „Lamura” din Craiova, ne cere acordul de a selecta articolele din „*Scrisoare pastorală*” pentru revista sa. De acord!

*

Prea Sfințitul episcop-vicar patriarhal Vicențiu Ploieșteanu a cerut preotului Dvs. să-i trimită cărți publicate de către parohia noastră pentru dânsul personal și pentru Biblioteca Sfântului Sinod. În 1976 au fost amândoi ucenici ai regretatului episcop pe atunci **Nestor Vornicescu**, numai că unuia i-a cântat cucul și altuia cioara și de atunci drumurile lor s-au despărțit. Asta-i viața cu ciudățeniile ei!

*

Cu prilejul Crăciunului, am spovedit și împărțit în Malovăț și Bârda un număr de 104 enoriași.

*

La 25 Dec. Am oficiat înmormântarea lui **Luca D. Ion** (90 ani) și a lui **Anghel Ion** (60 ani), amândoi din Bârda. Dumnezeu să-i ierte!

*

În luna ianuarie avem următorul program: **1 Ian.** (pomeniri dimineața la Bârda, slujbă la Malovăț); **2 Ian.** (colindul cu Botezul în Bârda); **3 Ian.** (colindul cu Botezul în Malovăț); **4 Ian.** (Bârda); **5 Ian.** (colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.** (slujbă la Bârda și Malovăț); **7 Ian.** (slujbă la Bârda, pomeniri la Malovăț la ora 12); **10 Ian.** (Malovăț-Bârda); **11 Ian.** (Malovăț); **16 Ian.** (pomeniri la ora 8 la Malovăț); **17 Ian.** (Malovăț-Bârda); **18 Ian.** (Bârda); **24 Ian.** (Malovăț-Bârda); **25 Ian.** (Malovăț); **31 Ian.** (Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Atenție! De la 1 Ianuarie se scumpesc lumânările. Costul va fi de 40 lei/Kg. Cele mici vor costa 0,40 lei, cele mijlocii 1,20 lei, iar cele mari 2,40 lei. Mai avem câteva pachete la prețul vechi. Grăbiți-vă să vă luați, chiar și pe datorie, fiindcă lumânările sunt necesare în casă.

*

La mulți ani, cu sănătate, bucurii și împliniri binecuvântate pe toate planurile!
Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul VII(2009), nr. 149(1 –15 Ianuarie)

Dragii mei enoriași! La mulți ani! Sănătate, bucurii, belșug și bunăstare să fie în casa și în viața Dumneavoastră! Fericirea să poposească în sufletul fiecăruia!

Prin voia lui Dumnezeu, iată că am pășit și în anul 2009! Îi mulțumim pentru tot și pentru toate, căci fără El suntem praf și pulbere. Atât cât vrea El mai ființăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruiește, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulțumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-ați dat în cursul anului 2008! Vă mulțumim tuturor celor care ne-ați primit cu colindul, atât la Crăciun, cât și la Bobotează, după datina străbună, ca niște adevărate familii de creștini! Vă mulțumim cordial pentru darul ce ni l-ați făcut, fiecare după voia și posibilitățile ce le-a avut, dar mai ales pentru bunăvoința creștinească și românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toți sănătoși și cu voie bună mulți ani de aici înainte!

*

La cumpănă de ani, se cuvine să facem un scurt bilanț fiecare dintre noi cu privire la viața noastră, la familiile noastre, la speranțele ce le avem de viitor. Dacă n-ar mai fi sărbătorile și rânduielile acestea ale anotimpurilor, viața ar fi ca o lungă călătorie fără popas. Așadar, să ne oprim un pic în lungul drum al trecerii noastre prin lume și să ne facem un examen de conștiință fiecare. Să ne imaginăm că derulăm filmul vieții noastre de până acum, cu toate ale sale bune și rele. Să ne imaginăm, de asemenea, că la acest film ar privi și Dumnezeu. Ia gândiți-vă, ați găsi vreo scenă în acel film de care să vă fie frică, ori să vă roșească obrazul la gândul că va vedea-o Cel de Sus? Sau chiar și numai ceilalți semeni ai Dumneavoastră! E o grea încercare. Căutați, de asemenea, să socotiți dacă ați făcut tot ce a depins de Dumneavoastră ca propria familie să dureze, ca soțul, soția, copiii, părinții, socrii, cumnații Dumneavoastră să aibă o rază de fericire, când s-au aflat în preajma Dumneavoastră, când ați vorbit, când ați muncit împreună. Vedeți dacă ați făcut vreo fărâmbă de bine cuiva, dacă v-ați făcut întotdeauna rugăciunea, dacă sunteți împăcați cu Dumneavoastră înșivă, cu cei din jur și, mai ales, cu Dumnezeu. Încercați să vă imaginați că în clipa următoare ați fi chemați înaintea lui Dumnezeu, că v-ar sosi ceasul cel din urmă. Aveți, oare, bagajul făcut? Sunteți, într-adevăr, pregătiți de marea călătorie? Aveți suficiente argumente ca să vă apărați la dreapta judecată pentru faptele săvârșite în această viață? Sunt câteva întrebări, pe care ar trebui să ni le punem fiecare dintre noi la această cumpănă de ani. Faceți planuri pentru familia Dumneavoastră, dar țineți seamă și de ceilalți membrii ai familiei. Vedeți dacă și lor le place și dacă sunt de acord cu ceea ce vreți să faceți. Numai așa va fi armonie și unitate în casa Dumneavoastră și nimănui lehamite nu-i va fi, că stați sub același acoperiș! Dumnezeu să vă ajute și să fie bine!

*

A mai trecut un an și în viața parohiei noastre. Mulțumesc lui Dumnezeu că am fost împreună și că am mai reușit să realizăm câte ceva. Au fost și momente fericite și mai puțin prielnice, dar le-am depășit cu bine. Făcând un scurt bilanț, putem spune că ne-am propus la începutul anului trecut, conform „*Scrisorii pastorale*” nr. 125, să continuăm să publicăm și să

difuzăm cărți pretutindeni, unde va fi fost nevoie de ele. Am făcut acest lucru și am reușit să publicăm următoarele titluri: I. Miclău(Australia), **Scrieri în proză**, vol.II; **Bucate de post**; Melania Caragioiu(Canada), **Doi pisoai cu ochi de stele**; Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română(1874-2004)**, vol. II; Angela Ploscaru, **Imperiul luminii**; Dumitru Bălașa, **Marele atentat al Apusului papal împotriva poporului român**; **Ghidul elevului creștin**; Norica Ion, **Evadarea din iad**; **Iisus Hrsitos. Documente secrete**; Grigore Maerean, **Chemări la Domnul**, vol. VII; Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Coloana Infinitului**, vol.I; Mitrop. Nifon Criveanu, **Maxime și cugetări pentru viață**; Al. Stănciulescu-Bârda, **Scrisoare pastorală**, vol. III. Așadar, 13 cărți în 12 luni. Mai mult n-am putut! Am răspândit mii de exemplare din aceste cărți în țară și străinătate, în țări precum : Grecia, Cipru, Moldova, Franța, Germania, Suedia, Italia, Spania, Belgia, Canada, S.U.A., Australia etc. Am donat **500 exemplare** din **Bucate de post** fiecărei familii din parohie, cât și celor din afara parohiei care ne-au ajutat. Cartea a promis că v-a plăti-o **Domnul Milică Surugiu** din Reșița cu **3000 lei**, dar nici până azi n-a dat un leu măcar, fapt care ne-a perturbat în mare parte activitatea editorială. Am reușit să publicăm din două în două săptămâni **„Scrisoare pastorală”**, să v-o trimitem Dvs., fiecărei familii, celor ce ne-au ajutat cu mai mult de 50 lei din țară și străinătate, iar prin internet gratuit tuturor celor ce ne-au solicitat. În momentul de față, publicația noastră a depășit tirajul de **800 ex.** și tirajul crește aproape în fiecare zi, existând solicitări în acest sens din țară și din străinătate. Ne-am propus să continuăm tradiția instituită în parohia noastră de a dona pâine enoriașilor veniți la biserică în duminici și sărbători, cât și unor bolnavi și bătrâni din sat și am reușit în mare parte. Astfel, am donat: în Ianuarie: **266 pâini**; în Februarie: **577 pâini**; în Martie: **894 pâini**; în Aprilie: **493 pâini**; în Mai: **502 lei**; în Iunie: **324 pâini**; în Iulie: **253 pâini**; în August: **156 pâini**; în Septembrie: **230 pâini**; în Octombrie: **164 pâini**; în Noiembrie: **544 pâini**; în Decembrie: **514 pâini**. În total, în 2008 s-au donat **4917 pâini**, în valoare de **3442 lei**. Această activitate a fost îngreunată de faptul că o vreme brutăria din comună a fost oprită, iar aprovizionarea la biserică a fost destul de dificilă. Am donat câteva sute de reviste „Didahia”, dăruite parohiei noastre de **Episcopia Severinului și Strehaei**. Am donat copiilor dulciuri de Sărbători. Ne-am propus și am reușit să acordăm ajutoare în bani unor enoriași ai parohiei noastre aflați în situații dificile, fie din cauza stării de sănătate, fie din alte cauze nenorocite ce s-au abătut peste ei. Am acordat ajutoare sinistraților din țară, în urma inundațiilor din cursul anului 2008, totalizând peste **2000 lei**. Ne-am propus să menținem **serviciile gratuite** și am reușit, iar contribuția de cult să fie ca și în anii trecuți după principiul: **fiecare dacă poate și cât poate**, preotul fiind la dispoziție tuttora, indiferent dacă au achitat ceva sau nu 24 de ore din 24, șapte zile din săptămână și 365 de zile din an. În rest a fost liber! Am reușit să construim o fântână arteziană în curtea bisericii din Malovăț, cu ajutorul **Domului Ionașcu Marinelu**, iar **Domnul Primar George Bazavan** ne-a racordat biserică din Malovăț la rețeaua de apă a satului. Tot **Domul Primar George Bazavan** a suportat costul instalațiilor de iluminare exterioară a celor două biserici. Am construit o parte din gardul bisericii de la Bârda(30 metri). Am distribuit anul trecut **600 calendare de perete** și **869 Kg. lumânări**, cea mai mare cantitate consumată în istoria bisericilor din Malovăț și Bârda. Am reușit să tulburăm apele și să determinăm autoritățile locale să construiască o lucrare de mare interes pentru comună: **dispensarul**. Cu ajutorul regretatului **Dr. Artur Silvestri** din București, am reușit să introducem toate numerele „Scrisorii pastorale” pe internet și să publicăm numeroase materiale în diferite reviste pe internet, ceea ce este o mare realizare. Tot dânsul ne-a donat peste 900 volume din diferite cărți publicate de către Editura Carpathia Press, pe care, vânzându-le, să obținem suma necesară tipăririi **Noului Testament**, pe care să vi-l oferim Dvs., tuturor familiilor din parohie, gratuit.

Am reușit să dăm mai multe filme cu conținut religios în bisericile noastre. Am spovedit și împărtășit de-a lungul anului sute de enoriași, dintre care aproximativ jumătate au fost copii. Preotul Dumneavoastră a continuat să predea Religia la Colegiul Național „Th. Costescu” din Tr. Severin, a încheiat anul II la Facultatea de Drept, a fost cooptat ca membru al său de către Academia Daco-Română din București. A participat la mai multe întruniri științifice în țară.

Dacă Dumnezeu ne va ajuta și Dvs. îmi veți fi alături, vom reuși să mai facem multe lucruri bune împreună, spre slava lui Dumnezeu. Dorim să continuăm publicarea și răspândirea cărților religioase; să continuăm să scoatem și să vă trimitem „*Scrisoarea pastorală*”; să distribuim gratuit fiecărei familii din parohie și celor ce ne-au ajutat cartea **Noul Testament**; să dăm cât mai multe filme cu conținut religios; să fim prezenți în presa scrisă și pe internet cu cât mai multe contribuții; să cumpărăm și să instalăm un clopot mai mare la biserica din Malovăț; să organizăm mai multe excursii cu caracter religios; să continuăm cu donarea pâinii în duminici și sărbători; să menținem serviciile gratuite și contribuția de cult la aprecierea fiecăruia; să putem să acordăm ajutoare celor bolnavi, neputincioși și tuturor celor loviți de nenorociri; să intensificăm activitatea pastorală și misionară; să văruim biserica de la Malovăț; să construim bucățile lipsă din gardurile cimitirelor, în urma extinderii acestora; să construim o magazie la biserica de la Bârda; să mărim numărul participanților la slujbe și multe, multe altele, despre care vom vorbi pe parcurs. Dumnezeu să ne ajute!

*

Congresul Spiritualității Românilor de Pretutindeni(*continuare din numărul trecut*): VII. **Albania:** A vorbit **Kopi Kuciucu**, profesor universitar, care tocmai venea de la niște cursuri, pe care le predase în universități europene. A amintit de sprijinul pe care l-au găsit întotdeauna albanezii la români în momentele de cumpănă ale istoriei lor, fie găzduindu-le revoluționarii și liderii, fie tipărindu-le cărți în tipografiile românești de aici. România a jucat întotdeauna un rol foarte important în istoria, cultura și civilizația Peninsulei Balcanice și mai are încă multe de făcut în viitor; VIII. **Grecia:** A vorbit D-na **Olga Felea**. Românii din Grecia au nevoie de material didactic pentru școlile în care sunt copii români. În Atena sunt 50 de copii români ai celor ce s-au dus acolo să lucreze și acești copii au nevoie de continuarea studiilor, iar acestea să fie recunoscute apoi atât în România, cât și în Grecia. A cerut să se aplice, prin tratative diplomatice, principiul reciprocității în ce privește tratamentul naționalităților conlocuitoare atât cu grecii, cât și cu alte state în care sunt români. Prin formațiile folclorice, românii din emigrație pot fi adevărați ambasadori ai spiritualității românești; IX. **Ungaria.** Poetul **Haidu Gözo** s-a manifestat ca un filoromân. Scoate o revista bilingvă, româno-ungară, „Împreună” și militează pentru înțelegerea celor două etnii; X. **Italia:** Domnul **Gabriel Rusu** a făcut o prezentare foarte sintetică asupra situației românilor din Italia. În acea țară sunt peste 1.000.000 români înregistrați oficial. În momentul de față românii sunt tributarii unei imagini negative, alimentată sistematic de mass-media italiană. Se fac tot felul de prezentări negative ale românilor, încât confrății noștri au devenit un fel de oaie neagră a societății italiene. Mailat a ucis o italiancă, dar de atunci au fost ucise 8 românce. Despre italiancă au curs tone de cerneală în presa italiană, dar despre cel de-al doilea caz nu s-a suflat o vorbă în presă.

Au vorbit reprezentanți ai comunităților românești din alte țări ca: Austria, Belgia, Anglia, Suedia ș.a. După-amiază, s-a lucrat pe secții. La secția la care a fost preotul Dvs. , la Facultatea de Teologie, s-au prezentat lucrări din diferite domenii, dar în special de ordin istoric. A fost foarte interesant să ascuți comunicări privind diferite probleme de istorie românească bazate pe documentație necunoscută istoricilor din țară. Spre exemplu, **Domnul George Pantecan** din Stockholm(Suedia) a prezentat o carte a sa realizată pe baza a peste 700

documente culese din arhivele Vaticanului și ale țărilor occidentale privitoare la imaginea dacilor în mentalitatea popoarelor europene. Preotul Dvs. l-a contactat și i-a făcut legătura cu **Domnul Prof. Univ. Dr. Geo Stroe**, președintele Academiei Daco-Române, spre a-l coopta ca membru al acelei instituții bucureștene. Mare bucurie i-a făcut Domnului Pantecan această propunere.

A doua zi s-au întrunit, au redactat memoriile și le-au semnat toți participanții. S-au purtat discuții, au cântat. Manifestări precum congresul sunt foarte necesare. Ele adună oameni din cele mai diverse culturi. Problemele prezentate sunt de mare interes pentru cei din țară. Ideea de unitate cu Patria-Mamă este de mare importanță a fi învigorată, spre beneficiul neamului românesc de pretutindeni.

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea(Continuare din numărul trecut): „*In timpul acesta cât noi ne-am întocmit, Covrea, văzând că Teodor nu vrea să mai împartă banii cu el, a început să-l părăsască la Cuconul Glogoveanu, spunându-i că Teodor a făcut jurământ că nu va pleca de la dânsul până ce nu va face bani să se adune arme și să întocmească armată că să plece contra stăpânirii.*»*«Nu ajunge numai atâta Cucoane Glogovene, și-a oprit și două prețuri din banii primiți pe boii ce vândusem la Hațeg».*

Auzind aceste fapte, Glogoveanu a trimis un om de încredere de la curtea sa din Baia de Aramă la comandamentul turcesc de pe insula Ada-Kaleh, cu scrisoare, scriind că administratorul său, Teodor Vladimirescu, a adunat bani în aur cu scopul de a aduna arme și a întocmi armată pentru a pleca contra turcilor. Pe lângă toate acestea mi-a furat și o parte din bani mei.

Atunci marele vizir scrie înapoi ciocoiului ca să se aducă martor asupra învinuirilor făcute și dacă se va găsi vinovat va fi judecat și condamnat la moarte. [La întoarcere], omul de încredere al ciocoiului s-a abătut pe la cârciuma lui Teodor și dându-se la chef, a dormit acolo noaptea. Atunci cârciumarul, care era omul de încredere al lui Teodor, i-a furat scrisoarea și a dezlegat-o, citind-o și văzând că Teodor va fi condamnat la moarte, i-a trimis știre lui Teodor înainte de a ajunge omul cel cu scrisoarea de la turci. Auzind acestea, Teodor a scris la toți prietenii săi, că cine va avea mai bună cunoștință cu turcii de pe insula Ada-Kaleh, să alerge de îndată, că va trimite și el câteva pungi cu bani.

Eu numaidecât ce am auzit acest lucru am alergat la Ada-Kaleh, întrucât aveam bună cunoștință cu comandantul insulei, pentru că eu aprovizionam armata turcă cu toate cele necesare. I-am dus comandantului 80 de berbeci grași bătuți și 35 stupi cu miere de albine, precum și 700 pungi cu bani trimise de slugerul Teodor. Marele Vizir m-a încredințat că Teodor nu va fi mort. Când i-am dus această știre, Teodor de bucurie mi-a strâns mâna și mi-a spus că dacă va scăpa de la moarte va fi cel dintâi frate al meu din întreaga Oltenie.

Peste câteva zile a sosit și un pașă cu o gardă turcească după el. L-a prins și l-a dus la Baia de Aramă, unde i s-a făcut judecata în mijlocul târgului, mărturisind martorul Covrea pe Sfânta Cruce, că Teodor a oprit două părți din banii boierului. Atunci pașa, care știa secretul, l-a pedepsit pe Sluger, să-l dezbrace în pielea goală și să-l ducă pe apa Malareca în munții Băii de Aramă, să-l lege de un stejar cu mâinile la spate și să stea acolo trei zile și trei nopți, căci dacă va fi vinovat îl vor mânca fiarele sălbatice, iar dacă nu va fi vinovat va scăpa. Atunci noi, prietenii lui Teodor, am făcut gardă în depărtare împrejurul lui, ca să-l apărăm de fiarele sălbatice.

După trei zile, ducându-se soldații turci, l-au găsit nemâncat, dar încărcat de muscă. Văzându-l în așa stare, un turc a luat o creangă de stejar ca să-l scuture de muscă, însă Teodor i-a spus ca să lase această muscă, pentru că este sătulă; fiindcă aceasta s-a săturat și șade numai așa, dar dacă o izgonește, vine alta mai flămândă și aceea îmi va pierde viața. Atunci l-au dezlegat și l-

au dus în fața acelor ce judecau, spunând și cuvintele spuse de el cu musca și auzind aceste cuvinte, i-au spus lui Glogoveanu să-l ierte, întrucât din ceea ce a spus el se vede că el este sântul, însă vine altul mai flămând, care îi va mânca toată averea și îl va sărăci.

Din ordinul turcului, fiindcă nu l-a găsit mort, vrând-nevrând, ciocoiul a fost nevoit să-l ierte, iar Teodor a fost achitat.(Continuare în numărul viitor).

*

În noaptea de 3/4 ianuarie, la Mănăstirea Lainici a avut loc un incendiu. A ars o magazie de lemne, iar în ea un OM: **Părintele Grigore Maerean**, căruia parohia noastră i-a publicat până acum șapte cărți, iar alte trei urmează să i le publice. Era la mănăstire de aprox. 25 de ani. Lucrase toată viața la mină, de unde se alesese cu o silicoză la plămâni. Astă-vară era cu un picior în groapă. Plămânii și inima i-au îngreunat crucea vieții. Din comunicatul mănăstirii transmis de mai multe posturi de televiziune, reieșea că el nu era călugăr, nici măcar frate de mănăstire, ci doar un simplu „muncitor, un îngrijitor oarecare!” Poate dacă ar fi fost măcar „frate”, s-ar fi găsit un „frate” să-i ducă și lui în chilie un braț de lemne. Cum el nu mirosea a tămâie parfumată grecească, nici a mir ierusalimitean, nu purta nici culion de la Athos, nici reverendă catifelată, nu avea nici limuzină cu abs și airbeg, nu era nici episcopabil, cum ar fi spus părintele Gala Galaction, nu merita un braț cu lemne. Ce dacă avea 74 de ani? Ce dacă era grav bolnav? Ce dacă scrisese o spinare de cărți?! Ce e mai ușor decât să scrii o carte?! Of, of, of! Dumnezeu să te ierte, **PĂRINTE GRIGORE MAERAN**, martir al micimii și răutății omenești!

*

De la 1 dec. 2008 până la 15 ian. 2009 am primit contribuția de cult de la cea mai mare parte din enoriașii parohiei noastre, deși aceasta a fost la aprecierea dumnealor, fiecare dacă a vrut și cât a vrut să achite. Contribuția de cult a fost între 1 leu și 212 lei(Dl. **Ivașcu Vasile**). **În Bârda** au achitat **84,79%**; **în Malovăț** au achitat **91,41%**. La nivel de parohie au achitat **89,11%**. Dintre frunțași menționăm:

A. În Bârda: I. **Ivașcu Vasile:** 212 lei; II. **Luca Nică:** 152 lei; III. **Curea Paraschiva:** 140 lei; IV. **Popescu Ion:** 120 lei; V. **Bobocșa Savu:** 114 lei; VI. **Horodnic Tudor și Gârbovan Ion. :** 105 lei; VII. **Sfetcu Bebe:** 100 lei; VIII. **Botoșan Dumitru:** 97 lei; IX. **Motreanu Ilie:** 87 lei; X. **Curea Cristinel:** 82 lei; XI. **Mema Ștefan:** 73 lei; XII. **Sfetcu Aurel(II):** 72 lei; XIII. **Anghel Nicolae, Rolea Pantelie, Butoi Ion și Sfetcu Sorin:** câte 70 lei; XIV. **Mema Domnica:** 68 lei; XV. **Gârbovan Nicolina:** 67 lei; XVI. **Malescu Gheorghe:** 65 lei; XVII. **Aghel Domnica și Coman Elena:** câte 62 lei; XVIII. **Curea Gigi, Luca Dumitru și Cola Emilia:** câte 60 lei; XIX. **Anghel Ion și Duțoni Gheorghe:** câte 57 lei; XX. **Motreanu Elena, Ivașcu Ion și Luca Jana:** câte 55 lei; XXI. **Mihăescu Nicolae, Mema Gigi și Mucioniu Dumitru:** câte 54 lei; XXII. **Șonea Floarea:** 53 lei; XXIII. **Ploștină Ionel, Curea Gheorghita, Luca Gica, Luca Elena, Rolea Marina și Mucioniu Gheorghe:** câte 52 lei; XXIV. **Dăescu Virgil, Stănculescu Ion, Pavel Traian, Dragomir Gheorghe, Cimpoiu Elena, Curea Ioana, Curea Iță, Curea Petre(II), Luca Aristița, Luca Ana, Luca Vasile, Luca Maria(II), Luca-Băleanu Dumitru, Gheran Pantelie, Luca Adela, Sfetcu Doru, Sfetcu Aurel(I), Sfetcu George, Bufanu Dumitru, Trocan Dumitru, Stoichină Dumitru și Mucioniu Ion:** câte 50 lei;

B. În Malovăț: I. **Pera Nicolae:** 205 lei; II. **Ciurel Dumitru:** 200 lei; III. **Ungureanu Gheorghe:** 167 lei; IV. **Vasilescu Petre:** 165 lei; V. **Bobîț Gheorghe și Glavan Dumitra:** câte 160 lei; VI. **Borugă Ion:** 154 lei; VII. **Glavan Dumitru:** 130 lei; VIII. **Munteanu Nicu:** 122 lei; IX. **Ionașcu Maria, Tărăbâc Grigore, Crăciunescu Tică:** câte 120 lei; X. **Baltac Ion și**

Dragotă Nicolita: câte 117 lei; **XI. Manolea Emanoil, Căpeț Angela:** câte 115 lei ; **XII. Pau Olimpia, Giurescu Lucreția:** câte 114 lei; **XIII. Manolea Nicolae:** 113 lei; **XIV. Luca Constantin, Crumpei Gheorghe, Crăciunescu Alexandru:** câte 112 lei; **XV. Bobiț Gh. Ion, Coman Constantin, Popescu Marga, Dima Vasile, Michescu Ion:** câte 110 lei; **XVI. Mateescu Liviu, Voican Ion, Crașoveanu Stana, Coman Eugenia:** câte 107 lei; **XVII. Surugiu Eugenia, Ungureanu Elena:** câte 105 lei; **XVIII. Munteanu Maria:** 104 lei; **XIX. Pereanu Viorel:** 102 lei; **XX. Căprioru Gheorghe, Almichi Constantin, Crăciunescu Margareta, Voica Tudor, Manolea Natalia, Badea Guță:** câte 100 lei; **XXI. Popescu Ștefan:** 97 lei; **XXII. Belega Gheorghe:** 84 lei; **XXIII. Ungureanu Mircea, Ungureanu Angelu, Băleanu Petre, Mănescu Elena, Bonciuc Dumitru, Meilă Nicolae(I), Odoleanu Valeriu:** câte 80 lei; **XXIV. Motreanu Petre, Bazavan Gheorghe(Primarul); Baltac Alexandru, Almichi Ion:** câte 72 lei; **XXV. Bazavan Ica:** 71 lei; **XXVI. Popescu Constantin, Iordache Mihai, Oproiu Petre, Ștefu Constantin, Ștefu Florian, Ciolacu Dumitru, Badea Marius, Munteanu Iorgu:** câte 70 lei; **XXVII. Hurduc Floarea:** 68 lei; **XXVIII. Băleanu Ioana, Tărăbâc Lucian(II), Voican Petre, Badea Marieta:** câte 67 lei; **XXIX. Paicu Mariuța, Popescu Mihai, Surugiu N. Ion, Mănescu Viorel:** câte 65 lei; **XXX. Ștefu Gheorghe:** 64 lei; **XXXI. Mănescu Dumitru, Badea Vasile, Glavan Pompiliu, Glavan Constantin, Mănescu Vasile(II), Ciurel Florin:** câte 62 lei; **XXXII. Ciobanu Gheorghe, Micu Valeriu, Bazavan Dumitru, Iorgovan Vergina, Ionașcu Ștefan, Ghilerdea Sevastian, Crumpei Alexandru, Iorgovan Gheorghe, Coman Gheorghită, Pereanu Constantin, Baltac Guță, Borugă Mihai, Ungureanu Florin, Teșilă Elisabeta, Bondoc Anton, Săftoiu Liviu(I), Ciurel Valentin:** câte 60 lei; **XXXIII. Manolea Grigore:** 59 lei; **XXXIV: Guțescu Jenică, Meilă Pantelie, Cioabă Ioana:** câte 58 lei; **XXXV. Surugiu I. Elena(Brutărița), Cioabă Margareta, Coman Gigi, Glavan Ion, Michescu Constanța, Popescu V. Vasile, Oproiu Vasile, Nistor Maria, Mănescu Vălică, Hadarig Mircea:** câte 57 lei; **XXXVI. Popescu Gh. Gheorghe, Căprioru Petre, Badea Nicolae, Guran Aurel, Bazavan Gheorghe(II), Ciută Romulus, Pană Viorel, Cioabă Constantin:** câte 55 lei; **XXXVII. Bondoc Dumitru, Bondoc Maria, Mucioniu Gheorghita:** câte 54 lei; **XXXVIII. Boncioc Elena(II), Curea Gheorghe, Orodan Aneta, Ștefu Ion, Vișan Ana(I), Chilom Dan, Lupșa Dumitru, Căprioru Maria, Tănase Dumitru, Badea Ion, Papa Vergina:** câte 52 lei; **XXXVIII. Ianăș Alexandra:** 51 lei; **XXXIX. Bazavan Claudiu, Coman Gheorghe, Almichi Ilie, Munteanu Dumitru, Șuican Elena, Mănescu Iulius, Ioașcu Neluș, Mangu Constantin, Giura Dragoș, Crașoveanu Valeriu, Tărăbâc Valentin, Ică-Căprioru Gheorghe, Osiac Gheorghe, Meilă Emil, Ciobanu Doru, Bondoc-Ionașcu Gheorghe, Ilinca Alexandru, Munteanu Iancu-Sorin, Paicu Nicolae, Munteanu Puiu:** câte 50 lei;

C. Ajutoare primite de la fii ai parohiei plecați din parohie: I. Surugiu Gh. Gheorghe(Italia): 205 lei; **II. Omir Lucreția(București) și Cioabă Dumitru(Italia):** câte 200 lei; **III. Prof. Virgil Sfetcu (București), Pană Liviu(Tr. Severin), Popescu Ilea(Italia):** 150 lei; **IV. Doamna Ing. Zăuleț Aurica(Tr. Severin), Căprioru Marius(Italia), Căprioru Viorel(Italia), Lupșa Claudiu(Italia), Pau Claudiu(Italia), Avoc. Vasile Chirilă(București), Avoc. Alexandru Luca(Tr. Severin), Ile Teodor(Arad), Ing. Doina Teșilă(Tr. Severin), Anghelescu Ionuț(Tr. Severin), Prof. Iacob Raluca(Tr. Severin), Sfetcu Eugen(Tr. Severin):** câte 100 lei; **V. Voican Ionuț-Nicușor(Franța), Voican Gabriel-Doru(Franța), Voican-Rili Daniela(Franța):** câte 64 lei; **VI. Nistor Gheorghe(Tr. Severin):** 60 lei; **Prof. Dr. Pera Aurel(Tr. Severin), Bazavan Simona(S.U.A.), Luca Vasile(Tr. Severin), Carlaonț Păpușa(Tr. Severin), Ciurel Titu(Tr. Severin), Mema Irinel(Tr. Severin):** câte 50 lei;

D. Ajutoare primite de la persoane străine de parohie: I. **Dorina Zdroba**(București): 230 lei; II. **Bogdan Soare**(București): 210 lei; III. **Ing. Cudalbu Octavian**(Baia Mare); IV. **Bucur Maria**(Marisel - CJ): câte 200 lei; V. **I. Miclău**(Sydney-Australia): 190 lei; VI. **Anesia Iulian**(Franța): 121; VII. **Ionel Mircea Popi**(Graz/Austria): 117 lei; VIII. **Carmen Ilinca**(Tr. Severin): 100 lei; IX. **Mătuș Natalia**(Timișoara): 88 lei; X. **Mihaela Func**(Hanau-Germania): 76 lei; XI. **Prof. Mera Eugen**(Ibănești-MS): 65 lei; XII. **Cobârjoiu Ioana**(Cluj-Napoca): 60 lei; XIII. **Steluta Maolache**(București), **Avoc. Dr. J. Friedmann-Niculescu**(București), **Crăciunescu Valeria**(C-lung-Moldovenesc-SV), **Mândrilă Radu**(C-lung-Moldov.-SV), **Bălgăr Anton**(Răteș-GJ): câte 50 lei;

Dumnezeu să răsplătească tuturor, inclusiv celor pe care nu i-am menționat aici, indiferent de suma donată! Le mulțumim cordial.

*

La 7 Ian. Am oficiat slujba înmormântării pentru **Osiac Elena**(77 ani) din Malovăț, iar la 8 Ian. pentru **Mema Nicolae**(70 ani) din Bârda. Dumnezeu să-i ierte!

*

În luna februarie avem următorul program de slujbe: **1 Febr.**(Malovăț); **2 Febr.**(slujbă la Bârda, pomeniri la Malovăț la ora 12); **7 Febr.**(Malovăț-Bârda); **8 Febr.**(Malovăț); **14 Febr.**(Malovăț-Bârda); **15 Febr.**(Bârda); **21 Febr.** (Malovăț-Bârda); **22 Febr.** (Malovăț); **28 Febr.** (Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

La mulți ani, cu sănătate, bucurii și împliniri binecuvântate pe toate planurile!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul VII(2009), nr. 150(15 –31 Ianuarie)

Dragii mei enoriași!

Ceas aniversar. Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns la numărul 150 al „publicației” noastre. La început am crezut că este o încercare de a ține o legătură mai strânsă cu Dumneavoastră, o necesitate. Pe parcurs ne-am dat seama de utilitatea unei astfel de „publicații”, atât pentru mine, ca preot, cât și pentru Dumneavoastră. Deși timidă și săracă, „scrisoarea” a început, încă de la primele numere, să se strecoare peste hotarele parohiei noastre, fiind copiată și retrimisă de colegi, fiind chiar reprodușă în unele publicații din țară și din străinătate. Prieteni și cunoscuți de aproape și de departe ne-au încurajat și astfel am început să publicăm materiale, care nu priveau doar parohia noastră, ci îmbrăcau o tematică mai largă, de interes general. Ne-am diversificat ușor subiectele pe care le-am abordat: religioase, istorice, literare, sociale, culturale etc. Am reușit, ușor-ușor, să realizăm un adevărat univers al parohiei noastre, în care numărul actorilor s-a mărit de la un număr la altul. Ne-am străduit, pe cât am putut, să prelungim predica și activitatea pastorală dincolo de spațiul liturgic al bisericii. Prin

faptul că am răspândit gratuit această „scrisoare” tuturor enoriașilor parohiei noastre, ea a devenit un sprijin valoros în activitatea pastorală. Azi, când abonamentul la un ziar sau o revistă a devenit un adevărat lux pentru cei mai mulți dintre enoriașii noștri, chiar puținul acesta comunicat prin cele câteva pagini ale „*Scrisorii pastorale*” a însemnat ceva. De multe ori, sau poate chiar de fiecare dată, „*Scrisoarea pastorală*” a devenit o adevărată tribună, de la care preotul și-a spus cuvântul, a luat atitudine și, pe cât i-a fost cu putință, a apărat interesul Dumneavoastră, al celor mulți, a militat pentru mai multe înfăptuiri în planul comunei, dar și în plan național. Poate, uneori, cele exprimate în paginile acestei „scrisori” au fost expresia opiniilor, revoltelor și simțirilor Dumneavoastră față de unele aspecte. De multe ori, preotul și-a asumat riscul de a spune ceea ce mulți n-ați fi avut curajul să spuneți, în ciuda unor consecințe dure. Ușor-ușor, „*Scrisoarea pastorală*” a devenit un fel de cronică a comunei, a parohiei. Faptul că fiecare grupaj de câte 40 de numere formează conținutul unei cărți, iar în prezent pregătim de tipar volumul al patrulea, înseamnă că, dincolo de aspectul fragil al „publicației”, ea capătă rezistență în timp, prin depozitarea între paginile unor cărți.

De multe ori m-am întrebat dacă are rost să mai continuăm „publicarea”. M-ați convins de fiecare dată Dumneavoastră, că trebuie să mergem mai departe. Prin vorbele frumoase, uneori recunoscătoare, prin atitudinea plină de atașament față de biserică și de preot, m-ați convins că „scrisoarea” își are rostul. De multe ori m-am întors de prin lume cu sufletul răvășit, pe punctul de a crede că ne tragem din animale, fiindcă numai ele sunt în stare să împungă, să lovească și să sfâșie așa; v-am regăsit pe Dumneavoastră aici, acasă, și, prin seninătatea, iubirea, respectul și cinstea Dumneavoastră, m-ați făcut din nou să cred că suntem oameni, chipul lui Dumnezeu în lume și că viața e frumoasă și merită să fie trăită și folosită la maximum. Pentru aceasta vă mulțumesc.

Am reușit, prin „*Scrisoare pastorală*” să facem o parohie în afara parohiei, prin fiii satelor noastre plecați în țară și în afara țării, cu care am ținut legătura cu bucurie, prin nenumărații abonați și cititori de pretutindeni. Dacă astăzi, la al 150-lea număr „*Scrisoarea pastorală*” este editată în peste 800 exemplare pe hârtie, este trimisă la câteva sute de abonați pe internet, este preluată parțial sau în întregime de alte publicații din țară, din Italia, Spania, Germania, Franța, Canada, Australia, S.U.A. etc., mi se pare extraordinar. Nu trebuie uitat, că suntem doar o parohie de țară, care încearcă să facă apostolat în lumea atât de deabusolată de azi. Pe lângă „*Scrisoare pastorală*” și-au făcut loc nenumărate cărți publicate de către parohia noastră. Ne-am împărtășit și ne-am semănat astfel din prea plinul sufletului pretutindeni și tuturor. Toate acestea fără nici o plată materială. Cei care ar fi trebuit să vadă aceste osteneți nu au avut timp să le vadă. Noi ne ducem însă misiunea și crucea mai departe, cât vom putea.

E fragilă, săracă, și micuță „*Scrisoarea pastorală*”. Știm asta. Alte surate sunt îmbrăcate în haine frumoase, multicolore, au poze și tot felul de lucruri atrăgătoare. „*Scrisoarea pastorală*” nu are nimic din toate acestea. Ea-și propune să transmită mesajul, gândul, sufletul și sinceritatea noastră și credem că asta-i este zestrea cea mai de preț. Am văzut în verile secetoase fetițele devenite „paparude” cum umblă goale, acoperite sumar cu câteva mlădițe de boj ori de alte verdețuri. Ele cântă și joacă sub stropii de apă aruncați de săteni și cheamă, prin cântecul și prin dansul lor, ploaia. Este o formă de rugăciune. Alții sunt îmbrăcați în odăjdii bogate, frumoase și scumpe, au cântări bine strunite, dar poate că înaintea lui Dumnezeu pătrunde mai repede rugăciunea „paparudelor”, tocmai că e mai sinceră și mai curată. Nu este exclus ca „*Scrisoarea pastorală*” să fie doar „paparuda”, care, pe limba și cu posibilitățile ei, cere mila lui Dumnezeu peste neamul acesta. Tocmai de aceea, încercăm să-i mai adăugăm o cămăsuță de acum încolo!

Fie ca „*Scrisoarea pastorală*” să devină cât mai potrivită cu nevoile Dumneavoastră sufletești și să însumeze cât mai multe numere. Dumnezeu să ne ajute!

*

Președintele Americii. Statele Unite ale Americii și-au ales un nou președinte. Surpriza lumii a fost că, pentru prima dată în istoria țării, și-au ales ca președinte un negru. E vorba de un copil de țară, ieșit în lume, care a știut să lupte pe brânci, pentru a învăța carte, pentru a-și face o poziție socială, pentru a pătrunde prin tot felul de straturi și opreliști sociale până la nivelul cel mai de sus cu putință. Noi nu știm cât de greu este pentru un negru să învingă toate prejudecățile și, dintr-un om care se părea că n-are nici o speranță, să devină el însuși speranța unei lumi întregi. Cinste **Domnului Barac Obama** pentru incredibila lui performanță, cinste societății americane, care a avut tăria să pună mai presus de orice alte considerente **competența și competiția**. Tocmai de aceea au ajuns americanii acolo unde sunt! Cine are urechi de auzit să audă!

*

Cipuri biometrice. De câteva săptămâni se face mare zarvă în ziare și pe internet cu privire la noile instrumente de identificare, ce se vor introduce în buletine, pașapoarte, iar într-un viitor apropiat în organismul fiecăruia dintre noi. Este vorba de niște aparate foarte mici, în care se introduc numeroase date privind persoana noastră. Având aceste cipuri, putem fi recunoscuți de către niște aparate speciale, așa cum sunt recunoscute mărfurile la casa unui magazin, când trece peste codul acela de bare negre o fascicolă de lumină roșie. Automat apare pe ecran denumirea mărfii, cantitatea, prețul și tot ce mai trebuie. Așa se urmărește să devenim și noi: niște obiecte, despre care să se știe absolut tot în momentul în care cineva vrea să ne ia în vizor. Datorită acestor cipuri, vom putea fi localizați în orice moment, adică se va ști de noi unde suntem și ce facem. Părintele **Iustin Pârvu**, starețul Mănăstirii Petru Vodă de lângă Iași, a făcut imediat legătura cu capitolul 13 din **Apocalipsă**, spunând că este vremea apropiată sfârșitului lumii, iar cipurile acestea sunt uneltele diavolului, ale lui antihrist, ale fiarei apocaliptice. Cheamă pe toți creștinii să se opună implantării acestor cipuri pe documente, ba chiar, dacă e cazul, mai bine să murim ca mucenici de altădată, dar să nu acceptăm așa ceva. Sunt acuzați ierarhii, că nu iau poziție și nu i se alătură în această campanie. A deschis liste de protest, liste semnate pe internet de mai multe mii de credincioși din lumea întreagă, care i se alătură și se declară gata să devină martiri, numai să nu li se implanteze asemenea minunății pe documente sau în corp. Acțiunea Părintelui Pârvu este socotită de mulți nepotrivită și asemănătoare unei furtuni într-un pahar cu apă. Oricum, Sfântul Sinod va trebui să ia o decizie și sperăm că va fi cea mai înțeleaptă. E foarte delicată însă poziția lui. Dacă va accepta teza părintelui Pârvu relațiile cu statul vor deveni critice, dacă nu va accepta-o, va avea mult de furcă cu o parte din călugări, preoți și credincioși. Tare mă tem că până la urmă se va produce o dezbinare de felul celei din 1925, când s-a introdus calendarul pe stil nou. Se știe doar că nici azi Biserici precum cea din Rusia, Bulgaria și Serbia, precum și o parte din credincioșii Bisericii noastre(stiliștii) sărbătoresc și azi Crăciunul pe stil vechi.

Este admirabilă acțiunea părintelui Iustin Pârvu, fiindcă ea ne dovedește că și azi sunt numeroși creștini capabili să-și dea și viața, numai să nu fie batjocorite valorile creștine. Totuși, în contextul secolului al 21-lea pe care-l parcurgem, când în lume sunt șase miliarde de oameni, poate că asemenea mașinării sunt absolut necesare. Poate că nu cunoaștem până acum toate implicațiile și complicațiile acestor cipuri, poate că n-ar trebui să fim prima țară din lume, care vrea să le implanteze cetățenilor ei pe documente și în corp asemenea invenții. Poate că pe părintele Pârvu îl deranjează faptul că e vorba de un cod de bare de tipul 666, dar dacă ar fi de

tipul 123 sau 543 ar fi altfel. Îmi amintesc că atunci când a fost inventat telefonul, s-a zis că dracul fură vocea și o duce la celălalt capăt al sârmei cu care se făcea legătura între emițător și receptor. Azi nu știu dacă ar mai fi cineva, care s-ar putea lipsi de telefon. Oricând noutățile tehnice au stârnit adversități și interpretări, dar, ușor-ușor s-au impus și au devenit o necesitate. Mă gândesc dacă nu cumva Părintele Pârnu și susținătorii săi nu sunt cumva mieii împinși la tăiere de lei din spatele lor. Poate că este chiar o diversiune a vremii noastre. În loc să vedem realitatea atât de crudă, când oameni mor pe coridoarele spitalelor și nu-i bagă nimeni în seamă, fiindcă nu au cu ce să dea șpagă; când un mort așteaptă doi ani în frigiderul de la morgă, uitat de familie și de personalul medical; când hoții vin cu căruciorul lângă gardul unui depozit de armament al armatei și fură de acolo sute de arme, inclusiv mitraliere și nimeni nu se sinchisește; când oameni se sinucid după ce-și omoară copiii, fiindcă nu mai au ce să le dea să mănânce; când terorismul face ravagii în lume, iar traficanții de droguri și de carne vie mișună ca puricii pe cătea, noi facem capăt de țară și ne declarăm gata să murim, pentru că autoritățile vor să securizeze documentele de identitate. Mă gândesc dacă are rost să se teamă de aceste cipuri oamenii de bună credință și cinstiți? Eu cred că ar trebui să se teamă hoții, criminalii, teroriștii, traficanții de droguri, arme și altele asemenea. Nu cred că prezintă interes pentru cineva când mulg eu caprele sau pe unde le pasc, dar cred că ne-ar interesa pe toți să știm cine a fost în locul cutare la ora cutare, când s-a comis acolo o crimă, o hoție sau altă infracțiune. Ne-ar interesa pe toți să descoperim atâția copii și adulți dispăruți fără urmă, să descoperim tot felul de infractori și multe altele. Ca și televizorul, telefonul, calculatorul, internetul și altele asemenea, nu sunt decât instrumente cu care omul încearcă să cunoască și să stăpânească pământul, după cuvântul lui Dumnezeu. Ele nu sunt nici bune, nici rele în sine. Depinde de noi cum le folosim și ce vrem de la ele. Cu ani în urmă, dacă aș fi fost întrebat cum aș vrea să fie raiul, aș fi răspuns, că aș vrea să fie o imensă bibliotecă, în care să se găsească toate cărțile scrise în lume de-a lungul veacurilor. Astăzi, dacă m-ar mai întreba cineva, aș răspunde la fel, numai că aș completa imaginea, spunând că acea bibliotecă să fie dotată cu calculatoare, internet și toate aparatele care ar putea ajuta la cercetare și cunoaștere. Asta, după ce am cunoscut eu însumi ce importante sunt calculatoarele și internetul în munca de cercetare și cunoaștere.

În cazul cipurilor biometrice, Sfântul Sinod va avea o misiune foarte grea, dar sperăm că va da cea mai potrivită decizie, în spiritul veacului al 21-lea, pe care-l parcurgem. Fiindcă lucrurile sunt destul de tensionate, începând de la numărul viitor, vom publica în paginile „*Scrisorii pastorale*” și alte materiale referitoare la acest subiect, pentru ca și Dumneavoastră să vă faceți o imagine cât mai clară asupra acestei probleme.

*

Grigore Vieru. S-a stins o mare conștiința românească de dincolo de Prut! S-a stins un OM, s-a stins un mare poet român, care a contribuit enorm de mult la redeşeptarea națională, la reîntregirea măcar în spirit a tuturor românilor. Fără el suntem mult mai săraci. În poezia lui era rezumată toată istoria Moldovei, cu toate suferințele și poticnirile ei. El era glasul miilor de moldoveni deportați în depărtări siberiene, morți în morminte fără cruce, era potopul de lacrimi al celor rămași la vatră să înfrunte furtuna, ciuma și holera. Grigore Vieru era simbolul unei generații de intelectuali, ce-și făcuseră un sfânt ideal în viață de a reuni malurile Prutului nu numai printr-un pod de flori. L-am văzut ultima dată la Alba-Iulia, la congresul din decembrie. Toți ai vorbit câte toate. El a spus o poezie, dar poezia aceea a ținut locul unui discurs de câteva ore. Când el și-a grăit poezia, majoritatea celor prezenți plângeau. Toți gândeam același lucru, toți ne regăseam în versurile lui. Atunci am mulțumit lui Dumnezeu că la capete de veac trimite pe lume un asemenea geniu, un asemenea suflet mare, capabil să electrizeze masele. A murit în

suferințe groaznice, strivit de mașină, într-o noapte de mijloc de ianuarie, după ce participase la o manifestare dedicată lui Mihai Eminescu. Nu spun, dar zic, cum de sunt atâtea asemănări între moartea lui și a lui Ion și a Doinei Teodorovici, alți mari români patrioți de dincolo de Prut. Amândouă accidente s-au petrecut noaptea; în amândouă șoferii au scăpat nevătămați, poate nici cu pantalonii șifonați. Eu nu spun, dar zic! Of! În rugăciunile Dumneavoastră, rugați-vă și pentru sufletul lui! Dumnezeu să-l ierte! Dintre sutele de poezii ale lui Grigore Vieru, vom reda două mai jos, pentru a-l înțelege mai bine:

Nu am, moarte, cu tine nimic,

Nu am, moarte, cu tine nimic,
Eu nici măcar nu te urăsc,
Cum te blestemă unii, vreau să zic,
La fel cum lumina pârăsc.

Dar ce-ai face tu și cum ar fi,
De-ai avea mamă și-ar muri;
Ce-ai face tu și cum ar fi,
De-ai avea copii și-ar muri?!

Nu am, moarte, cu tine nimic,
Eu nici măcar nu te urăsc.
Vei fi mare tu, eu voi fi mic,
Dar numai din propria-mi viață trăiesc.

Nu frică, nu teamă,
Milă de tine mi-i,
Că n-ai avut niciodată mamă,
Că n-ai avut niciodată copii!

Testament

Dragi feciori, pe-acest
pământ,
Nici eu veșnic nu mai sânt,
Nu sânt veșnic, voi pleca,
Unde voi mă veți uita,
Și de unde nimenea
Nu s-a mai întors cândva.

V-am crescut, v-am ridicat,
Mă pot duce,
Mă pot duce împăcat.
M-au pândit jivinele,
M-a iubit și binele.

Eu mă duc, copii cuminți,

N-am averi să le-mpărțiți.
Vă las numai visul meu,
Care a trudit din greu.
V-am crescut, v-am ridicat,
Mă pot duce,
Mă pot duce împăcat.
Între voi, pe-a vieții scări,
Să nu fie supărări,
Că zilele pe pământ
Așa de puține sânt.
Și nu-i alt noroc mai drag
Decât fratele din prag.
V-am crescut, v-am ridicat,

Mă pot duce,
Mă pot duce
împăcat.

Lângă doină și izvor
Nu-i ușor să-ți fie dor,
Nu-i ușor să fii curat
Pe pământ înstrăinat.

Vă las dorul cel durut
Și nădejdea de la Prut.
V-am crescut, v-am ridicat,
Mă pot duce,
Mă pot duce împăcat.

*

Testamentul lui Gheorghe Duncea(Continuare din numărul trecut): „După scăparea sa, el a venit la mine la Prejna și am hotărât ca amândoi împreună să ridicăm un locaș de biserică. Această hotărâre luatu-o-am în anul 1806. În acest an izbucnește răzmerița sârbă contra turcilor.

Atunci Slugerul Teodor a trecut în Serbia, sub motivul de a căuta un maistor pentru a construi o biserică. În acest timp, Teodor ia parte la răzmerița sârbă. După înfrângerea lui Kara-Gheorghievici de către turci, Slugerul Teodor ia 500 de răsculați sârbi înarmați și-i pune sub comanda lui harambașa Pavel Pavlovici și i-a trecut Dunărea noaptea, între Verciorova și Gura-Văii, pe 90 de luntri, și au luat-o pe Matorătu în sus, pentru a merge în satul Prejna. În acest timp, turcii, observându-i, i-au urmărit până în satul Costești. Acolo s-a încins o luptă între sârbi și turci.

Sârbii fiind respinși și harambașa rănit, înspre s(e)ară s-au închis în biserică din sat și prin casele din apropierea bisericii. În timpul nopții, sârbi au făcut găuri prin acoperișul bisericii și al caselor, pentru a se putea apăra contra turcilor.

Turcii s-au organizat și în ziua următoare au pornit să scoată pe sârbi din biserică și de prin case, ca să-i măcelărească. În acest scop, turcii au dat ordine în sat ca toți locuitorii să iese cu câte o blană(scândură-n.n.) lată și groasă și să meargă cu blana înainte, iar turcii, ascunși după oamenii cu blanele, să înainteze spre biserică și înspre casele unde erau sârbii ascunși. Oamenii din sat au fost învățați însă de Slugerul Teodor, care era ascuns la preotul Macu, să nu-l vadă turcii, ca să înainteze cu blanele înainte, până când ajung în apropierea bisericii, așa încât sârbii să poată trage bine din biserică și de prin case. Atunci să se împiedice și să cadă jos cu blana dinaintea turcilor, iar turcii de la spatele lor, rămași în picioare, să poată fi măcelăriți de sârbi.

Cu astfel de plan, turcii au fost respinși și omorâți până la unu. Aceia care au mai scăpat cu viață, în retragerea lor, au dat foc satului de necaz. Și a ars complet de la un capăt la celălalt”(Continuare în numărul viitor).

*

Donații. În această perioadă am primit câteva ajutoare pentru biserică astfel: **Doamna Omir Lucreția** din București, fiica satului Malovăț, a mai donat **200 lei**; **Doamna Anghel Eugenia** din Timișoara a donat **100 lei**; **Doamna Ungureanu Elena** din Jimbolia(TM) a donat **80 lei**. **Domnul primar George Bazavan** a cumpărat cărți de la parohia noastră în valoare de **1000 lei**. Așa cititor! Dumnezeu să le răsplătească!

*

Cheltuieli. În luna ianuarie am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **3700 lei** protoieriei pentru lumânări; **260 lei** protoieriei pentru imprimare; **3000 lei** tipografiei pentru vol. III din „*Scrisoare pastorală*”; **345 lei** pentru dulciurile de Crăciun și cele ce le-am donat în luna ianuarie și în continuare; **373 lei** brutăriei pentru pâinea donată în decembrie; **575 lei** ajutoare de Crăciun la diverse persoane din parohie, așa cum am menționat în unul din numerele precedente ale publicației noastre; **426 lei** poștei pentru coletele cu cărți expediate în decembrie; **200 lei** consumabile pentru imprimantă, cât și alte cheltuieli mai mici.

*

Ajutoare. În cursul lunii ianuarie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe și unor bolnavi din sat astfel: 4 Ian.(Bârda): **90 pâini**; 11 Ian.(Malovăț): **133 pâini**; 18 Ian.(Bârda): **64 pâini**; 25 Ian.(Malovăț): **168 pâini**. Așadar, în luna ianuarie s-au donat **455 pâini**. Copiilor participanți la slujbe li s-au donat dulciuri.

*

Publicații. În această perioadă, preotul Dvs. a publicat mai multe articole astfel: **Scrisorile unui preot de țară**, în revista „Singur”, Târgoviște, 2008-2009, nr. 9-10(ian.-dec.), p.12; **Scrisori lui Eminescu**, în revista „Romania Vip”, Dallas, Texas(SUA), 2009, 19 ian., ediție on-line(<http://www.romanianvip.com>); **Scrisoare către Eminescu(I)**, în „Origini. România”, Madrid(Spania), 2009, 20 ian., ediție on-line (<http://www.originiromania.com>); **Scrisoare către Eminescu(II)**, în „Origini. România”, Madrid (Spania), 2009, 20 ian., ediție on-line(<http://www.originiromania.com>); **Scrisoare către Eminescu(II)**, în „Origini. România”, Madrid(Spania), 2009, 20 ian., ediție on-line (<http://www.originiromania.com>); „*Scrisoare pastorală*” / 145, republicată în „Noi dacii”, București, 2008, dec., ediție on-line(<http://www.noidacii.ro/>);

*

Examene. Sesiuni. La 25 Ianuarie, preotul Dvs. a susținut examenul la disciplina **Relații individuale de muncă**, la Facultatea de Drept a Universității „Spiru Haret” din București, fiind student în anul III. Regretăm profund, că nu am putut participa la sesiunea de comunicări de la Plugova(CS), având înmormântare în parohie. Poate altădată!!

*

Botezuri, înmormântări. La 17 Ian. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Manolea Patrick-Mihai**, fiul lui **Domnului Manolea Daniel-Nicușor** și al **Doamnei Mihaela Manolea** din Malovăț; la 18 Ian. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Hurduc Andrada-Gabriela**, fiica **Domnului Hurduc Romeo-Cristian** și al **Doamnei Hurduc Vasilica-Mădălina** din Malovăț. Să trăiască și să le ajute Dumnezeu în viață! La 24 Ianuarie am oficiat înmormântarea lui **Firu Petre**(86 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Program. În luna februarie avem următorul program de slujbe: **1 Febr.**(Bârda); **2 Febr.**(slujbă la Bârda, pomeniri la Malovăț la ora 12); **7 Febr.**(Malovăț-Bârda); **8 Febr.**(Malovăț); **14 Febr.**(Malovăț-Bârda); **15 Febr.**(Bârda); **21 Febr.** (Malovăț-Bârda); **22 Febr.** (Malovăț); **28 Febr.** (Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Atenție! Primim înscrieri pentru făclii de Paști. Cele de 1 Kg. costă **40 lei**, cele de 0,50 kg. costă **20 lei**, iar cele de 0,25 kg. costă **10 lei**. Plata se face la primirea făcliilor. Se pot da și pe datorie. Pe 8 martie încheiem lista de înscrieri și facem comanda.

*

Sănătate, bucurii și împliniri binecuvântate pe toate planurile să vă dea Dumnezeu!
Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul VII(2009), nr. 151(1 –15 Februarie)

Dragii mei enoriași!

Săracă Țară bogată! În unul din numerele trecute ale „scrisorii” noastre, vă spuneam de disputa dintre țara noastră și Ucraina privind Insula Șerpilor și împrejurimile ei din Marea Neagră. Ei, bine, problema s-a rezolvat la Curtea Internațională de Justiție de la Haga. Înalțul for juridic a dat dreptate parțială țării noastre, în sensul că nu a câștigat insula propriu-zisă, dar a câștigat aproape 10.000 kilometri pătrați din platoul maritim, adică din suprafața mării, inclusiv fundul mării și spațiul aerian de deasupra acestei suprafețe. Subsolul mării din acea zonă conține aproximativ zece miliarde metri cubi de gaz metan și sute de mii de tone de petrol. Aceste bogății ar fi asigurat independența energetică a țării noastre pe o perioadă de aproape jumătate de secol. Oricare s-a bucurat, auzind de această izbândă, însă, în ziua următoare, am aflat că, de fapt, staul român se alege doar cu spuma mării din tot acest câștig. De ce? Fiindcă în luna noiembrie statul făcuse contract cu o firmă canadiană și-i concesionase, pentru o perioadă de 30 de ani, toate bogățiile subterane din platoul maritim, pe care ar fi urmat să-l câștige la Curtea Internațională de Justiție. Altfel spus, firma respectivă câștiga dreptul de a extrage și a vinde în folos propriu petrol și gaze câte va voi din suprafața pe care urma s-o câștigăm în instanță. Statului îi revine doar 3 la sută din valoarea câștigului respectiv, adică praful de pe tobă. Când te gândești că strămoșii noștri mureau mai bine, decât să piardă o palmă din pământul propriu, ori din pământul țării, când lumea țipă după petrol și gaze, când se declanșează războaie pentru câmpuri petroliere, noi aruncăm ca pe niște firimituri asemenea bogății ce ni le-a dat Dumnezeu. Dacă mai adăugăm și faptul că firma canadiană avea un singur angajat, că avea sediul într-un apartament de bloc și că avea un capital social de 200 lei noi, nu mai ai cuvinte. Nu mai poți înțelege nici faptul că tu, om de rând, nu poți face o vânzare sau o donație de teren, decât dacă prezinți acte de proprietate la notariat, ba chiar și schiță topografică și întabulare la cartea funciară, astfel că toate hârtoagele pot să te coste de două sau trei ori cât costă terenul respectiv, iar în cazul de față, vânzătorul a vândut ceea ce nu avea la data respectivă. În nici o legislație europeană nu se vând bunuri viitoare, dar la noi totul se poate! Săracă Țară bogată!

*

Stăpân și slugă la cuvinte. O altă problemă la ordinea zilei este hotărârea de guvern, prin care pot fi ascultate și arhivate timp de șase luni convorbirile telefonice și e-mail-urile de pe internet. Mulți au sărit ca arși, făcând legătura cu epoca de dinainte de 1989, când securitatea supraveghea cu grijă tot ce mișca. Se invocă faptul că prin această măsură se atentează la intimitatea și libertatea personală. Oamenii au dreptate, dar în contextul vremii actuale, când terorismul ia amploare, o asemenea măsură poate ajuta mult. E adevărat că întreaga societate suferă și se simte lezată, dar, dintre mai multe rele, îl acceptăm pe cel mai mic, dacă poți să-l eviți pe cel mai mare.

Apropo de această situație, îmi vine în minte o amintire tristă și o vorbă înțeleaptă spusă de regretatul Dr. Emil Lăzărescu din Craiova. Eram în anul IV la seminar. La sfârșitul fiecărui an de școală dădeam examen scris și oral la fiecare obiect. Era cumplit. Mâncarea la internat era foarte proastă. Ne îndopa cu carne de oaie adusă de pe la ceapeuri, probabil mortăciuni. Din curte simțeam mirosul și nu intrau în sala de mese decât 2-3 elevi. Preferam să stăm nemâncați, ori să mâncăm pâine goală, decât preparatele din carnea de oaie. Aveam mult de învățat. Ședeam noaptea până târziu, ne sculam dis-de-dimineață. De rezultatele de la examene depindea bursa din anul următor. Spre sfârșitul perioadei de examen, când eram epuizat, într-o zi m-am ridicat de pe lemnul unde șezusem într-o magazie și învășasem câteva ore. Când mi-am întins oasele, am avut o amețeală destul de puternică. La câteva zile am fost chemat la recrutare. La comisia medicală am fost întrebat dacă am amețeli. Vrând să fiu sincer și să nu mint, am spus că am avut o amețeală, fiind obosit de examene. Mi-au întins fișa și m-au trimis la spitalul nr. 9, ca să-mi pună o viză acolo. M-am dus. Mi s-a spus că trebuie să mă interneze aproximativ trei săptămâni, să-mi facă analize și teste, ca să vadă dacă nu cumva am epilepsie. Revoltat, am cerut audiență la director, Doctorul Emil Lăzărescu. Acesta, un bătrânel de treabă, mi-a explicat părintește că nu se poate juca cu armata: „-Dacă ești pe front, se dă comandă de atac și d-ta faci criză de epilepsie, pe mine mă mănâncă pușcăria!” Degeaba i-am explicat eu, că nu am avut niciodată epilepsie, nici eu, nici altcineva din neamul meu. A trebuit să accept internarea. M-au chinuit îngrozitor. În fiecare zi îmi făceau injecții în șira spinării, de-mi venea să urlu de durere. După trei săptămâni de tortură, mi s-a făcut externarea. N-am mai putut să mă duc nici într-o excursie în Transilvania, ce se organizase de seminar și pentru care plătisem deja. Doctorul Emil Lăzărescu, după ce mi-a vizat fișa, mi-a spus: „-**Tinere, ține minte toată viața ta o vorbă din filozofia indiană: ești stăpânul vorbelor pe care nu le-ai zis și sclavul celor pe care le-ai zis!**” Am ținut minte această vorbă și iată, că tot o mai țin, dar n-am putut s-o respect întotdeauna. Pentru bruma de bucurie ce ți-o dă libertatea de a spune ce gândești, mi-am asumat riscul și consecințele. Poate și de aceea sunt azi în mijlocul Dumneavoastră, fiindcă ce am avut în gușă, am avut și în căpușă!

Oricum, în legătură cu legea de care am amintit, cred că nu intrați Dumneavoastră sub incidența ei. Spun aceasta, fiindcă vă știu oameni serioși și nu fluierați în biserică. Să se teamă infractorii, teroriștii, traficanții de arme, de droguri și alții asemenea, nu Dumneavoastră. Vorba indiană menționată mai sus e bine s-o rețineți, totuși. S-ar putea să vă fie de folos!

*

Cipuri biometrice(Continuare di numărul trecut). În numărul trecut vă prezentam câteva aspecte privitoare la cipurile biometrice, care urmează să se implanteze în buletinele și pașapoartele tuturor, apoi în corpurile noastre. Lucrul acesta a scandalizat numeroși creștini, care au făcut legătura cu cele menționate în ultima carte a **Bibliiei**, numită **Apocalipsa**. Tocmai din această cauză, Sfântul Siod al Bisericii Ortodoxe Române va lua în discuție această problemă în ședința sa din 25-26 februarie și va decide în consecință. Redăm în continuare un studiu al părintelui **Pr. Prof. Dr. Mihai Valică**, de la Facultatea de Teologie din Iași, pentru ca să cunoașteți și Dumneavoastră mai bine cum se pun problemele:

*„Din ianuarie 2009, a început în România, cu o grabă suspectă și tacită, eliberarea de pașapoarte și permise de conducere cu cip RFID, fără ca cineva să cunoască în detaliu datele stocate pe cip. În vederea aderării fără rezerve la spațiul Schengen, prevăzută pentru 2011, și executând cu multă râvnă și acrivie directivele UE, România extinde procedeele și la alte documente personale, cum ar fi: actul de identitate, cardul de sănătate, precum și alte documente de călătorie. Pe fondul acestei acțiuni, Părintele Justin Pârvu a dat un comunicat, care a creat anumite controverse, contestații și reacții. Cu binecuvântarea ÎPS Teofan, prezint mai jos părerea mea referitoare la problema ridicată de Părintele Justin, întrucât sunt doctor în Teologie Socială Aplicată, disciplină care reglementează moral relația Bisericii cu lumea, și cadru didactic universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași, specializarea **Biserica azi. Istorie și Actualitate**.*

1. Sinteza psiho-teologică a comunicatului Părintelui Justin Pârvu din data de 14.01.2009.

a. *Îndemnat de glasul conștiinței și curăția inimii, Părintele Justin atenționează cu duh profetic, de pericolele unui posibil început de însemnare cu numărul fiarei apocaliptice 666 și consideră planul național de introducere a cipurilor biometrice pentru buletin și pașaport ca o vreme „premergătoare acestei profeții”, deci nu derularea însăși a profeției.*

b. *Nu acțiunea cipurile biometrice în sine este egală cu pecetluirea, ci aceasta reprezintă doar un început și „o capcană a vrăjmașului”. E posibil ca ulterior aceste date să fie folosite pentru trecerea la acțiunea propriu-zisă, iar o dată începută, să pregătească pas cu pas, psihologic-aperceptiv și mental, acțiunea finală: pecetluirea.*

c. În acest context, Părintele Justin îi îndeamnă pe credincioși să fie vigilenți și, dacă e nevoie, chiar jertfelnici: să primească martirajul, dacă vor fi forțați să primească „inofensiva” acțiune, adică acceptarea cipurilor biometrice pentru buletine și pașapoarte.

d. Recunoaște că nu este de datoria sa să facă această atenționare, ci ar fi fost de datoria „arhipăstrorilor, mai marii acestei Biserici”, însă din cauză că ei nu iau atitudine, sau nu consideră acest lucru un pericol, se substituie acestora și, din dragoste pentru neam și Biserică, trage un semnal de alarmă, considerând ca acest „proiect le răpește de fapt oamenilor libertatea” și ar grăbi și chiar ar ușura ulterior procesul de pecetluire.

e. Cuvintele: „Este vremea muceniei! Luptați până la capăt! Nu vă temeți!” vor să marcheze acest lucru și vor să spună că dacă acum, când acțiunea este abia la început, creștinii nu vor fi capabili de jertfă și împotrivire, mai târziu va fi și mai greu.

f. Dacă această acțiune nu ar fi fost proorocită cu 2000 de ani în urmă de Sf. Apostol și Evanghelist Ioan, demersul pe care guvernării, cu știință sau neștiință, îl fac prin acest proiect nu ar fi fost pus sub semnul întrebării sau al contestării, ci nebăgat în seamă, sau poate chiar considerat un lucru benefic. Însă dacă luăm în serios Sf. Scriptură, și în special proorocia din Apocalipsă 13, atunci, după părerea mea, demersul Părintelui Justin este justificat teologic, responsabil și profetic, întrucât există multe date comune între acțiunea introducerii cip-urilor biometrice și atenționarea profetică din Apocalipsă.

2. Legislația națională, internațională și europeană referitoare la cip-urile biometrice.

a. Regulamentul Consiliului Europei nr. 2.252/2004 dă recomandări și detalii tehnice privind cip-urile biometrice, însă nici o țară din lume nu s-a grăbit să le implementeze cu atâta acrivie tehnică și obediență. România este prima țară-pilot-cobai de pe planetă cu un asemenea proiect experimental, iar guvernarea trecută a reglementat aceasta prin: OGU 94/2008[13], HG 1566/2008[14], OG 207 din 04/12/2008[15].

b. Acțiunea cip-urilor biometrice a „început în pas de marș” în județul Ilfov, de la 1 ianuarie, iar până în iunie 2009 se urmărește extinderea sistemului informațional biometric în toată țara.

c. Din decembrie 2008 a început în România emiterea unui nou model de permis auto de tip card, care conține de asemenea un cip electronic pe bază de cod de bare. Cip-ul conține date personale uzuale, date medicale, istoricul bolilor, contravenții rutiere etc. Acțiunea a început fără o bază legislativă și fără o promovare corespunzătoare prin mass-media.

d. Pentru 1 ianuarie 2011 este programată introducerea noilor cărți electronice de identitate cu cip. Platforma-pilot-cobai informațional va fi implementată în județul Caraș-Severin, de unde se va extinde proiectul și în celelalte județe. Informațiile sunt memorate pe 2 suporturi: banda optică și circuit integrat de tip smartcard (cip). Datele înscrise nu pot fi șterse, ci se poate doar adăuga la ele informații, iar această acțiune o poate face nu numai Ministerul Internelor, ci și cel al Comunicațiilor! Există așadar un drept discreționar asupra naturii și cantității informațiilor înscrise, întrucât nu este reglementat cine are dreptul să înscrie, care sunt criteriile de selecție a ceea ce trebuie înscris și cea ar putea afecta imaginea sau confortul psihic al persoanei în cauză etc.

e. Abuzurile se extind și mai aberant prin legea 298 din 21 nov. 2008, care obligă pe furnizorii de servicii de comunicații electronice să păstreze orice convorbire telefonică, orice sms sau e-mail pe ultimile 6 luni și să le pună la dispoziție, la solicitarea autorităților competente.

f. Îngrijorător este faptul că nici o lege sau normă națională, europeană sau internațională nu garantează discreția, securitatea absolută a datelor înscrise și nu prevede sancțiuni clare pentru cei ce le-ar utiliza în alte scopuri, sau ar comite erori tehnice sau neglijență în securizarea datelor.

g. Până în prezent doar Asociația Civic Media a semnalat și contestat abuzul acestor legi și încălcarea drepturilor omului, pe când unii membrii „justițiar” ai societății civile sunt preocupați mai departe și interesați obsesiv doar de scoaterea icoanelor din școli... (Continuare în numărul viitor).

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea(Continuare din numărul trecut). „În urmă, acești sârbi au fost aduși la Prejna și împărțiți în cete de panduri, prin acești munți și care jefuiau pe ciocoi, pe greci și pe turci. Tot cu acești sârbi a venit și Kara-Gheorghievici, comandantul răzmeriței sârb, care fugise de frică să nu cadă în mâinile turcilor: După o săptămână de odihnă la Prejna, a fost adus în taină la Slugerul Teodor, întovărășit de câțiva panduri români. Și l-a dat în primire generalului rus, care este șeful sfatului boieresc de la București, în această vreme, în locul domnitorului Ipsilante, care să-l treacă în Rusia, pentru a -l scăpa de turci. Tot în acest an, adică anul 1806, după terminarea acestei lupte, Slugerul Teodor, împreună cu mine, am început construirea bisericii din satul Prejna, care avea o biserică veche și roasă de vreme.

Această biserică a fost ridicată cu materialele din proprietatea mea; varul și piatra au fost scoase de mine, bârnele de construcție au fost tăiate de pandurii din Baia de Aramă, moșia lui Radu Muică, care o moștenise de la socrul său, Dobru Vornic, pe care moșie Slugerul Teodor a asuprit-o de la Radu Muică după războiul rușilor cu turcii la anul 1814, fiind vătaf de plai al Plaiului Cloșanilor; și a donat-o bisericii la anul ... pentru faptul că Radu Muică era omul grecilor și al turcilor, stăpânitori ai țării.

De la prima piatră de temelie, unde Slugerul Teodor și-a îngropat sabia și eu inelul de la mână, a fost ridicată până la acoperiș cu cheltuiala mea personală, iar tencuitul și pictura, precum și toate odoarele sfinte dinăuntrul bisericii au fost cumpărate de Slugerul Teodor. La fel clopotul a fost cumpărat de Sluger de la Viena. Și Sfânta Evanghelie a cumpărat-o tot el din Brașov. Clopotul ni s-a ridicat de turci în acest an 1822. Biserica a fost terminată în anul 1806 și sfințirea ei s-a făcut în luna august, același an. Biserica a fost înzestrată cu pământ de Slugerul Teodor, în anul 1819, când era vătaf de plai în Cloșani.

După sfințirea bisericii, Slugerul Teodor a luat cei 3000 de panduri care [au participat] la sfințirea acestui locaș de închinare și am plecat cu toții, sub comanda lui, ca să ajutăm pe ruși la războiul cu turcii. Am luat parte la luptele din jurul Calafatului, peste Dunăre, la Lom-Palanca și în munții Balcani. La Calafat și la Lom-Palanca am luptat cu cea mai mare vitejie. Pentru meritele câștigate în acest război, Slugerul Teodor, comandirul nostru, a primit gradul de locotenent în armata rusă și a fost decorat de Marele Țar al Rusiei, care i-a dat și un regiment de cazaci ruși, pe care să-l aibă la îndemână întotdeauna. A mai câpătat învoire de la Marele Țar, ca toate armele pe care rușii le dăduseră pandurilor ca să lupte cu ele în război să rămână ale lui. Și-am mers cu el după terminarea războiului de le-am depozitat în Cerneți, la cula de la via Slugerului, în paza regimentului de cazaci.

După terminarea acestui război, Slugerul Teodor a fost numit, în anul 1814, vătaf de plai al Plaiului Cloșani, prin stăruința vistiernicului Mihalache Boboceanu.

Slugerul Teodor era un om drept. El a fost un dârz apărător al țăranilor și un dușman neîmpăcat al ciocoilor care erau uniți cu grecii. El nu putea să rabde niciodată nelegiuirile pornite contra noastră. Cât a fost vătaf de plai aici în Cloșani, mergea întotdeauna pe jos sau călare până la București la cinstita cârmuire pentru a ne apăra drepturile noastre, ale țăranilor, când ni se făcea vreo nedreptate.

Arăt aici un fapt întâmplat înainte de răzmeriță la anul 1819 luna iunie, nu țin minte ziua tocmai, atunci când era vătaf de plai al Cloșanilor. Slugerul Teodor, venind într-o zi de la cârciuma sa din Dealul Natamenia, hotarul Balta spre satul Prejna, și ajungând în lunca Prejnii, a văzut o ceată unde un proprietar, și anume Ilia Chelcea, care este din acest sat și care avea oameni la cosit pe moșia lui, își luase câțiva, întrerupând cositul, ca să bată un cioban, care își păștea caprele mai la vale pe zăvoi, pentru faptul că câinele ciobanului se-nclăștase cu al proprietarului, omorând câinele luând și pe cioban la bătaie. Ciobanul, văzând pe Slugerul Teodor, care trecea călări pe șosea, i-a raportat cum s-a întâmplat acest fapt. Slugerul i-a chemat pe toți acei cositori împreună cu proprietarul la Prejna, pentru ca să stabilească a cui este vinovăția.

Constatându-se că vina este a lui Ilia Chelcea, a dat ordin căpitanului Bosoancă să-l ridice de aici și să-l ducă la taft la Baia de Aramă, să-l închidă acolo. Ilia Chelcea, văzându-se închis, i-a cerut Slugerului Teodor să-l ierte. Slugerul i-a spus că, dacă vrea să-l ierte, să nu-l mai dea în judecată la cinstita cârmuire, să plătească ciobanului câinele și să se împace cu el pentru bătaie. Totodată, i-a mai cerut ca acea proprietate unde au cosit oamenii să i-o vândă direct lui, adică Slugerului Teodor, pentru că-i face trebuință să înzestreze biserica din Prejna, ctitoria lui, cu ea.

Ilia Chelcea, vrând-nevrând, a trebuit să se împace cu ciobanul și să vândă acea moșie Slugerului Teodor, pe care a și donat-o bisericii. În acest mod a înzestrat Slugerul Teodor biserica cu două moșii, una de la Radu Muică și una de la Chelcea, prin două acte de donație scrise de mâna sa".(Continuare în numărul viitor).

*

Semne apocaliptice. Într-una din „scrisorile” precedente vorbeam de o târfă în furou, cocoțată pe un bloc-turn din Severin, care întreba copiii, tinerii, adulții și pe toți care ar fi avut curiozitatea să citească inscripția de deasupra ei, dacă tutunul este singura lor plăcere. La câteva zile după difuzarea „scrisorii”, cucoana a fost dată jos de pe clădire. Am crezut că a plecat de acolo din cauza frigului, ori la plimbare sau cumpărături. Poate și dintre cititorii noștri, care au funcții de răspundere în administrația județului au luat atitudine. Dacă a fost așa, le mulțumim cordial. Peste vreo două săptămâni, am văzut aceeași față lăfăindu-se pe coastele unui autobuz, cu aceeași inscripție deasupra. De data aceasta însă nu mai avea ici furou, ci o costumație mult mai simplă. Avea doar bichini. Pentru cei ce nu știu, precizăm că aceștia sunt rudele cele mai „sărace” ale chiloților! Trebuie să avem în vedere, că această campanie împotriva tutunului este subvenționată de un minister, care se ocupă, fără îndoială, de sănătatea poporului român, orice comentariu este de prisos. Vreme apocaliptică, muică!

*

Pomeni electorale. La recenta ședință din 14 decembrie de la episcopie, **Părintele Sever Negrescu** de la Parohia Ieșelița, membru al Uniunii Scriitorilor, a protestat că nu s-a luat atitudine față de activitatea unor partide politice în perioada electorală. Era vorba de un anumit partid, care a chemat mai întâi preoții telefonic, în regim de maximă urgență, la unele protoierii și acolo le-a dat câte o geantă, sugerându-le să voteze și să îndemne pe enoriași să voteze acel partid. **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** s-a arătat indignat, spunând că nu cunoaște nimic de asemenea activități. Unii preoți aveau mapele primite la ei, chiar și în timpul ședinței cu pricina. Văzându-i cum se fâstăcesc, un înalt funcționar

eparhial s-a ridicat și, cu sobrietate, seriozitate și putere de convingere, a afirmat că și el însuși a ajuns, așa, ca din întâmplare, la o protoierie, unde tocmai se împărțeau astfel de obiecte. Și dumnealui i-au dat o geantă, dar dânsul a spus „Bogdaproste!”. Asta a schimbat datele problemei. Așadar, omul nu a primit-o degeaba; a primit-o de pomană, ceea ce e cu totul altceva. Adică, a vrut să spună că a muncit pentru ea. Just! Nu-i ușor să spui „Bogdaproste!” Auzindu-l, reprezentantul partidului i-a mai dat o geantă. Păcat că nu a cântat și „Cu sfinții odihnește” și „Veșnica pomenire”. Cu siguranță că i-ar mai fi dat una sau două mape. Avea până la adânci bătrânețe. De fapt, dacă la orice pomană se spune „Bogdaproste” și se cântă cele două cântări amintite, de ce nu s-ar face asta și la pomenile electorale? Păi, nu?

Și preotul Dvs. a fost chemat telefonic. S-a dus. I s-a oferit plotoaga respectivă, dar n-a primit-o. A socotit că el, fiind dintre cei de la capre, poate să umble și cu o geantă mai veche, chiar și cu o traistă, dacă este cazul. Mai mult, i s-a părut că sufletul lui e mai scump decât acea geantă!

*

Învățăturile împăratului Vasile Macedoneanul. „Cinstește și prețuiește vigoarea trupească, atunci când și de înțelepciune este însoțită. Pe cât de folositoare este vigoarea trupului de înțelepciune însoțită, pe atât de dăunătoare, dacă nu-i însoțită de înțelepciune. Forța pe om îl caracterizează, forța imprudentă face din el o fiară irațională. Înconjoară-te, așadar, nu de cei care imprudența forței prețuiesc, ci de oameni care cu forța își folosesc. Căci forța lipsită de prudență cutezanță se numește, iar cea chibzuit folosită bărbăție.

Vrei să fie Dumnezeu milostiv cu tine? Atunci fii și tu milostiv cu supușii tăi. Chiar dacă ai fost dăruit cu împărăție, ești tovarășul lor de robie. Unul singur este stăpânul nostru, al tuturor oamenilor, și unul singur părintele neamului nostru, pământul, chiar dacă noi, pământeni, unii din alții ne-am născut. Gândește-te, așadar, la tine însuși, tu, care ești pământean slăvit și nu uita că, oricât de la pământ te-ai înălțat, din nou în pământ vei fi coborât și nu căuta niciodată cu trufie la pământeanul de rând. Adu-ți aminte de greșalele tale față de Dumnezeu și uită greșalele aproapelui tău.

Ia și tu seama că toți oamenii prețuiesc mult prudența, dar nu toți se zoresc să se învrednicească de ea. Căci toți se întrec cu laude să o copleșească, dar nu se prea ostenesc să o dobândească. Din care pricină, foarte rar poți întâlni pe cineva care să fi izbutit a o dobândi. Caută, așadar, nu numai să te însoțești tu cu prudența, ci și să-l respecti și să-l cinstești pe acela care a dobândit-o și să-l ai în preajmă în zi și noapte. Căci numai unul ca acesta poate să fie de folos sufletului tău. Și ceea ce ți se pare adesea cu neputință de înfăptuit, lesne vei izbuti să înfăptuiești cu sprijinul lui, dacă te ajută Dumnezeu. Iată de ce trebuie să fii prudent sau să urmezi sfaturile celor prudenți, căci inima lor e cu adevărat tronul pe care se odihnește Dumnezeu.

Să-ți fie mai vrednică de încredere purtarea decât cuvântarea, pentru ca și tăcerea, nu doar vorbirea să-ți aduci cinstirea. Și să nu-i îngădui în preajma ta pe aceia care vorbe convingătoare rostesc, dar cu fapta nu le întăresc. Căci sunt și unii care bine vorbesc, dar numai rele săvârșesc. Ferește-te să fii și tu așa, și nici pe ceilalți din jur nu-i lăsa să fie, ci numai pe aceia care nu-și înfrumusețează purtarea prin cuvântări, ci cuvântările prin purtări, numai pe ei să-i iubești și cu ei să te însoțești. Iar ce e rușinos să faci, să nu ai nerușinarea să zici, nici ceea ce e rușinos să zici, să nu te gândești să săvârșești”.

*

Ajutoare. În această perioadă am primit câteva ajutoare astfel: **Doamna Omir Lucreția** din București, fiică a satului Malovăț, a donat **200 lei**; **Doamna Avoc. Marinescu Lucica** din Craiova a donat **165 lei**. **Doamna Iordache Sevastița** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, a achitat pentru contribuția de cult **50 lei** și un ajutor de **100 lei**. **Doamna Orodan Ecaterina** din Malovăț a achitat 50 lei pentru contribuția de cult. Dumnezeu să le ajute!

*

Publicații. **Domnul Ioan Miclău** din Cringila(Australia) ne-a trimis manuscrisul noii sale cărți, **Buna ziua, bade Ioane!** ca să i-o publicăm. Cu plăcere! De fapt, este a cincea sau a șasea, pe care parohia noastră i-o publică. Colaborarea e onorează.

*

În această perioadă, preotul Dvs. a publicat câteva articole astfel: **Scrisoare către Eminescu(I-II)**, în revista „Agero” din Stuttgart(Germania), 2009, nr. 9, ediție on-line(<http://www.agero-stuttgart.de>); **Cipuri biometrice**, în „Origini.Romania”, Madrid(Spania), 2009, 2 febr., ediție on-line (<http://www.originiromania.com>); „**Scrisoare pastorală**” nr. 149, în „Observatorul”, Toronto(Canada),

2009, 9 febr., editie on-line(<http://www.observatorul.com>); „*Scrisoare pastorală*”, nr. 150, în „Agero” Stuttgart(Germania), 2009, 8 febr., ediție on-line(<http://www.agero-stuttgart.de>); și în „Starpress”, Canada, 2009, 8 febr., editie on-line(<http://www.valcea-turism.ro>); **Scrisoare lui Eminescu(I)**, în „Buletin de informații”, Sydney(Australia), an. LV(2009), nr.1, ian.-febr., p. 23; **90 de ani de la Marea Unire**, în „Buletin de informații”, Sydney(Australia), an. LV, 2009, nr.1, ian.-febr., p. 23; **Studii și materiale de etnografie și folclor publicate în revista „Biserica ortodoxă Română” în perioada 1874-2004**, în „Biserica Ortodoxă Română”, București, an. CXXV(2008), nr. 1-6(ian.-iun.), pp. 380-387;

*

Examen. In după-amiaza zilei de 1 febr., preotul Dvs. a susținut examene la disciplinele **Dreptul societăților comerciale și Dreptul internațional privat** la Facultatea de Drept; la 8 febr. a susținut examen la **Drept internațional public**, iar la 15 febr. a susținut examen la **Introducere în Dreptul comparat**.

*

Preotul Dvs. a fost invitat la Facultatea de Istorie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca să participe la un examen de doctorat pe o temă de istoria Banatului în secolul al XIX-lea, având în vedere că și teza lui de doctorat a abordat această tematică. Examenul respectiv va avea loc sâmbătă, 28 februarie. Organizatorii suportă cheltuielile. Vom vedea!

*

Cununii și înmormântări. La 15 Febr. am oficiat cununia **Domnului Dragomir Ion** cu **Cu Doamna Malescu Zaharica**, ambii din Bârda. Dumnezeu să le ajute! La 5 febr. am oficiat înmormântarea pentru **Luca Adela**(79 ani) din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program. În luna martie avem următorul program de slujbe: **1 Mart.** (slujbă la Bârda și sfințirea apei și a semințelor); **2 Mart.**(Malovăț, dimineața, sfințirea apei și a semințelor, iar seara slujbă); **3 Mart.** (Bârda, seara slujbă); **4 Mart.** (dimineața spovedit și împărtășit la Bârda, la biserică și în sat, iar seara slujbă la Malovăț); **5 Mart.**(dimineața spovedit și împărtășit la Malovăț, iar seara slujbă la Bârda); **6 Mart.** (Malovăț, slujbă seara); **7 Mart.** (Malovăț – Bârda, paresimi); **8 Mart.** (Malovăț); **14 Mart.** (Malovăț-Bârda, paresimi); **15 Mart.** (Bârda); **21 Mart.** (Malovăț-Bârda, paresimi); **22 Mart.**(Malovăț); **24 Mart.** (Malovăț, slujbă seara); **25 Mart.** (pomeniri dimineața la Bârda, slujbă la Malovăț); **28 Mart.** (Malovăț-Bârda, paresimi); **29 Mart.** (Bârda). Slujbele de seară încep la ora 17, adică la 5. În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Sănătate, bucurii și împliniri binecuvântate pe toate planurile să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul VII(2009), nr. 152(15 –28 Februarie)

Dragii mei enoriași!

Oglinda zilei. Cel puțin două evenimente petrecute în ultima vreme mi-au răvășit sufletul, fiindcă mi s-au părut a fi strigătoare la cer.

Cel dintâi privește situația românilor din Italia în special și din alte țări europene în general. Peste tot românii sunt huiduiți, batjocoriți, socotiți criminali, violatori, hoți, bandiți de drumul mare. Românii noștri se feresc ca de foc să spună că sunt români, ca să nu fie batjocoriți, iar altora pur și simplu le e rușine să spună că sunt români. Te doare sufletul chiar fiind în țară, chiar dacă pe tine ca individ nu te privește direct această situație, dar te doare, fiindcă și tu faci parte din poporul român și știi

bine că nu-i adevărat. Știi bine că altceva am sperat că va fi și că vom fi, când am intrat în Uniunea Europeană, iar acum descoperim că suntem cei mai prejos membrii ai acestui imperiu. Toți se fac că nu observă că, de fapt, toate infracțiunile săvârșite în Italia sunt făcute de țigani, dar nimeni nu vrea să recunoască aceasta. Totul este aruncat în spinarea românilor. Este adevărat, că țiganii respectivi sunt cetățeni români, dar tot țigani rămân. Autoritățile române se feresc să le rostească și numele etniei. Când fac infracțiuni, țiganii se declară că sunt romi sau români. Străinii nu înțeleg această distincție între „rom” și „român”, mai ales că însăși indicativul nostru de țară este „ROM”. Este, de asemenea, curios cum țiganii își spun țigani, atunci când au realizări laudabile, mai ales în domeniul artistic. Nimeni nu le contestă valoarea în acest domeniu și merită toată stima. Mă întreb, spre exemplu, de ce filmul **Inimă de țigan** nu a fost numit „**Inimă de rom**”? De ce se feresc de aspectele negative ale etniei lor și încearcă să le arunce în spatele altora nevinovați? Observăm însă că la noi nicăieri nu se mai vorbește de țigani, ci doar de romi. Observăm, de asemenea, că, în Ungaria, țiganii au ucis sălbatic pe sportivul român Marian Cosma. Acolo, însă, autoritățile au făcut distincție clară. Crima nu au făcut-o ungurii, ci țiganii, chiar dacă ei erau cetățeni unguri. Numai la noi este altfel. Dacă cercetăm documentele românești medievale, nu vom întâlni cuvântul „rom” niciodată, ci doar „țigan”. Ca român socotesc că infamia ce se aruncă în seama poporului român profanează mormintele miilor de eroi ai neamului românesc, care, de-a lungul veacurilor, și-au dat viața ca noi, urmașii lor, să avem o țară, o limbă, o credință, o demnitate, să fim onorați de popoare, ci nu disprețuiți ca azi. În numele acestor eroi ai neamului, cer autorităților române să se implice mai mult în clarificarea lucrurilor, în evitarea acestei confuzii atât de păgubitoare neamului românesc.

Al doilea aspect, care-mi bulversează sufletul, este situația unor infractori periculoși din țara noastră. Ca om și cetățean al unui stat de drept, socotești că este strigător la cer să afli că sute de criminali periculoși, condamnați la ani mulți și grei de închisoare, sunt eliberați să-și trateze câte o bubiță la buziță și uită să se mai întoarcă după gratii. Trec luni de zile, ei se plimbă nestingheriți prin sate și orașe, săvârșesc alte crime, dar nimeni nu-i întreabă de sănătate, iar gardienii de la penitenciarele de unde au plecat nu observă că stimabilii u s-au mai întors. Aflăm că de nouă ani un rus din Basarabia, specializat în infracțiuni deosebit de grave, „uită” să se întoarcă în penitenciarul din care fusese eliberat pentru câteva luni, dar nu fusese prins de poliție. Se știa de el că trece în voie granița, că a cumpărat un pistol de un anumit calibru din Chișinău, dar nimeni nu știe unde se află stimabilul. În schimb, o biată femeie din Maramureș, este condamnată și întemnițată, fiindcă a tras un țăruș din pământ. Trebuie să dea președintele țării decret de grațiere, ca să-i reducă două luni din pedeapsă.

Justiția este reprezentată de o femeie legată la ochi, cu o balanță în mână. Această imagine ar vrea să spună că justiția este imparțială, ea împarte doar dreptate, fără să partinească pe nimeni. Chiar așa să fie? Dar cu cazurile de mai sus cum rămâne?

*

Cipuri biometrice (Continuare din numărul trecut) . Continuăm să publicăm articolul Părintelui Mihai Vălică din Iași privitor la această problemă atât de controversată din ultima vreme:

„ **3. Scopul cip-urilor RFID.** Anunțate deja de doi ani, pașapoartele biometrice conțin imaginea facială și amprentele deținătorului. Cerute de Statele Unite, pașapoartele vor fi emise în premieră de România, în ciuda faptului că unii experți susțin că este nevoie de doar patru ore pentru a decifra informațiile de pe cip. Cip-urile RFID sunt menite să înlocuiască codul de bare de pe produsele din magazine și să controleze „pozitiv” individul, cu intenția de a-l proteja și în scopul creșterii gradului de securitate al acestuia, însă nu s-au luat în seamă în mod real și pericolele și vulnerabilitatea sistemului. Componentele și alte operațiuni electronice ale cip-ului biometric sunt deja mediatizate și se găsesc pe larg în literatura de specialitate.

3.1. Avantaje ale cip-urilor RFID. a. Din punct de vedere economic și comercial:

1. Ușurează, scurtează și eficientizează considerabil procesul de producție;
2. Datorită capacității de stocare a cip-urilor, se reduce timpul de cumpărare a produselor prin identificarea și livrarea rapidă a acestora și oferă posibilitatea refacerii stocurilor în timp util.

b. Din punct de vedere militar:

1. Servesc cu mare precizie atingerea obiectivelor militare, precum și a celor de spionaj.

c. Din punct de vedere al evidenței, identificării și ajutorului unei persoane în caz de urgență:

1. Introducerea cip-urilor în pașapoarte este considerată o măsură de siguranță în plus de către guvernele țărilor, care le-au introdus deja parțial.

2. Conectarea la anumite baze de date publice naționale și internaționale oferă în câteva minute toate informațiile vitale despre persoana căreia i se scanează un document personal prevăzut cu cip RFID.

3.2. Dezavantaje ale cip-urilor RFID: 1. Informațiile din memoria cipului pot fi citite de către orice cititor, nu doar de către cele specializate. Astfel, cu un simplu calculator performant, orice date, oricât de criptate ar părea, pot fi sparte într-un timp extrem de scurt (cel mult patru ore) și chiar falsificate.

2. Controlul total asupra cetățenilor. Se va ști în orice clipă unde suntem, cu cine suntem, tranzacțiile financiare, rutele de călătorie, timpul petrecut în anumite locuri și alte date, ce vor fi folosite după bunul plac al posesorilor acestor baze de date.

3. Cip-urile nu pot fi detectate de simțurile fiziologice sau percepția umană. Deci nu vor putea fi evitate.

4. Microcipurile implantate la animale au provocat cancer în aproximativ 10% din cazurile implanturilor. Țesutul cancerigen a apărut întotdeauna în jurul cipului RFID.

5. Cip-urile RFID sînt sensibile la anumite tipuri de radiații, ori contactul cu surse încărcate cu electricitate.

6. Nu există inclusă în cip-uri opțiunea: Nu colecta date statistice despre mine.

7. Cel care va refuza cip-urile din varii motive, va fi lipsit de serviciile publice, care cer o identificare la baza de date, generând astfel o izolare și înstrăinare socială. Deci persoanele fără cip nu există.

8. Cip-urile sunt o sursă de informație gratuită pusă la dispoziție pentru serviciile de spionaj la toate nivelurile, iar datele personale pot fi deturnate în diferite scopuri sau făcute publice fie din neglijență, fie intenționat.

9. Cip-urile biometrice pot avea avantaje pe termen scurt, dar pe termen lung pot fi un pericol real. Ele compromit metodele existente de securitate pe baza celor 2 elemente introduse, folosind presupunerea că ele nu sunt accesibile publicului, nici măcar în mod criptat. De exemplu, dacă ai o bază de date cu amprente și pentru a intra în sistem este nevoie de amprenta unei persoane, nu trebuie să fie persoana acolo, poți să iei din baza de date a poliției amprenta ei. În mod paradoxal, cip-urile biometrice diminuează siguranța unei țări. Ele permit accesul pe baza pașaportului altcuiva, fără a fi nevoie ca el să fie de față. Nu te mai verifică nimeni fizic, totul se bazează pe sistem. De aceea, expunerea informațiilor digitale ale românilor discreționar și fără nici un discernământ reprezintă o acțiune fie inconștientă și iresponsabilă, fie de trădare a propriilor cetățeni.

10. Serviciul 112 permite găsirea locației telefonului. Oricând te poate localiza fără să apelezi, numai datorită faptului că telefonul primește semnal. Același lucru se poate extinde la cip-urile RFID.

11. Evidența strictă a vieții personale la toate nivelurile elimină șansa de a repara o neglijență, o greșeală sau o neputință de plată, de exemplu față de o bancă. Cazul americanilor cu dosar financiar. Dacă uiți să faci o plată, ești catalogat ca rău platnic toată viața. Nu mai primești un împrumut, niciodată.

12. Monitorizarea prin satelit pe baza identificării faciale reprezintă o amenințare la propria viață, dacă luăm în considerație ghidarea rachetelor antipersoană prin satelit. O eventuală lovitură de stat omoară orice persoană cu ajutorul rachetelor ghidate după recunoaștere facială. Tehnic acest lucru este deja posibil. Deci cip-ul biometric poate servi și la terorism, ucideri și crimă organizată.

13. Autentificarea biometrică se poate realiza și atunci când persoana deținătoare a documentelor biometrice este moartă: este nevoie doar de mâna sa, sau de un ochi, pentru a intra într-un sistem. Astfel banii din cont, sau alte acțiuni financiare sau administrative, care necesită informații biometrice, se pot obține doar dacă ai cadavrul. Deci pericolul cip-urilor biometrice se prelungește chiar și atunci când omul este fără viață” (Continuare în numărul viitor)..

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea(Continuare din numărul trecut) „În vara anului 1820, la începutul lunii iulie, Slugerul Teodor a dat ordin pentru adunarea pandurilor. Adunarea noastră s-a făcut la repezeală, printr-un cântec pe care îl aveam ca drept semn de adunare, pe care fiecare îl cânta prin dealuri și prin păduri. Chiar și femeile noastre îl cântau seara venind de la munca câmpului și care cântec se termina cu cuvintele: „Nu la munte, hoților/ La ciocoi, pandurilor”.

Locul de adunare a fost la Cerneți, la cula de la via Slugerului, unde erau depozitele care erau încărcate [cu] tot felul [de] puști, pistoale, lănci și iatagane, care au fost străjuite de regimentul de cazaci

dat de împăratul Rusiei lui Teodor pentru meritele câștigate de Sluger cu pandurii săi în război și care își avea reședința în Cerneți. După ce ne-a înarmat pe fiecare în parte, ne-a adus pe toți în mijlocul târgului. Acolo, Slugerul a dat ordin cazacilor să prindă pe fratele său de cruce Covrea, pe care l-au și prins neîntârziat și l-au adus în fața noastră. Aici Slugerul Teodor a scos jurământul făcut înscris de ei în munții Parângului, când era la Glogoveanu și ni l-a cetit nouă pandurilor și orășenilor care erau și ei față acolo, care jurământ spunea că oricare din ei se va trăda să fie jupuit de viu pe sărciner. După citirea acestui jurământ, ne-a fost lăsat ca hotărârea de condamnare s-o dăm noi, Adunarea Pandurilor. Hotărârea de noi a fost luată de îndată. Am strigat cu toții într-un glas să se execute așa cum s-au obligat prin jurământ scris de ei. Atunci Slugerul Teodor a dat ordin să se aducă un sărciner să-l bată acolo în mijlocul nostru. A pus pe Covrea pe sărciner și a dat ordin cazacilor să-l jupoaie de piele cu iataganele, zicând: „*Așa voi face la toți aceia care vor trăda mișcarea noastră și nu vor asculta ordinele mele*”....

După executarea lui Covrea, Slugerul Teodor și-a organizat armata de panduri și apoi a împărțit-o în două cete: ceata numărul unu a pus-o sub comanda comandantului rus, pentru că această ceată mergea alături de regimentul de cazaci și ruși, iar ceata numărul doi a luat-o Slugerul Teodor.

Eu am fost investit de către Slugerul Teodor căpitan de panduri la ceata numărul unu de pe lângă regimentul de cazaci, mai mult ca să servesc comandantului rus drept călăuză prin aceste locuri și prin faptul că eu cunoșteam foarte bine limba sârbă și mă înțelegeam ușor cu comandantul rus și cu ceilalți ofițeri care mai erau. Noi, ceata numărul unu și rușii am mers pe următorul drum: am luat-o prin satul Breznița, Jidostita. Matorățul în sus, până am ajuns deasupra satului Cireșul; iar ceata numărul doi, în frunte cu Slugerul Teodor, care mergea ascuns să nu-l dovedească turcii din Cetatea Insulei Ada-Kaleh, a luat-o prin Gura Văii, Verciorova și de la Verciorova a pornit pe apa Bahna în sus, trecând prin satele: Bahna, Ilovița, Moisești, Negrușa.

În acest timp, turcilor le-a venit vestea că o armată rusă urcă pădurea Matorățului și înaintează spre satul Bunoaica, spre Ciresu.

Comandantul Cetății din Insulă, cum a primit vestea a și trecut Dunărea cu o armată (de câteva mii), urcând dealul Duhovna în sus, înaintând și el spre comuna Ciresu, făcând tabără între Cireșu și Bunoaica Noi pandurii împreună cu cazacii ruși i-am așteptat deasupra satului Cireșu pe o culme înaltă în vârful dealului, care era acoperit de jur-împrejur cu pădure de gorun. Numai vârful era pleșuv fără pădure. Acolo noi am săpat metereze puternice pe acest vârf de deal, precum și de jur-împrejur de la poalele pădurii. Aceste metereze au fost făcute după planul (celor ce) comandau cu cazacii și cu pandurii. Slugerul Teodor cu ceata numărul doi s-a așezat deasupra satului Negrușa, întocmind și el metereze (cunoscut sub numele de meterezele lui Tudor) la fel de puternicie ca ale rușilor de dincoace. Aceste metereze au fost lucrate cu pandurii și cu oamenii de rechiziție de prin satele Bahna, Negrușa și Moisești.

Turcii fiind așezați cu tabăra în platoul dintre satele Bunoaica și Cireșu și neștiind numărul nostru cu al rușilor câți suntem de mulți, nu au avut îndrăzneala să urce pădurea deasupra satului la noi și au stat acolo o zi întreagă fără ca să ne atace.

În acest timp, polcovnicul, comandantul regimentului de cazaci, văzând din vârful dealului numărul atât de mare al turcilor, părea foarte îngrijorat de soarta noastră și a cazacilor. M-a chemat atunci la el și mi-a vorbit pe rusește, că turcii sunt foarte mulți la număr și că n-o să ne putem bate cu ei. Au să ne înconjoare pe toate părțile și cădem cu toții în mâinile lor. Vorbea îngrijorat, fumând lulea după lulea pentru a-și potoli spaima. Parcă mă uit la el săracul! Două zile n-a mâncat nimic de spaimă, numai câte un bob-de măsline și toată ziua îngenunchea și citea pe o carte de rugăciuni. Mi-a ordonat să trimit doi panduri de aici la Negrușa, dincolo, lângă granița austro-ungară, unde săpase ceata numărul doi de panduri meterezele, după Slugerul Teodor, ca să vie să întocmească amândoi împreună un plan de luptă bine reușit.

Atunci Slugerul Teodor a venit degrabă și, văzând pe polcovnic așa de înspăimântat, i-a spus să nu aibă nici o frică, pentru că pe turci îi vom bate foarte ușor, lucrând după planurile și comanda lui. Pandurii erau 3000 la număr, împărțiți în două cete a 1500 ceata, fără regimentul de cazaci; cu toții erau 5000 la număr.

Teodor a luat de la fiecare ceată câte 500 de oameni, făcând o a treia ceată de 1000 de panduri. Această ceată a luat-o și a dus-o în pădurea din vârful dealului Duhovna cu câțiva gorniști și barabanci sub comanda căpitanului Pavel Pavlovici. Și le-a dat ordin ca atunci când or vedea că turcii or pleca la atac spre satul Cireșu, să atace meterezele din pădurea din dealul satului, unde se găsește așezată ceata

numărul unu de panduri și regimentul de cazaci și când vor vedea că lupta s-a încins pe toate părțile meterezelor, ei să înceapă să sune cu goarneaule și să bată tobele, trăgând cu puștile și pistoalele, strigând hura și să înainteze spre satul Cireșu, tăindu-le retragerea turcilor înspre pădurea Matorăului sau Duhovna”(Continuare în numărul viitor).

*

Din învățăturile împăratului Vasile Macedoneanul. „După cum plantele tinere, dacă sunt udate cu apă, cresc și rodesc, tot așa și mintea ta, fiule, dacă va fi hrănită cu studiul teologiei, va face să crească și să rodească mai mult încă virtuțile tale. Căci trupul îl hrănesc bucatele potrivite, iar sufletul îl hrănesc învățăturile duhovnicești. Însă hrana trupului desfată doar cerul gurii, ea e îndată mestecată și distrusă, pe când hrana sufletului, veșnic desfătătoare și nesticăcioasă, nesticăciune dăruiește. Îndeletnicește-te, așadar, întreaga viață cu studiul învățăturilor folositoare, ca să te hrănești cu a roadelor lui nesticăciune și să cârmuiești împărăția cu înțelepciune.

Nimic nu este mai de folos ca hotărârea bine chibzuită și nimic mai primejdios decât fapta nechibzuită. Ca să înfăptuiești temeinic ce voiești, caută, așadar, să chibzuiești mai întâi ce vrei să săvârșești. Căci, după făptuire, nu mai ai timp de chibzuire, dar, după ce ai chibzuit, mai ai răgaz de răzgândit. Gândește-te la urmarea oricărei fapte și numai după aceea treci la faptă. Folosește drept sfătuitoari pe aceia care-și chibzuiesc și-și administrează bine propriile lor treburi, nu pe cei care-și chivernisesc rău treburile din pricina nechibzuinței. Cel care de (avutul) lui rău se îngrijește, niciodată pe altul de bine nu sfătuieste. Dar nu împărtăși ce ai de gând să faci nici nepricepuților, nici lingușitorilor. Cei dintâi te vor sfătui să acționezi precum te-ar învăța orbii să vezi, ceilalți se vor repezi să-ți cânte în strună. Tu, însă, sfătuieste-te mai degrabă cu aceia care cunosc bine lucrurile și care, mai ales, au îndrăznit adesea să-ți judece greșelile. Căci numai unii ca ei sunt vrednici să li se încredințeze rangul de prieteni și de sfetnici”.

*

Pățania unui preot-consilier. La ultima ședință cu preoții din 14 decembrie 2008, **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** ne-a relatat cu amărăciune o situație ivită într-o comună mehedinteană din partea câmpului. Acolo găsisese un loc foarte potrivit pentru a construi o mănăstire. Primarul comunei s-a arătat dispus să dea tot concursul la această lucrare. S-a angajat chiar că suportă costul documentației. A avut însă o singură pretenție: să i se permită preotului de acolo să candideze la alegerile locale pentru funcția de consilier comunal independent. Primarul dorea să-și câștige în primărie un consilier devotat, care să-l susțină în activitatea sa. Prea Sfințitul a fost de acord și părintele C. a ieșit victorios în alegeri.

Cum în acea comună orice consilier trebuia să aibă și o ibovnică, s-a gândit și părintele că trebuie să se conformeze și el, ca să nu strice tradiția comunei. Zis și făcut! Într-o noapte, când crăpau și lemnele de frig, părintele s-a dus la o enoriașă tinerică să-i țină de urât. Pe la ora 1-2, iată că a sosit și soțul acesteia de pe unde fusese plecat. Părintele a reușit să scape cu chiu cu vai, nu se știe dacă pe ușă ori pe fereastră, și a rupt-o la fugă. A luat-o câmpul în lung, cu o haită de câini după el. Era desculț și numai în izmene. În bătaia lunii, fugea ca o nălucă. Barba îi flutura în vânt, iar pletele-i erau răvășite. Îngerii se ascundeau înfricoșați pe după stele. Nu a avut asupra lui un vitezometru, fiindcă s-ar fi văzut dacă a atins viteza unui campion național, european sau mondial la alergături. Nu se știe cărui sfânt s-a rugat, nici ce rugăciuni a rostit, însă nici un dinte de câine nu s-a înfipt în fesele cucerniciei sale. Poate din izmene să fi smuls vreun plotog! A doua zi, primarul a făcut tot posibilul și i-a recuperat nădragii. I-a predat doamnei preotese cu toate onorurile convenite. Era consilierul lui, ce naiba!

Prea Sfințitul, aflând isprava, a dispus imediat suspendarea din funcție a preotului respectiv. Primarul a intervenit și a încercat să-l șantajeze. A pretins ierarhului să-l mențină pe preot în funcție, fiindcă altfel nu va mai accepta construirea mănăstirii în hotarul comunei sale. Prea Sfințitul a rămas neînduplecat și renunțat la locația respectivă. Hotărârea sa îl onorează și ne onorează și pe noi, preoții din subordine, fapt pentru care-i mulțumim. Cu siguranță că se va găsi în Mehedinți și o altă locație la fel de potrivită pentru mănăstirea pe care vrea s-o construiască.

Cazul prezentat scoate în evidență însă o altă carență: lipsa de trăire duhovnicească a unor preoți. Unii termină școala teologică așa cum pot și sunt trimiși în parohie, iar acolo nu mai citesc o carte până la adânci bătrânețe. În societate există ispite mult mai multe și mai puternice decât într-o mănăstire izolată în creierul munților sau desișul pădurilor. Foarte adesea, preotul cu o pregătire de spoială se degradează, se plafonează, se afundă, cade în cine știe ce patimă și, în loc să ajute pe alții să se mântuiască, ajunge el

însuși în fundul iadului. Lucrul acesta ar trebui să dea mai mult de gândit autorităților bisericești. Oricum, vom reveni asupra acestor probleme deosebit de spinoase și delicate.

*

Apa în Bârda **Domnul primar George Bazavan**, într-o discuție pe care am avut-o cu dânsul, a promis că în cursul acestui an va curge apa prin Bârda. M-am bucurat și am plecat din primărie foarte optimist. Când am ajuns afară, mi-am dat seama că primarul nu făcuse două precizări: mai întâi nu-mi spusese dacă apa va curge pe șanțuri sau pe drum și a doua dacă apa va proveni din ploaie sau din topirea zăpezii. M-am întors și l-am întrebat. Am vrut să știu așa, pentru cultura mea generală. Primarul m-a asigurat că apa va veni din Colibași, de la Valea Morilor și va curge pe conducte și prin robinete. Să dea Domnul!

*

Concurs ratat O șansă imensă a ratat satul Bârda. Avea o ocazie unică, aceea de a depăși Timișoara într-un eventual concurs. O fi ei bănățenii fruncea, dar cu oltenii să nu se pună și mai ales cu bârdenii. Nu vă vine să credeți, dar asta este. Totul s-a prăbușit, însă, din cauza primarului. Iată despre ce e vorba. Într-o zi am văzut la televizor cum a rămas un TIR suspendat pe una din străzile Timișoarei. Roțile intraseră în gropile imense existente în carosabilul acelei străzi și mașina rămăsese cu osiile pe asfalt. Atunci am avut o sclipire de „inteligentă”. Mi-am dat seama că bârdenii au o mare șansă. Dacă s-ar organiza un concurs, am avea prilejul să-i depășim pe timișoreni. La noi în Bârda sunt zone de drum unde pot să rămână suspendate autoturismele. Dacă e cazul, ieșim toți cu sapele și cu târnăcoapele, mai adâncim și mai lărgim gropile existente, așa încât să rămână suspendate și tractoarele. E adevărat că și primarul ar putea rămâne suspendat, în situația în care ar mai veni prin satul nostru. Trebuiau făcute însă demersurile oficiale din partea primăriei pentru organizarea concursului. M-am dus și i-am spus primarului. Propunerea l-a scos din fire și, de față cu mai mulți martori, a spus cu voce tare, în auzul tuturor, că nu e de acord, că anul acesta se va face luntre și punte și va face doi kilometri de asfalt în Bârda. E foarte bună și soluția primarului, dar aveam o șansă...unică. Cine știe dacă ne vom mai întâlni vreodată cu una asemănătoare. Nu vrea șeful, nu vrea!

*

Ajutoare și contribuții de cult. Am primit o serie de ajutoare astfel: **Domnul Ing. Iosif Cioloca** din Timișoara, ginerele regretatului **Anghel Nicolae** din Bârda, cât și **Domnul Dragomir Iulian** din Tr. Sverin, fiu al satului Bârda, au donat câte **50 lei**. **Domnul Mănescu Constantin** din Malovăț a adăugat la contribuția de cult încă **100 lei**, totalizând până acum **147 lei**; **Domul Gheorghe Belega** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **134 lei**; **Domnul Dragomir Nicolae** din Bârda a adăugat **50 lei**, totalizând **64 lei**. **Doamna Dragomir Virginia** din Bârda a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult. Dumnezeu să le ajute!

*

Plăți În această perioadă am efectuat o serie de plăți mai mari astfel: **428 lei** pentru hârtie și consumabile imprimantă; **5000 lei** tipografiei pentru cartea **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-2004)**, vol.III; **415 lei** pentru coletele cu cărți trimise în ianuarie; **346 lei** pentru pâinea donată în ianuarie; **100 lei** Bibliotecii Naționale pentru numere ISBN; **1800 lei** protoieriei pentru subvențiile către episcopie și protoierie pe 2009 și altele mai mărunte.

*

Publicații și emisiuni televizate: Parohia noastră a publicat cartea realizată de preotul și cântărețul parohiei noastre, Stănciulescu Cristian, intitulată **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-2004)**, vol. III(930 pagini). Unde-s doi și cartea crește! Lucrarea cuprinde capitolele *Istoria Bisericii Ortodoxe Române, Istoria României, Literatură și artă*. Sunt bibliografiate aprox. 13.000 studii, articole, monografii de biserici, mănăstiri și localități, documente, manuscrise, recenzii și alte multe materiale de acest gen, transformând revista într-un adevărat tezaur de istorie a neamului românesc și a Bisericii sale. Volumul acesta nu este necesar numai preoților, studenților, doctoranzilor și profesorilor din învățământul teologic, ierarhilor și teologilor, ci și tuturor istoricilor și oamenilor de cultură, care iubesc trecutul românesc sau realizează lucrări de istorie. Îi mulțumim lui Dumnezeu, fiindcă ne-a ajutat să încheiem și această a doua ediție a lucrării. Dacă El va voi, cu prilejul împlinirii a 140 de ani de la apariție, vom realiza ediția a III-a a cărții pentru perioada 1874-2014.

Începutul acestei cărți se situează în anul 1979 și are o poveste pe cât de tristă, pe atât de semnificativă. Vă voi povesti-o într-unul din numerele viitoare ale „Scrisorii pastorale”.

*

De asemenea, preotul Dvs. a publicat articolele: **Artur Silvestri**, în „Datina”, XIX(2009), nr. 13 febr.(13 febr.),p. 10; **La spovedanie**, în „Datina”, Tr. Severin, XIX(2009), nr. 4869(14-15 febr.), p. 10; **Crucea vieții**, în „Datina”, Tr. Severin, XIX(2009), nr. 4869(14-15 febr.), p. 10; **Nevoia de a crede**, în „Datina”, Tr. Severin, XIX(2009), nr. 4869(14-15 febr.), p. 10; **Era ca un Ștefan cel Mare...**, în „Viața de pretutindeni”, Arad, IV(2008), nr. 11-12(dec.), p.2 ; **Din învățăturile împăratului Vasile Macedoneanul(I)**, în „Datina”, XIX(2009), nr. 4874(21-22 febr.), p. 11; **Săracă Țară bogată!**, în „Datina”, XIX(2009), nr. 4876(25 febr.), 4; Recenzii la cărțile lui Artur Silvestri, în „Viața de pretutindeni”, Arad, IV(2008), 11-12(dec.), p.25;

*

Vineri, 20 Febr., între orele 20-22, preotul Dvs. a participat la o emisiune la Televiziunea „Datina” din Tr. Severin, în cadrul căreia, pornindu-se de la sărbătoarea Dragobetelui, s-a discutat despre tradițiile românești, despre valoarea moștenirii noastre spirituale în contextul lumii de azi.

*

Examene. În după-amiaza zilei de 22 febr., preotul Dvs. a susținut examen la disciplina **Dreptul administrativ al bunurilor**, în cadrul Facultății de Drept a Universității „Spiru Haret”.

*

Înmormântări. La 26 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Motorga Domnica** (92 ani) din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program. În luna martie avem următorul program de slujbe: **1 Mart.** (slujbă la Bârda și sfințirea apei și a semințelor); **2 Mart.**(Malovăț, dimineața, sfințirea apei și a semințelor, iar seara slujbă); **3 Mart.** (Bârda, seara slujbă); **4 Mart.** (dimineața spovedit și împărtășit la Bârda, la biserică și în sat, iar seara slujbă la Malovăț); **5 Mart.**(dimineața spovedit și împărtășit la Malovăț, iar seara slujbă la Bârda); **6 Mart.** (Malovăț, slujbă seara); **7 Mart.** (Malovăț – Bârda, paresimi); **8 Mart.** (Malovăț); **14 Mart.** (Malovăț-Bârda, paresimi); **15 Mart.** (Bârda); **21 Mart.** (Malovăț-Bârda, paresimi); **22 Mart.**(Malovăț); **24 Mart.** (Malovăț, slujbă seara); **25 Mart.** (pomeniri dimineața la Bârda, slujbă la Malovăț); **28 Mart.** (Malovăț-Bârda, paresimi); **29 Mart.** (Bârda). Slujbele de seară încep la ora 17, adică la 5. În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Sănătate, bucurii și împliniri binecuvântate pe toate planurile să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul VII(2009), nr. 153(1 –15 Martie)

Dragii mei enoriași!

Crize și crize. În ultima vreme se aude tot mai mult vorbindu-se de criza economică. Aflăm astfel că este cea mai mare după cea din 1929-1933, că afectează tot globul, că se răsfrânge asupra țărilor, instituțiilor, dar și indivizilor. Auzim că sunt țări care aruncă în joc cantități uriașe de bani pentru a salva economia lor de la prăbușire, după cum altele fac datoriile imense, pe care nu le vor putea achita decât după

mulți ani de greutate și lipsuri. Știm, de asemenea, că în crizele economice mondiale izbucnesc războaie, care lasă în urma lor milioane de morți, răniți, distrugerii materiale și spirituale. Legea junglei, legea dreptului celui mai tare își spune cuvântul, iar cei mai slabi și săraci sunt înrobiți pentru vreme îndelungată. Se caută soluții, se critică guverne, se iasă în stradă și se protestează, crește șomajul și sărăcia. Toți sunt nemulțumiți și parcă dracul vântură lumea precum gospodarul fânul. Crește corupția, cresc impozitele și taxele, se înmulțesc infracțiunile, mulți devin lupi pentru semenii lor. Totul se aruncă însă pe seama crizei economice. Ea este țapul ispășitor pentru tot și pentru toate.

N-am auzit pe nimeni vorbind de criza morală, care domnește la nivel de individ, de instituții, de țări, de planetă. Enumerăm zi de zi tot felul de infracțiuni, de abuzuri, de banditisme; apreciem fiecare știre după numărul de morți și de răniți despre care vorbește; auzim de aberații și deviații de comportament de care nici nu ne-am fi gândit că pot exista cu ani în urmă; parlamentele unor țări se grăbesc a legifera prostituția, incestul, homosexualitatea, eliminarea religiei din școală, marginalizarea instituțiilor care continuă să militeze pentru înnobilarea ființei umane; vedem la tot pasul cum sunt marginalizați oameni capabili și se promovează nulități de tot felul. Nimeni nu observă sau se face că nu observă cum societatea acestui început de mileniu și de veac este bolnavă de nedumnezeire. Ne-am făcut dumnezei străini și L-am uitat pe Dumnezeu Cel adevărat. Banul, puterea, averea, sexul, fotbalul, drogurile, armele, televizorul, calculatorul și altele asemenea sunt câțiva din idoli acestui veac. Lăcomia, mândria, perversitatea, lașitatea, delațiunea, abuzul, lenea, crima, hoția, nepotismul, favoritismul, terorismul, ateismul și falsele credințe religioase sunt doar câteva trepte ale scării, care ne duce în fundul prăpastiei morale. Sfinții Părinți vorbeau despre „scara raiului”, scara ce ne ducea până la Dumnezeu, scara virtuților, rugăciunii, postului și a iubirii de Dumnezeu și de semenii. Astăzi continuă să vorbească despre aceasta Biserica, dar în cele mai multe cazuri este glasul celui ce strigă în pustie. Zarva lumii, filozofia veacului, îi acoperă glasul; spiritul vremii o laicizează tot mai mult și pe ea și pe slujitorii ei. Este un adevărat act de eroism să-ți mai păstrezi azi credința adevărată, să-ți faci rugăciunea cu tragere de inimă, să ții postul, să mergi la biserică, să speri în victoria Binelui. Vorba lui Marx cum că existența determină conștiința pare să fie tot mai actuală, deși ar trebui ca să fie tocmai invers: conștiința să determine existența. Dar câți mai avem o conștiință activă, lucrătoare, câți mai găsim puterea de a nu ne pierde speranța?! Mare-I Dumnezeu!

*

Cipuri biometrice (Continuare din numărul trecut). Din articolul părintelui Valică Mihai redăm ultima parte:

4. Opoziții și atitudini contra cip-urilor biometrice în lume. Luând în considerație aspectele de mai sus, precum și din motive de etică civică sau etică a tehnologiei biometrice, unele instituții, persoane sau asociații religioase, civice sau profesionale se opun vehement, cum ar fi: unii americani, sârbii, grecii, scoțienii, alte țări occidentale, piloții britanici etc. Introducerea cip-urilor este, fără îndoială, un scandal. „În toate aceste cazuri revolta nu trebuie privită ca o reacție provenită pe fondul unui fanatism religios, așa cum încearcă să o sucească unele glasuri din presă, ci, mai întâi de toate, ca o reacție de apărare împotriva unei înregimentări forțate într-un sistem de supraveghere suspect”.

5. Omul redus de la imago Dei la un simplu număr sau cip electronic. Dacă se respinge din motive de bioetică clonarea biologică, de ce nu s-ar respinge din aceleași considerente și „clonarea electronică biometrică”, având ca motivație teologică învățătura Bisericii Ortodoxe despre antropologie. Imago Dei în om după Sfinții Părinți este unitară atunci când exclude orice concepție substanțialistă despre „chip”, care constă în mod funcțional, practic, în manifestarea vieții sale spirituale, ca nevoie primordială și centrală. Primatul vieții spirituale activează aspirația ființei noastre umane spre absolut, spre arhetipul ei divin (Origen), spre Dumnezeu. Prin „Harul lui Hristos, prin dragostea lui Dumnezeu Tatăl și prin împărtășirea Sfântului Duh”, omul reunește, în ipostasul său creat, divinul și umanul, după chipul lui Hristos, adică „chipul Celui ceresc”, ajunge „la măsura vârstei plinătății lui Hristos” și astfel devine dumnezeu prin har. În acest sens spune Sfântul Vasile cel Mare că „omul este o făptură care a primit poruncă să devină Dumnezeu”, adică „chip al Chipului” – eikon Eikonos. Deci omul are un destin hristologic, întrucât originea (αρχή) lui este în Hristos, Care este Chipul, icoana lui Dumnezeu. Omul real „s-a născut atunci când Hristos a intrat în viață și s-a născut”, iar ziua nașterii lui Hristos „este zi de naștere a umanității”. Omul este alcătuit teologic, iar chipul său are o valoare teologică, hristică, și nu îl putem amaneta sau împrumuta, sau permite să fie folosit fără voia și libertatea noastră. Valoarea ontologică a omului nu constă, sau nu se află în el însuși, înțeles în mod autonom, cum susțin

teoriile materialiste, în suflet, minte, intelect, sau exclusiv în persoana omului, cum susțin sistemele filozofice contemporane, ci în Arhetipul lui. De vreme ce omul este o icoană, existența lui reală nu e determinată de elementul creat din care este făcută icoana, sau din voia lui liberă, ci de Arhetipul (Modelul) ei necreat. Omul este înțeles astfel de Părinții Bisericii “în mod ontologic numai ca ființă teologică. Ontologia lui este iconică”. A permite ca chipul nostru să fie „clonat electronic” și înregimentat în cip-uri, iar apoi manipulat după bunul plac al cuiva, înseamnă a „amaneta” ceea ce nu ne aparține și a reduce identitatea noastră iconică, care este unicat, la un număr într-o bucată de plastic. Aceasta este ca și când ai folosi o icoană ca placă video, sau hard disc... Din punct de vedere moral este un sacrilegiu, sau cel puțin o desacralizare, întrucât se petrece o coborâre a dimensiunii spirituale, respectiv a chipului iconic uman, într-o folosință strict materială și terestră. Or, chipul nostru aparține arhetipului divin, adică lui Dumnezeu. Deci cip-urile biometrice, în acest context, contravin învățăturii biblice și patristice despre antropologia creștină, întrucât reduc, circumscriu, deci mărginesc chipul/icoana ființei umane la o simplă tehnologie și suport electronic de emițătoare și implanturi (Continuare în numărul viitor).

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea (Continuare din numărul trecut). „Acest plan s-a întocmit în ziua de 5 august 1820, iar ocuparea poziției s-a făcut la mijlocul nopții, când au cântat cocoșii satului Cireșu, înspre 6 august, ziua bătăliei. Apoi Slugerul Teodor s-a întors spre Negrușa la ceata numărul doi, aici rămânând numai eu cu comandantul rușilor. În dimineața zilei de 6 august 1820, turcii, văzând mișcarea deasupra satului Cireșu, unde eram așezați noi cu cazacii și fiind informați de oamenii de prin sat, care au refuzat să spună adevărul către ei și le-a spus că a fost un regiment de ruși cu pușini panduri, care au stat trei zile și au plecat când au văzut atâta armată turcească; și acolo pe deal sunt numai niște străji, care au rămas să observe și să zădărnicească pentru puțin înaintarea până să debarcă ei ca să aleagă o altă poziție de luptă, unde așteaptă să le vie noi ajutoare și încrezându-se pe aceste vorbe ale sătenilor s-au hotărât să atace dealul Cireșu în ziua de 6 august. Vizirul a dat ordin în tabăra soldaților lui, ca să-și strângă fiecare tot, că vor continua înaintarea în urmărirea rușilor, după spusele sătenilor, ca să-i ajungă și să-i prindă până nu le vin ajutoare. De dimineață, când s-a făcut ziuă, comandantul rușilor a luat cartea de rugăciuni în mână și ne-a pus pe toți să îngenunchem și să ne rugăm bunului Dumnezeu să ne ajute, pentru că azi e ziua de schimbare la față a Domnului. În timpul rugăciunii noastre s-a întâmplat o minune Dumnezeiască. Ne-am pomenit deodată cu puștile și pistoalele că au luat foc în mâinile noastre. [Din] fiecare pușcă și pistol ieșea o flacără albastră ca din lumânare, fără să ne arză la mâini sau să ne facă alt rău. Când am văzut această minune ne-am înspăimântat cu toții. Atunci polcovnicul a închis cartea de rugăciuni și, după ce s-a închinat, mi-a spus mie pe rusește ca să nu mai avem frică, fiindcă Dumnezeu ne-a scăpat de pericol. Și atunci am dat ordin ca fiecare om să treacă în meteriză la locul său și să aștepte liniștit. A spus că, dacă va veni vreun ofițer turc cu vreo gardă după el ca să cerceteze meterezele, să nu tragă nimeni în ei până când nu se apropie armata cealaltă.

Turcii se hotărâseră să nu mai urce dealul și să ia șoseaua drept. Totuși, au trimis un ofițer călări cu câțiva ostași, ca să doboare acele străji de pe vârful dealului, de care spuseseră sătenii, [și] ca prin acele străji să informeze încotro a luat-o armata cealaltă rusă și unde așteaptă ajutoare. Ofițerul a venit cu ostași, cu caii alergând în fuga mare, dând târcol dealului. Și văzându-ne [pe] noi toți acolo, așezați, gata de luptă, s-a înpoiă jos și a spus că tot dealul este împănat cu ruși și panduri și că s-au înșelat, nu sunt numai străji, cum au spus sătenii.

Când au auzit acest lucru, degrabă au împărțit armata în două. O parte a luat-o prin sat, urcând pădurea prin vârful dealului, iar cealaltă a trecut prin dosul pădurii din valea Bahnei, înconjurând dealul pe toate părțile, urcând spre vârf. Atunci pandurii și cu cazacii ruși, la ordinul comandantului, au deschis foc asupra lor.

În acest timp, căpitanul Pavlovici, văzând din dealul Duhovna, că lupta s-a încins pe toate părțile dealului pe viață și pe moarte, a dat ordin pandurilor să plece la atac, să înainteze pe urma turcilor înspre Cireșu, căzându-le în spate și să tragă cu puștile și pistoalele strigând „hura”, iar gorniștii și cu barabancii au rămas în pădurea din vârful dealului, sunând și ei din goarne și barabancii bătând tobele strigând și ei „hura”.

Turcii, văzându-se luați pe la spate de căpitan Pavlovici cu ceata lui numărul trei și în vârf neputând să mai ajungă să cucerească meterezele, pentru că noi de aci ne apăraserăm cu dârzenie și, totodată, auzind gorniștii sunând marșul de goarnă și bătând tobele dinspre pădurea Matorăților, au crezut că de la Cerneți vine o altă armată rusească mult mai puternică decât cea de aici. Și atunci de grabă și-au dat seama de spusele sătenilor din Cireșu, care le spuseseră că rușii s-au retras în alt loc și acolo așteaptă ajutoare. [Așa că], au crezut că s-au înșelat, că ajutoarele chiar aci erau așteptate.

Atunci Vizirul, văzând că nu poate să țină piept la atâta armată rusească, și (pe)care o mai (și) aude venind prin pădurea Matorăților dinspre Cerneți, a dat ordin de retragere. Și s-a retras pe valea Bahnei în jos, deoarece spre Duhovna nu s-au mai putut retrage, căci le tăiasă retragerea căpitanul Pavlovici cu ceata de panduri numărul trei, care făcuse legătura cu regimentul de cazaci și cu ceata numărul unu din dealul Cireșului, luându-i la goană și făcându-i vâlătoc în valea Bahnei pe toți, lăsând în urma lor peste 1000 de morți și răniți de mâinile cazacilor și pandurilor. Când au coborât jos la apa Bahnei, care nu este mare, dar este o vale strâmtă și stâncoasă, au luat-o la vale în jos la fugă, fugind călărașii cu caii în fuga mare, iar pedestrima turcă pe jos; fugeau cât îi țineau picioarele ca să ajungă mai repede la Verciorova, unde îi așteptau luntrile, pentru a-i trece în insulă și în cetatea Cozia, dincolo, în Serbia.

Dar nici aici nu avură fericirea să scape, căci, când o luară valea în jos la fugă, ieși Slugerul Teodor cu ceata lui numărul doi de panduri din meterezele de deasupra satului Negrușa, care se află în dreapta apei Bahna, și, doborând coasta

ca fulgerul pe vale, la intrarea satului Bahna, tăindu-le retragerea complet. Acolo s-a încins un atac pe viață și pe moarte, fiind sprijiniți în față de către ceata Slugerului Teodor, care era fără nici un pandur căzut, pe când la ceata noastră numărul unu lăsase numai în dealul Cireșului 200 de morți și răniți. În spate eram noi și cu ceata căpitanului Pavlovici. Aici, în această vale, i-am tocat până la unu. Au căzut mulți și dintr-ai noștri, dar ei au pierdut de zece ori mai mulți decât noi. Se înroșise apa Bahnei de sânge. Nu au mai scăpat din ei decât câțiva călărași, care au reușit să fugă mai repede până la ajungerea Slugerului Teodor cu pandurii și care au mai putut să dea bir cu fugiții în timpul atacului, iar restul de pedestre s-a predat, făcându-i prizonieri. Cei care au scăpat au fost urmăriți de cazaci până la Verciorova. Când au ajuns acolo la Dunăre, au sărit de pe cai și nici nu au mai stat să dezlege luntrile. Care cum ajungea scotea sabia și tăia sfoara cu care e(ra) legată luntrea și-și da drumul spre insulă. A doua zi, după terminarea acest(e)i bătălii, Slugerul Teodor a dat ordin să se adune pandurii morți în această vale și să-i ducă în sat la Bahna să-i mormânteze creștinește: și i-a îngropat acolo pe locurile de bătaie. Pe urmă a ieșit cu toate cetele lui de panduri în dealul Cireșului și a adunat și de acolo toți pandurii căzuți în atacul de aci și i-a coborât în satul Cireșu și i-a înmormântat în cimitirul satului.

Acestui deal, la hotărnicia Slugerului Teodor, care s-a făcut în acel an 1820, i s-a dat denumirea de Dealul Bătăliilor (Toponimul „Vârful Bătăliilor” a persistat până la jumătatea secolului trecut).

După înmormântarea pandurilor căzuți în aceasta bătălie, ne-am continuat drumul către comuna Prejna prin satele libere de moșneni, pe sub poala muntelui, cu însărcinarea ca pe unde trecem să luăm și pandurii, însă de aci înainte nu-i mai luam pe ascuns și în mod obligatoriu.

În satul în care ajungeam, ne duceam la biserica satului, puneam de trăgeau clopotele și sunau goarneau prin sat de se aduna lumea în curtea bisericii și acolo vorbeam eu cât și prea bunul și înțeleptul Sluger Teodor. Îi deslușeam pe deplin pentru ce am pornit această mișcare a noastră și pe urmă preotul satului ne da o binecuvântare și zicea să mergem înainte vitejește cu Dumnezeu.

După aceea îi alegeam. Pe cei care erau vânători îi puneam deoparte, ăloră le dam puști și pistoale și făceam școală cu ei, ca să vedem care știe să pună praf în pușcă și cremene. Care nu știau li se da securi, topoare, iatagane, lănci, coase. Fiecare venea cu coasa sau securea lui. Mai dădea ordin în sate preoților și primarilor să adune boii și carăle pentru podvezi și provizii. În fiecare sat schimbam primarii și pomojnicii pe unde treceam, punând panduri de ai noștri. Și ăștia țineau legătura cu noi prin vătășeii din sat, purtau răvașele și trimiteau ce aveam trebuință. Așa am trecut prin satele Ciresu, Negrusa, Moisești, Podeni, Gornenți, Costești” (Continuare în numărul viitor).

*

Viata ca un cântec. Din cuvintele înțelepte ale lui **Octavian Paler** spicuim un fragment: „Noi suntem ca un cântec, nu credeți? Un cântec nu se poate cânta niciodată de la sfârșit la început. Trebuie să-l cânti totdeauna îndreptându-te spre sfârșit. Pe parcurs, în timp ce cânti încă și muzica te îmbată, îți dai seama că sfârșitul se apropie, totuși, oricât l-ai amâna. Încerci să lungești puțin notele, dar asta nu dă cântecul înapoi, nu reînvie ceea ce a murit din muzică între timp. Amâni doar sfârșitul. Te încapățânezi să nu recunoști o evidență. Ca orice cântec, are un sfârșit. Oricât ar fi de frumoasă o melodie, vine o clipă când ea e acoperită de tăcere. Când tăcerea e mai puternică decât muzica”.

*

Povestea unei cărți. Vă spuneam în numărul trecut al „scrisorii” noastre, că vă voi povesti felul cum s-a zămislit cartea **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”**. În 1979 era director al Institutului Biblic, respectiv al tipografiei și editurii patriarhale, părintele Arhim. Valeriu Anania, azi mitropolitul Transilvaniei. Mă cunoștea, fiindcă publicam destul de des în revista „Biserica Ortodoxă Română”, revistă ce intra în responsabilitatea sa. I-am vorbit într-o zi despre dorința mea de a realiza această lucrare. A fost entuziasmat. Mi-a cerut pentru a doua zi un memoriu, pe care l-a prezentat cu un referat favorabil patriarhului de atunci **Iustin Moiescu**. Patriarhul l-a aprobat bucuros. Prin semnătura lui, patriarhia se angaja să-mi publice cartea, pe care urma s-o predau la sfârșitul anului 1983, trebuind să apară în 1984, când se împlineau 110 ani de la apariția primului număr al revistei. Am muncit mai bine de patru ani ca robul. O parte din reviste (1948-1984) le aveam în biblioteca parohiei de la Bârda. Regretatul părinte **Ionică Sfetcu** se îngrijise să fie colecția aproape completă. Pentru perioada 1874-1948 am obținut aprobare de la **vlădica Nestor** să le folosesc pe cele din biblioteca sa. Mă duceam cu geamantanul la Craiova, îl umpleam cu reviste, mă întorceam și, în 2-3 luni, le conspectam, le restituam și luam altele. Au urmat apoi peregrinări pe la Biblioteca Academiei Române și Biblioteca Sfântului Sinod din București, unde găseam numerele de revistă, pe care nu le găsisem în provincie. În noiembrie 1983, când am mers în audiență la fostul patriarh Justin Moiescu să-i prezint primele 900 pagini dactilografiate din lucrare în vederea includerii în planul editorial patriarhal pentru anul următor, m-a dat pe ușă afară ca pe un infractor. Estimam că lucrarea urma să aibă peste 2000 de pagini. „-Da ce, bă, crezi că tot ce vă trece vouă prin cap acolo, la țară, trebuie să publicăm noi?” Întrebarea aceasta a patriarhului a fost măciuca demolatoare, care m-a strivit. I-am răspuns: „-Știți, eu am realizat această carte în baza aprobării date de Prea Fericirea Voastră în urmă cu patru ani!”. A început să râdă: „-Da ce, bă, crezi că eu mai știu ce am semnat acum patru ani? Prin fața mea trec sute de hârtii în fiecare zi! Dacă ai muncit la asta, înseamnă

că parohia ai lăsat-o vrainște. Fiindcă așa sunteți voi, popii, bă!” Mă așteptasem la o așa replică. Am scos din geantă documentația pentru consolidarea și reparația bisericii, pe care o terminasem cu un an înainte și procesul verbal de recepție a picturii, încheiat cu câteva zile înainte. Când a auzit despre ce e vorba, a zis: „-Da, da, păi să vorbim cu Nestor să-ți dea o parohie la oraș!” I-am răspuns: „-Nu pentru parohie de oraș am făcut această carte, în care mi-am îngropat mai bine de patru ani de tinerețe, ci fiindcă ea se înscrie pe linia preocupărilor mele. Vă rog, permiteți-mi să vă prezint...” Aveam în geantă cele șase cărți ce-mi apăruseră la Editura Albatros și programe de le diferite simpozioane la care participasem în țară. Numai ce l-am auzit brusc: „-Gata, gata, că n-am timp! Audiența s-a terminat. Altul la rând!” Am ieșit plângând din biroul lui. Câteva luni n-am fost în stare să scriu un rând măcar. Fără să analizeze cât de cât manuscrisul, dăduse o sentință, care rănea profund un tânăr dornic de a realiza ceva spre folosul Bisericii și al culturii românești. Nimeni nu mă putea ajuta să public cartea. Eparhiile nu erau interesate, iar lucrarea depășea sfera lor de competență; editurile de stat nici nu voiau să audă de o asemenea propunere. Aproape zece ani am ținut manuscrisul, neștiind ce să fac cu el. Nici nu-l puteam distruge, deși de multe ori m-a bătut gândul. Câteva firimituri din carte mi-au fost publicate în revista „Biserica Ortodoxă Română” după venirea noului patriarh, Teoctist, în „Anuarul Institutului de Istorie A. D. Xenopol” din Iași, în „Anuarul Institutului de Istorie” din Cluj și în alte câteva publicații, dar prea puțin pentru a considera o reușită. A rânduit Dumnezeu, ca, după 1989, să pot publica acest cărțoi la Parohia Malovăț, extinzându-l cu încă zece ani(1874-1994). Primul volum din prima ediție a stârnit mai întâi curiozitate, apoi interes. Apariția celui de-al doilea volum a făcut ca primul volum să fie reeditat, pentru a satisface toate cererile. Acele volume au fost solicitate de eparhii din țară și străinătate, de facultăți de teologie și istorie, de Academia de Muzică, de protopopiate și seminarii, de biblioteci publice și institute de istorie, de ambasade din România, de profesori universitari, cercetători, studenți și oameni interesați de cultură în general, de teologie și istorie în special. Tuturor le mulțumim cordial. Aceleași sincere mulțumiri adresăm și celor care au făcut recenzii și prezentări în diferite publicații din țară și din străinătate, ori ne-au încurajat să mergem mai departe prin scrisori sau prin viu grai. Anul acesta am încheiat ediția a doua, care cuprinde perioada 1874-2004. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și Dumneavoastră, celor ce alcătuiți Parohia Malovăț, fiindcă fără banii Dumneavoastră nu aș fi putut să public nici azi această carte. Îmi fac datoria și-l pomenesc la slujbe pe patriarhul Iustin. Se zice că a fost profesor universitar, că știa 12 limbi. Putea să fie un munte. Pentru mine a rămas.... ceea ce v-am spus mai sus!

*

Alimentarea cu apă. Ziua de 2 martie reprezintă o zi istorică în viața satului Bârda. Atunci au reînceput lucrările de aducțiune a apei. **Domnul primar George Bazavan** s-a ținut de cuvânt și a dat startul unei lucrări atât de necesare și atât de benefice pentru locuitorii acestui sat. Când scriem aceste rânduri, conductele au ajuns în Dealul Corbului la Poarta Țarinei, iar în Bârda au trecut de Pripor. Continuă în mare viteză, fiind în lucru utilaje foarte eficiente. Din păcate, fiind sezon ploios, gropile existente s-au acoperit repede cu un strat gros de noroi, care ne face să credem că depășim chiar situația de pe multe străzi din București. Așadar, în caz de un eventual concurs... îi depășim pe capitaliști. Poate o da Dumnezeu gândul cel bun și ajutorul de care are nevoie primarului, ca să demareze imediat și lucrările de asfaltare a drumului, fiindcă altfel.... cădem din lac în puț!

*

Salariul preotului. În unele locuri, enoriași ai parohiei noastre au afirmat că, în urma obținerii doctoratului, preotului Dvs. i-a crescut enorm de mult salariul. Din cauza aceasta e necesar să facem următoarele precizări. Cei care au făcut asemenea afirmații cunosc legea. Așa este! Ea permite să crească salariul cu 20%. Din păcate, această creștere trebuie să se facă din fondurile parohiei. Am analizat la timpul convenit situația și am ajuns la concluzia că bugetul parohiei noastre nu ar putea suporta o asemenea creștere decât cu două condiții: fie impunem niște taxe pentru serviciile religioase, fie eliminăm alte cheltuieli, cum ar fi, spre exemplu, banii pentru pâinea ce-o donăm duminica credincioșilor noștri. Așadar, preotul ar fi trebuit să convoace Adunarea Parohială și să pună piciorul în prag: ori-ori! A ales însă o altă soluție: de bună voie și nesilit de nimeni a renunțat la această creștere salarială. Iată că preotul n-a respectat legea! Cine nu e mulțumit de hotărârea preotului, să-i facă reclamație. Chiar anonimă, dar măcar să fie semnată!

*

Ajutoare și donații. În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații astfel: **Doamna Oprișan Valeria** din Timișoara, fiică a satului Malovăț, a donat **100 lei**; **Doamna Camelia Tacki**(Germania), fiica **Doamnei Mucioniu Marioara**

din Bârda, a donat **85 lei**; **Doamna Ing. Monica Corleanca** din Cincinatti(S.U.A.), cititoare a publicațiilor parohiei noastre, a donat **66 lei**; **Doamna Burtea Elena**(Tr. Severin), fiica **Doamnei Duțoniu Ioana** din Bârda, a mai donat **50 lei**;

*

În cursul lunii februarie am donat pâine eoriașilor care au venit la biserică și unor bătrâni și bolnavi din parohie astfel: 1 Febr.(Bârda): **70 pâini**; 8 Febr.(Malovăț): **202 pâini**; 15 Febr.(Bârda): **64 pâini**; 22 Febr.(Malovăț): **213 pâini**. **Așadar, în februarie s-au donat 549 pâini**. Copiilor prezenți la slujbe li s-au donat și dulciuri.

*

Plăți. În această perioadă am efectuat următoarele plăți mai mari: **406 lei** pentru pâinea donată în februarie; **5600 lei** tipografiei, reprezentând costul cărților Părintelui Dumitru Bălașa, **Dacii de-a lungul mileniilor și Țara Soarelui sau Istoria Dacoromâniei**, cât și a Domnului Ioan Miclău din Australia, **Bună ziua, bade Ioane!** Aceste cărți sunt în curs de apariție. Am achitat **200 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar.

*

Sedințe. La 8 Mart. a avut loc ședința Consiliului Parohial, în cadrul căreia preotul a făcut prezentarea gestiunii parohiei pe 2008. Nu s-a putut ține ședința până acum, fiindcă în fiecare duminică după-amiază preotul a avut examen.

*

Publicații, examene, simpozioane. În această perioadă, preotul Dvs. a publicat articolele: **Solidaritatea enoriașilor**, în „Datina”, Tr. Severin, XIX(2009), nr. 4870(17 febr.9, p. 11; **Stăpân și slugă la cuvinte**, în „Datina”, XIX(2009), nr. 4879(28 febr.- 1 mart.), p.10;

*

În după-amiaza zilei de 1 Martie, preotul Dvs. a susținut examen la **Limba Franceză**, în cadrul Facultății de Drept a Universității „Spiru Haret”.

*

Cântărețul parohiei noastre, **Stănciulescu Cristian**, a făcut parte din delegația Facultății de Teologie din Craiova, care a participat în zilele de 13-14 Martie la simpozionul organizat de Facultatea de Teologie Greco-Catolică din Oradea pe tema **Apostolatul tinerilor în Biserică**. El a prezentat comunicarea **Tineri misionari și misiunea printre tineri**.

*

Doamna Eugenia Dumitriu, pictor și redactor al emisiunii de cultură românească (miercurea, între rele 18.00-20.00) la postul de radio **Transmediaro Rivas** din Madrid(Spania), ne comunică faptul că va transmite în cadrul emisiunii respective prezentări de cărți, pe care parohia noastră le are disponibile. Îi mulțumim cordial.

*

Spovediri și împărtășiri. În prima săptămână a Postului Mare s-au spovedit și împărtășit 95 copii între 50 și 94 ani din Bârda și Malovăț, la biserică și acasă. Puteau să fie și din cei mai mici!

*

Înmormântări. La data de 4 mart. am oficiat înmormântarea lui **Crăciunescu Alexandru**(70 ani), iar la 11 mart. pe a lui **Badea Gheorghe(Guță)**(81 ani), amândoi din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program. În cursul lunii aprilie avem următorul program de slujbe: **4 Apr.** (Malovăț-Bârda); **5 Apr.**(Malovăț); **11 Apr.**(Malovăț-Bârda); **12 Apr.**(Bârda); **13 Apr.**(denie și film la Malovăț); **14 Apr.**(Denie și film la Bârda); **15 Apr.**(dimineața spovedit și grijit la Bârda, la biserică și-n sat; seara denie la Malovăț); **16 Apr.**(dimineața slujbă la Malovăț; seara denie la Bârda); **17 Apr.**(dimineața spovedit și grijit adulții la biserică și-n sat la Malovăț; seara denie cu prohod la Bârda, începând la ora 19; denie și prohod la Malovăț, începând de la ora 21); **18 Apr.** (dimineața spovedit și grijit copiii în Malovăț; seara, la ora 19 pomeniri în Malovăț; la ora 23.30 **începe slujba Învierii la Malovăț**); **19 Apr.**(noaptea, **la ora 3.30 începe slujba Învierii la Bârda**); **20 Apr.**(Bârda, slobozirea pasesimilor la vii); **21 Apr.**(Malovăț, slobozirea pasesimilor la vii); **25 Apr.**(dimineața, pomeniri la biserică și la cimitir în Bârda; de la ora 11 pomeniri la biserică și în sat, la Malovăț); **26 Apr.**(Bârda). Deniile încep la ora 19, adică la 7. În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Sănătate, bucurii și împliniri binecuvântate pe toate planurile să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul VII(2009), nr. 154(15 –31 Martie)

Dragii mei enoriași!

Legea ca fărădelege. De câteva luni se poartă discuții privind modificarea unor coduri de legi de maximă importanță pentru dreptul românesc, pentru societatea românească, pentru viața noastră de zi cu zi. Este vorba de **Codul penal, Codul civil, Codul de procedură penală** și altele. Nimic rău în asta. Ne gândim la faptul că avem un **Cod civil** foarte vechi. În esență îl păstrăm pe cel al lui Al. I. Cuza, care, la rândul său, l-a preluat de la francezi, fiind vorba de codul civil al lui Napoleon din 1804. Numai cine citește codul nostru civil va vedea acolo un limbaj foarte învechit, multe expresii pe care omul de azi nu le mai înțelege, realități care astăzi nu se mai regăsesc. Așadar, sub aspectul actualizării limbii codurilor noastre de drept ar fi o realizare foarte importantă. Juriștii pot să ofere multe amendamente și observații privind aproape fiecare articol din codurile noastre de legi, fiindcă sunt de specialitate și au observat din propria lor experiență ce este bun și ce nu este bun și practic în legislație. Ca preot, observ în proiectele noului **Cod penal** câteva aspecte, care mi se par a fi nu numai necreștine, ci de-a dreptul revoltătoare. Îmi veți da dreptate toți cei care gândiți creștinește și românește, toți cei care nutriți în sufletul Dumneavoastră credința și teama de Dumnezeu. Este vorba de faptul că în noul proiect sunt eliminate **prostituția, incestul și adulterul** din rândul infracțiunilor. Desigur, la prima vedere lucrurile sunt minore. Dacă analizăm cu mai multă atenție lucrurile, vom vedea că articolele respective sunt adevărate catastrofe pentru viața morală, pentru religia creștină și pentru bunul simț al unui om de bună credință. Legea, dacă va fi adoptată astfel de parlament, va legaliza în mod indirect relațiile sexuale dintre părinți și copii, dintre frați și rude apropiate, va legaliza indirect prostituția. Spun aceasta, având în vedere principiul de drept universal valabil: „Ceea ce nu e încriminat de lege nu este fărădelege!”

În această fază încă se mai pot face anumite intervenții, pentru ca noua legislație să nu apară cu aberațiile menționate mai sus. Este împotriva firii, împotriva moralei creștine și împotriva bunului-simț și a tradiției românești, ca să scoți de sub incidența legii asemenea fapte de maximă gravitate morală. Respectăm valorile europene, respectăm cultura și tradiția altor țări și popoare, dar îi rugăm pe ceilalți să nu ne bage pe gât tot ce e mai urât și scârbos pe maidanul lor de gunoi. Parlamentul României, oamenii pe care noi i-am ales și i-am trimis acolo să ne reprezinte, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, toate cultele din România, asociațiile de breaslă, presa cu toate speciile ei, toți oamenii de bine ai României trebuie să facă ceva pentru a stopa asemenea aberații. Amenințat este sufletul copiilor și nepoților noștri, sufletul și moralitatea neamului românesc. Desfrâul a atins cote fără precedent, desfrânata a ajuns emblema cetății, Sodoma și Gomora i-au îngrozit pe oameni și L-au mâniat pe Dumnezeu. Să ne oprim din cădere, atât cât mai avem vreme, până nu e prea târziu!

*

Cipuri biometrice(Continuare din numărul trecut). 6. *Propuneri și perspective.* Lăsând la o parte orice panică și tulburare, care nu fac cinste creștinilor, refuzul în masă al unor experimente pe care Guvernul României le aplică în serie, ar trebui să ne pună pe gânduri și să ne întrebăm dacă ne mai simțim, sau mai suntem considerați și tratați ca persoane umane, ori ca o simplă marfă, pe care se poate pune o etichetă, cip-uri etc. Nimeni din Guvern, nu s-a gândit să supună această temă dezbaterii publice, ca o problemă de etică cetățenească sau de etică biometrică a tehnologiei moderne, așa cum s-ar cuveni unei țări democratice, la care se pare că suntem doar figuranți. Propun ca implementarea privind cipurile biometrice să fie amânată, până ce această problemă va fi dezbătută public. Sf. Sinod al BOR să inițieze toate demersurile legale pe lângă organismele responsabile, pentru a nuanța legile privind pașapoartele și alte documente personale, în raport cu convingerile științifice, religioase sau morale ale cetățenilor. Până atunci să se respecte legislația actuală, privind noile cărți de identitate, respectiv Ordinul 1190 din 31 iulie 2001 al Ministerului de Interne, care menționează că „persoanele care refuză cartea de identitate din motive religioase”, pot primi buletine de tip vechi. La fel, HG 978/2006 privind fotografiile de pașaport, care dă posibilitatea personalului monahal ca „fotografia să poată fi realizată

cu capul acoperit, din motive religioase”. Prin opoziția fiecăruia, prin trezirea unei solidarități de conștiință creștină la nivel național, putem cere legiuitorului să abroge noile legi din domeniul actelor electronice de identitate, sau să le aplice diferențiat, fără ca aceasta să conducă la un regim discriminatoriu din punct de vedere politic, economic sau al serviciilor sociale. Personal, cred că introducerea cip-urilor este neconstituțională și antidemocratică, întrucât nu s-a realizat prin dezbatere publică națională și încalcă flagrant „drepturile omului” prevăzute în Constituția României și în alte legi internaționale. Am convingerea că Sf. Sinod va interveni la forurile legislative în acest sens, pentru a liniști problemele de conștiință ale credincioșilor BOR și va demara conceperea unei doctrine sociale, care să reglementeze moral relația Bisericii cu lumea la toate nivelurile. După părerea mea, aceasta ar pune capăt oricăror speculații, precum și unor substituiți și intervenții singulare, referitoare la cip-urile biometrice și nu numai, care apar pe alocuri în cuprinsul Patriarhiei Ortodoxe Române”.

*

Facem precizarea că, la 26 februarie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române s-a întrunit în ședință de lucru și, printre altele, a discutat și problema microcipurilor electronice. În decizia pe care a dat-o se precizează că fiecare cetățean este liber să ceară sau nu pașaport cu cip sau fără cip electronic. Această decizie a nemulțumit pe foarte mulți, fiindcă, de fapt, era ocolit răspunsul. Era ca și cum ai fi întrebat: e bună de băut apa din această fântână sau e otrăvită, întrebare la care ți se răspunde că dreptul de a bea sau nu apă este un drept natural al omului. Drept urmare, s-au semnalat proteste, iar pe internet circulă memorii de protest, semnate până acum de zeci de mii de cetățeni din țară și din străinătate. Nu cred că lucrurile se vor opri aici!

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea.(Continuare din numărul trecut). La Costești ne găsim în ziua de ... august 1820. Aici a murit harambașa Pavel Pavlovici din cauza răni ce o căpătase în lupta cu turcii în Dealul Bătăliilor - Cireșu. Dumnezeu să-l ierte. Soarta l-a adus să moară aici, unde, cu 14 ani înainte, ca comandir al celor 500 de panduri sârbi organizați de Slugerul Teodor, după înfrângerea lui Kara-Gheorghe, a dat lupta cu turcii, în 1806. Ca să scape viața șefului lor, care era urmărit de turci, fiind rănit prima oară în viața lui, s-a închis în biserică, așa cum am arătat mai înainte în povestirea mea. Acum, după 14 ani, iarăși ne-am găsit laolaltă cu toții. Eu căpitan la ceata numărul unu de panduri și el căpitan la ceata de panduri numărul trei, luptând cot la cot contra turcilor, în bătălia din dealul Cireșu și valea Bahnei. Acolo el cade rănit a doua oară. Săracul, însă de data asta mult mai greu ca în Costești 1806, fiindcă e rănit de un plumb de pistol în umărul drept. A fost înmormântat în curtea bisericii din Costești. El toată viața lui a umblat fugăr la fel cum umblu și eu astăzi. La 1806 a fost harambașa de haiduci în răzmerița lui Kara-Gheorghe. Apoi trece aici la noi și de la 1808-1813 îl găsim căpitan în armata de panduri a Slugerului Teodor, în războiul cu turcii. După acest război vine iarăși aici și de aici trece în Moldova și acolo se întâlnește cu șeful lor, Kara-Gheorghievici, și pune la cale altă răzmeriță. În 1817 trec amândoi în Serbia, însă acolo Kara-Gheorghievici a fost prins de turci, care i-au tăiat capul cu săcurea. El ia comanda haiducilor săi și fuge, iar aici la noi se bagă din nou în pandurii Slugerului Teodor, ducând lupta alături de noi contra turcilor pentru liberarea țării lui și a noastră, însă de data asta slab de noroc, și el și noi. După înmormântarea lui harambașa Pavlovici, Slugerul Teodor a dat ordin ca să punem pandurii să taie pădurea lui Radu Muică din hotarul Baia de Aramă, unde vrea să facă o casă pentru el și o cazarmă pentru pandurii care păzeau hotarul între noi și Austro-Ungarișic!. Radu Muică de frică a fugit în Austro-Ungaria, iar moșia lui din Baia de Aramă Slugerul a donat-o bisericii din Prejna. Radu Muică de abia acum s-a întors din Austria, după moartea Slugerului Teodor, a dăruit comanda făcută de Sluger și bârnele pe care noi le tăiasăm pentru casă, le-a dat foc, iar moșia caută să o ia bisericii. După tăierea pădurii lui Radu Muică, în seara zilei de 14 august, am ajuns în satul Prejna. (Locul unde au fost tăiate bârnele pentru casă i se zicea și în zilele lui Gh. Duncea: «La bârnele lui Tudor»). Noaptea am poposit aici și a doua zi, 15 august 1820, s-a făcut o slujbă pentru pomenirea sufletelor adormite ale pandurilor căzuți în lupta cu turci la Cireșu. Slujba a fost făcută de un sobor de preoți în număr de zece, în frunte cu preotul Nicola Macu. La terminarea slujbei, Slugerul Teodor s-a urcat pe scara bisericii și a vorbit mulțimii de panduri. De aici a declarat lupta deschisă pe față contra stăpânirii și ciocoilor. El a spus: «De astăzi înainte nu veți mai cunoaște nici o stăpânire și nu veți mai da nici-o ascultare la nimeni, decât mie și căpitanilor mei. De aceea vă cer vouă la toți pandurii câți sunteți adunați aici în această zi de sărbătoare „Adormirea Maicii Domnului”, să-mi jurați credință cu mâinile pe cruce în fața Sfintei biserici cu hramul zilei de astăzi clădită de mine și de cel mai bun frate al meu de cruce, jupanul Gheorghe Duncea. Acela care va călca jurământul și nu va asculta de ordinele mele și ale căpitanilor mei îl voi da acestor cazaci care ne însoțesc pe noi să-l jupoie de viu, la fel cum am făcut cu Covrea la Cerneți». După cuvântarea lui, pandurii au jurat cu mâinile pe cruce în grup de câte zece, în fața preoților și a Slugerului. Apoi i-a organizat pe cete și am plecat spre Baia de Aramă, prin comunele Isverna. Nadanova. Proitesti. Ponoare. Când am ajuns la Baia de Aramă, am poposit la vechiul lui stăpân, la ciocoiul Glogoveanu. Aici Slugerul Teodor a dat ordin să spargem pătulele și pivnițele și să aprovizionăm pandurii cu hrană și caii, iar butoaiele cu vin și țuică le-am golit prin curte. După ce le-am golit și le-am desfumat la un cap, le puneam pe cocii cu două roate trase de un cal. Pandurilor, însărcinați cu conducerea acestor cocii le-am dat ordin să bată cu maiele în fundul butoaielor, pentru a face sgomot în loc de tunuri. De aici de la Baia de Aramă ne-am luat drumul spre Padeș-Tismana. În mănăstirea Tismana am închis pe boierii pe care-i adunaserăm până aci și am jurat ultimul jurământ de credință. De la Tismana, ne-am continuat drumul spre Craiova, lăsând la Tismana o gardă de panduri să-i păzească pe boieri. Când am pus mâna pe Craiova, atunci Slugerul Teodor s-a declarat stăpân al Oleniei și a schimbat de îndată ispravnici la județe

precum și vătafii de plai din Oltenia. Eu, având o vârstă înaintată și prin faptul că sufeream de o răceală la picioare, nu am mai putut să merg mai departe. Și atunci Slugerul Teodor m-a numit vătaf de plai al Plaiului Cloșani, în locul lui. Ei și-au continuat drumul spre București, iar eu m-am întors la noua mea dregătorie, și în locul meu a trecut ginerele meu, căpitanul Bosoancă, ce l-a urmat până la București și în retragerea până la prinderea Slugerului Teodor” (Va continua).

*

Împușcături în noaptea de Paști. Părintele Stelică Zoican de la Balta ne-a relatat o întâmplare deosebită, ce s-a petrecut cu mulți ani în urmă la biserica de la Balta în noaptea de Paști, care merită cunoscută și cunoscută de cât mai mulți, fiindcă ea ajută la zugrăvirea unei epoci, unor vremi, pe care le vrem apuse. Ne cerem iertare părintelui, dacă, pe ici, pe acolo, am mai socotit necesar să intervenim, pentru a da textului o cursivitate cât mai bună și a ne încadra în spațiul de care dispunem: „*Era în primăvara anului 1953. În comuna Balta, ca de altfel în toate comunele și satele, grijile fiecărui gospodar erau multe. Unele erau legate de treburile specifice anotimpului, altele erau legate însă de cursul evenimentelor, de starea generală a țării și a lumii. Se vehiculau tot felul de știri și de zvonuri, se anunțau noi legi și noi cote, noi schimbări în țară și în lume. Fiecare se temea pentru el și pentru familia lui, dar mai cu seamă pentru copii și pentru viitorul lor. Cu toate atenționările și amenințările miliției și ale funcționarilor primăriei, sătenii noștri găseau, totuși, curajul necesar ca, în duminici și sărbători, să pășească pe drumul bisericii și să-I încredințeze lui Dumnezeu temerile, gândurile și speranțele lor. Așa știau din moși-strămoși că trebuie făcut și așa făceau, în ciuda restricțiilor care nu mai conteneau. Se duceau la biserică îmbrăcați în straietele cele mai bune, majoritatea confecționate de către gospodine în timpul iernii. Luau cu ei și copiii. În trăistuțe înflorate sau în coșuri de răchită duceau prescuri din pâine coaptă pe vatră, o sticlă cu vin de grijanie și pomelnicul casei. Fiecare se îngrijea ca de Paști să se spovedească și să se grijească, să se împace cu toți și cu toate și să primească pe Hristos Cel Înviat cu sufletul curat.*

În anul acela venise în comuna Balta un primar ungar, pentru a face ordine, conform indicațiilor noii orânduiri. Era un om aspru și cu suflet rău, un om de care nu te puteai apropia. Ca să fie cât mai dur, a trimis zvon în comună, că interzice locuitorilor să participe la slujbele de seară numite denii din Săptămâna Sfințelor Patimi. Cei care ar fi îndrăznit să încalce porunca erau amenințați cu amenzi uriașe. Pentru ca nimeni să nu „tulbure ordinea publică” prin ieșirea seara în sat și prin participarea la denii, a pus jandarmii comunei să patruleze și să legitimeze pe fiecare. Credincioșii din Balta au avut curajul să-și asume riscurile și s-au dus la biserică, făcându-se că nu știu de interdicții. Cu frica în sân, înarmați cu semnul Sfintei Cruci, cu rugăciunea și cu postul, îndrăzneau să se strecoare pe ulițe, pe după pomi și garduri, evitând întâlnirea cu patrulele. Se strecurau sfioși în biserică și-i mulțumeau lui Dumnezeu că n-au fost prinși, că n-au fot văzuți. Au trecut deniile, fără să se întâmple nimic. Era o liniște amenințătoare, ca înainte de furtună.

Primarul nu s-a sfiit să trimită vorbă preotului că, dacă va îndrăzni cineva să bată clopotele în noaptea de Paști, va fi împușcat. A trimis acest mesaj prin episcopul bisericii, fiindcă aflase că tocmai acesta obișnuia să facă acest lucru.

În noaptea de Paști, în pofida amenințărilor și interdicțiilor, oamenii din sat au venit toți la biserică, așa cum făceau în toți anii. Au început pregătirile pentru slujbă. Preot la Balta pe vremea aceea era Părintele Ioniță Popescu, care fusese dislocat de la Valea Anilor. În vârstă de peste 50 de ani, curajos și conștiincios, omenos și darnic, era iubit și respectat de enoriași. Înainte de începerea slujbei propriu-zise, părintele a organizat cele cuvenite, însărcinând pe cei apropiați ai bisericii cu câte o misiune în cadrul slujbei, astfel ca lucrurile să meargă după rânduială. La clopot a rânduit pe episcop. Acesta s-a scuzat și a spus că-i este frică să se urce în turlă să bată clopotul, fiindcă primarul l-a amenințat că va împușca pe oricine va face aceasta. Părintele a încercat să îmbărbăteze pe alții să se urce la clopot, motivând convingător: „-Nu-l lasă Dumnezeu, tată, să facă el asta!” Cu toate astea, n-a îndrăznit nimeni să urce scara. Se auzise că primarul este pe drum cu milițieni și jandarmi și abia așteaptă să pună în aplicare cele ce spusese. Văzând că n-are nimeni curaj să meargă să bată clopotul, părintele a zis: „- Tată, mă sui eu la clopot și să vedeți că nu va trage nici un foc! Nu va avea curajul! Îl va opri Dumnezeu să facă asta!” Așa a fost. S-a suit părintele Popescu în turla bisericii. A bătut toaca, a bătut clopotul cu 150 bătăi, așa cum era obiceiul. Lumea se ruga plângând în biserică pentru el, ca să nu fie împușcat. A coborât apoi și părintele calm, liniștit și le-a zis: „-Vedeți, tată, că nu s-a întâmplat nimic?” A început slujba după datină. Cineva i-a comunicat părintelui că primarul și ai lui s-au retras din apropierea bisericii.

Dimineața, tocmai când părintele miruia lumea și împărțea „paștele”, a intrat în biserică colectorul primăriei, Mihai Călău, cu o geantă albă, mare, din piele de ied, atârnată la gât, ca la poștași. Acesta era unul din cei trei comuniști ai satului Balta, care au înființat prima organizație de acolo. În viața de toate zilele, Mihai Călău era unul dintre vestiții lăutari ai muntelui. Era un foarte bun mînuitor al clarinetei, iar mai târziu a cântat chiar în formația „Doina Gorjului”. Acolo unde cânta Mihai Călău, apoi era petrecere, nu glumă! Nu se făcea nedei în satele de munte fără Mihai Călău! În dimineața aceea de Paști. Mihai Călău fusese trimis de primar la biserică cu o misiune precisă. El s-a strecurat printre cei prezenți în biserică și a mers direct la ușa altarului. N-a luat „paște”, nu s-a închinat, n-a zis „Hristos a înviat!”! De! În acel moment era omul stăpînirii, nu era un oarecare! A întredeschis ușa altarului și, nevăzând pe părintele înăuntru, s-a întors. L-a observat lângă iconostas miruind și, pe un ton sever și impunător, i-a zis: „-Părinte, mă trimise tovarășul președinte să-mi dați ouăle!” „-Ce să fac...?” l-a întrebat părintele surprins. „-Să-mi dai ouăle!” Părintele Popescu a venit în fața altarului, pe solee, lângă masa pe care era așezat coșul cu „paști”, din care împărțeau epitropii bisericii celor prezenți. Alături era un coșuleț cu câteva ouă, pe care le puseseră cei care luaseră „paști”, așa cum era obiceiul. „-Tată, câți salariați sunt la primărie?” a întrebat părintele. „-Cu primar cu tot suntem șapte!” „-Tată Ilie, zise părintele epitropului, dă-i 14 ouă, de fiecare câte două!” Colectorul a izbucnit revoltat: „- Nu 14, părinte, mi le dați pe toate, că așa a zis tovarășul primar!” Preotul a rămas neînduplecat. Ori 14, ori nici unul. I-a spus apoi: „- Ia tu clarinetul, tată Mihai, și vino după-masă la centrul satului cu lăutarii tăi și de acolo ia-ți toate ouăle, fiindcă clarinetul este plugul tău, nu veni cu plotoaga asta la gât, să storci munca oamenilor!” A plecat Mihai Călău din biserică rușinat și supărat, iar părintele a cinstit cu ouă pe consilieri, pe enoriași, pe săracii care veniseră acolo”.

În numerele viitoare ale „*Scrisorii pastorale*” vom prezenta și alte fapte și întâmplări din părțile muntelui, fiindcă au importanță de adevărat document.

*

Lucrări în Bârda. Începând de la 15 Martie, în Bârda s-au oprit lucrările de alimentare cu apă și au început cele pentru construirea și betoarea șanțurilor în zona în care a fost asfaltat drumul anul trecut. Să sperăm că vor termina mai repede, fiindcă pământul dislocat aproape a înghițit drumul, iar noroiul este un adevărat pericol.

*

Fudulia Malovățului. Malovățul nu se lasă mai prejos de alte comune. Tot pe locul întâi se situează mereu. Așa, bunăoară, la recenta ședință cu medicii din județ, s-a constatat, că la Malovăț se plătește cea mai mare chirie pentru dispensar. Sunt alte comune mult mai sărace decât Malovățul, care au pus o chirie simbolică, ori chiar au permis funcționarea dispensarului fără chirie. La Malovăț se plătește însă o chirie de **trei milioane șase sute mii lei** vechi pe lună. Asta înseamnă **patruzeci și două milioane lei** vechi pe an, bani cu care ar putea fi cumpărate mai multe medicamente pentru urgențe, aparatură medicală, materiale de întreținere etc. Suntem însă pe locul întâi! Primarul se poate mândri!

*

Ajutoare și donații. Câteva enoriașe ale parohiei noastre, în frunte cu **Doamna Haidamac Miroana**, au luat inițiativa să strângă bani pentru a cumpăra un set de covoare noi pentru biserică din Malovăț. Au fost urmate în grabă de altele și astfel am putut să cumpărăm 80 metri patrați de covoare, cu care vom acoperi parchetul din naos și pronaos. Covoarele cumpărate până acum (80 mp) au costat **1.700 lei**. S-au strâns **2925 lei**. S-au dat chitanțe tuturor donatorilor. Dintre fruntași menționăm pe **Haidamac Miroana** (cu alte câteva enoriașe): **1200 lei**; **Paicu Domnica: 100 lei**; **Crăciunescu Paraschiva, Badea Alexandra, Voican Petre, Dragotă Nicolita, Vlădioniu Mariana, Borugă Norica, Ștefu Constantin, Meilă Nicolae, Popescu Marga, Căpeț Angela, Iordache Mihai, Dima Vasile, Tătucu Grigore, Manolea Nicolae, Bucică Bebe, Bora Ion**, câte **50 lei**. Dumnezeu să le răsplătească acestora și celor ce-au donat mai puțin. Vom hotărî împreună dacă mai cumpărăm și pentru altar, unde avem covoare aproape noi. Ne mai trebuie un aspirator. Dumnezeu să răsplătească tuturor donatorilor!

*

Doamna Mariana Brăescu-Silvestri din București, scriitoare, soția regretatului Dr. Artur Silvestri, a trimis parohiei noastre o donție de **1.500 lei**. Adăugându-i la valoarea ce o vom obține din vânzarea cărților donate de către această familie parohiei noastre în luna noiembrie 2008, sperăm că vom putea să publicăm **Noul Testament**, din care să donăm fiecărei familii din parohia noastră câte un exemplar. Ne-au mai trimis donații: **Domul Bogdan Soare** din București: **175 lei**; **Doamna Dr. Monica**

Petruțiu din Orăștie(HD) și **Doamna Barbu Ioana** din Buftea(IF): câte **150 lei**; **Doamna Cojoc Elena** din Botoșani(BT): **130 lei**; **Doamna Cornelia Rotumdu** din Botoșani a donat **100 lei**. **Domnul Ivașcu Vasile** din Bârda a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **262 lei**. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

În cursul lunii martie, am donat pâine enoriașilor care au venit la biserică și unor bătrâni sau bolnavi din parohie astfel: 1 Mart.(Bârda): **70 pâini**; 8 Mart.(Malovăț): **214 pâini**; 15 Mart.(Bârda): **90 pâini**; 22 Mart.(Malovăț): **220 pâini**; 25 Mart.(Malovăț): **200 pâini**; 29 Mart.(Bârda): **70 pîini**. Așadar, în luna martie s-au donat **846 pâini**. Copiilor participanți la slujbe li s-au donat ciocolate.

*

Pentru Fondul Central Misionar am virat **200 lei**, bani care s-au strâns deja. Am închis colecta.

*

Sedințe. În ședința sa din 22 martie, Consiliul Parohial a hotărât să acordăm **Parohiei Valea Boierească** un ajutor de **1.000 lei**, biserica din acel sat fiind în construcție. De asemenea, a hotărât să plătim **400 lei** pentru curățirea cimitirului din Malovăț și **200 lei** pentru cel din Bârda. Așteptăm oameni doritori să execute aceste lucrări. A hotărât să văruiem exteriorul bisericii de la Malovăț.

*

Plăți. În ultima vreme am făcut următoarele plăți mai mari: **4.900 lei** tipografiei pentru cărțile **Șiragul Mărgăritarului** și **Balade din Transilvania**, aflate în curs de apariție; **1.700 lei** pentru o parte din covoarele de la biserica din Malovăț; **1.000 lei** ajutor pentru biserica de la Valea Boierească; **660 lei** poștei pentru coletele cu cărți expediate; **616 lei** pentru pâinea donată în martie credincioșilor; **510 lei** protoieriei pentru făclii de Paști; **200 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar; **200 lei** pentru hârtie și consumabile necesare imprimantei; **150 lei** pentru **100 kg** var necesar văruii bisericii de la Malovăț.

*

Publicații și emisiuni: În această perioadă, preotul Dvs. a publicat câteva articole, după cum urmează: **Cum s-a zămislit cartea**, în „Așii români”, Stuttgart(Germania), 2009, 18 mart., ediție on-line(<http://www.asiiromani.eu>); în „Starpress”, revista româno-americo-canadiană, 2009, martie 20, ediție on-line(<http://www.valcea-turism.ro>); „**Scrisoare pastorală**”, nr. 143, în „Noidacii”, 2009, nr. 25-26, ian.-febr., ediție on-line(www.noidacii.ro); „**Scrisoare pastorală**”, nr. 149, în „Oservator”, Toronto(Canada), 2009, 28 ian., ediție on-line (<http://www.observatorul.com>); „**Scrisoare pastorală**”, nr. 150, în „Oservator”, Toronto, 2009, 14 febr., ediție on-line(<http://www.observatorul.com>); „**Scrisoare pastorală**”, nr. 151, în „Oservator”, Toronto, 2009, 19 febr., ediție on-line (<http://www.observatorul.com>); în „Rețeaua literară Dialog European”, 2009, mart., ediție on-line(<http://reteauliterara.ning.com>); „**Scrisoare pastorală**”, nr. 152, în „Observator”, Toronto, 2009, 17 mart., ediție on-line(<http://www.observatorul.com>); în „Rețeaua literară Dialog European”, 2009, mart., ediție on-line(<http://reteauliterara.ning.com>); **Era ca un Ștefan cel Mare, care încerca să strângă o armată**, în vol. **In memoriam Artur Silvestri. Mărturii tulburătoare**, București, Editura Carpathia Press, 2009, pp. 11-18.

*

Preotul a continuat seria de emisiuni pe tema **Iisus Hristos-Mântuitorul lumii** la Televiziunea „Datina” din Tr. Severin: 20 mart., orele 20-21.30; 28 mart., orele 20-22.

*

Înmormântări. La 21 mart., preotul Dvs. a participat la înmormântarea **Prof. Vișan Constantin**(72 ani) din Colibași. Fost profesor la școala de la Malovăț mai bine de 40 de ani, director al acestei școli multă vreme, el a intrat în conștiința locuitorilor comunei Malovăț. Aproape fiecare familie din comună îi datorează recunoștință acestui om: unii – fiindcă i-a învățat carte; alții – fiindcă le-a învățat copiii sau frații; alții – fiindcă le-a învățat părinții. Într-o vreme în care majoritatea tinerilor din sate emigrau spre orașe, căutând o viață mai bună, Profesorul Constantin Vișan și Doamna Florica Vișan, soția sa, au luat hotărârea de a rămâne în comună, de a se dedica educației copiilor comunei, tinerelor generații. Au făcut operă de apostolat în învățământul local, s-au impus prin seriozitatea, omenia și competența de care au dat dovadă întotdeauna. Participarea masivă la înmormântare a locuitorilor din aproape toate satele comunei, cât și a unor rude și prieteni din alte localități a confirmat respectul deosebit de care s-a bucurat Prof. Constantin Vișan. În mormântarea a avut loc în satul Laz, unde era cripta familiei. Dumnezeu să te ierte, scump profesor și prieten!

*

La 31 mart., am oficiat slujba înmormântării pentru **Mema Constanța**(77 ani) din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program. În cursul lunii aprilie avem următorul program de slujbe: **4 Apr.** (Malovăț-Bârda); **5 Apr.**(Malovăț); **11 Apr.**(Malovăț-Bârda); **12 Apr.**(Bârda); **13 Apr.**(denie și film la Malovăț); **14 Apr.**(Denie și film la Bârda); **15 Apr.**(dimineața spovedit și grijit la Bârda, la biserică și-n sat; seara denie la Malovăț); **16 Apr.**(dimineața slujbă la Malovăț; seara denie la Bârda); **17 Apr.**(dimineața spovedit și grijit adulții la biserică și-n sat la Malovăț; seara denie cu prohod la Bârda, începând la ora 19; denie și prohod la Malovăț, începând de la ora 21); **18 Apr.** (dimineața spovedit și grijit copiii în Malovăț; seara, la ora 19 pomeniri în Malovăț; la ora 23.30 **începe slujba Învierii la Malovăț**); **19 Apr.**(noaptea, **la ora 3.30 începe slujba Învierii la Bârda**); **20 Apr.**(Bârda, slobozirea pasesimilor la vii); **21 Apr.**(Malovăț, slobozirea pasesimilor la vii); **23 Apr.** (slujbă la Bârda, pomeniri la biserică la Malovăț, la ora 12); **25 Apr.**(dimineața, pomeniri la biserică și la cimitir în Bârda; de la ora 11 pomeniri la biserică și în sat, la Malovăț); **26 Apr.**(Bârda). Deniile încep la ora 19, adică la 7. În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Tuturor enoriașilor parohiei noastre și cititorilor „Scrisorii pastorale” de aproape și de departe le urăm ca să petreacă Sfintele Paști cu sănătate și bucurie.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul VII(2009), nr. 155(1 –15 Aprilie)

Dragii mei enoriași!

Basarabia însângerată. Cu toții am urmărit în aceste zile evenimentele dramatice desfășurate la Chișinău. Asemenea celor din decembrie 1989 de la București, aceste evenimente au zguduit lumea civilizată. Zeci de mii de oameni de bună credință, între care cei mai mulți erau tineri, protestau în fața instituțiilor de vârf ale țării față de falsificarea alegerilor parlamentare. Din protestele lor reieșea că fuseseră înscriși pe listele de vot nenumărați oameni decedați de mulți ani, cât și alții plecați demult din țară în străinătate. Votaseră de mai multe ori unii, la mai multe secții de votare. Se înregistraseră bătăi și alte multe asemenea. Oamenii aceia doreau repetarea votării și verificarea atentă a listelor de vot. În urma acestor voturi discutabile, comuniștii obținuseră peste 60% din locurile parlamentare, ceea ce le asigura o majoritate confortabilă. Protestul părea că decurge normal, civilizată, ca-ntr-o societate democratică. Iată, însă, că au apărut instigatori de aiurea, care au devastat sediile parlamentului și președinției, au distrus bunuri și au dat foc. Acesta a fost pretextul care a declanșat represaliile. Au început arestările, bătăile, s-a anunțat că sunt numeroși morți și răniți.

Colac peste pupăză, autoritățile au găsit țapul ispășitor în România. Au expulzat pe ambasadorul nostru de la Chișinău, au închis granița spre România, au introdus imediat viza și taxa pentru cei ce voiau să tranziteze spre și dinspre România. Președintele Moldovei a făcut o serie de afirmații grave la adresa președintelui nostru și autorităților de la București. Autoritățile noastre au tratat totul cu superioritate, cu diplomatie, calm și maturitate politică.

Nu știm cum vor evolua lucrurile, dar evenimentele recente de la Chișinău, cred că înseamnă începutul sfârșitului unui regim dictatorial comunist. Toate au un sfârșit. Moldovenii nu mai sunt cei de acum douăzeci de ani. Au circulat în Europa. Unii au fost la studii în școlile românești și europene, alții au fost la muncă în țările europene. Duhul libertății i-a molipsit și pe ei. Au văzut și ei societăți democratice, libertăți și drepturi cetățenești, care le-au dat de gândit. Precizez că am avut elevi la Liceul Economic din Tr. Severin din Basarabia și din Transnistria și pot afirma că au fost cei mai buni elevi pe care i-am avut. Tinerii aceia erau avizi de cunoaștere. Erau copiii necăjiți, care doreau să realizeze ceva în viață. Erau capabili, talentați la științe exacte, dar și la literatură, teatru, muzică. Erau plini de bună-cuviință și de credință. M-am întâlnit cu unii dintre ei la mai mulți ani după ce absolviseră. Am aflat că unii rămăseseră în România, dar alții se întorseseră în Moldova. Astfel de tineri sunt drojdia care fermentează întreg aluatul social. Ei sunt ceea ce erau pașoptiștii noștri, care, la 1848, venind din Apus cu ideile Revoluției Franceze, au răsturnat o orânduire socială și au pus bazele României moderne.

Am convingerea fermă că nu va putea fi ținut încătușat un popor prea multă vreme, cu toate presiunile ce se fac asupra lui. Dictatura nu-și mai are locul la acest început de veac și de mileniu. Libertatea este aproape și pentru Moldova. Dă, Doamne!

*

Ultima treaptă. Mai sunt câteva zile până la Sfintele Paști. Majoritatea dintre Dvs. v-ați străduit și ați respectat tot postul după toată rânduiala. Cei mai bătrâni, copiii și bolnavii nu au putut să-l țină, motivele fiind binecuvântate. Totuși, acum, în ultima săptămână, în Săptămâna Sfințelor Patimi, este necesar un efort mai mare din partea fiecăruia și, cu siguranță că se vor mai găsi mulți, care vor ține postul în aceste ultime zile, chiar dacă nu au putut să-l țină până acum. Este de neconceput ca în Vinerea Sfințelor Patimi cineva să mănânce de dulce. Ar fi o adevărată sfidare a lui Dumnezeu. Cine vrea, găsește soluții; cine nu vrea, găsește pretexte. Vă rog mult, fiți Dvs printre cei dintâi.

*

Memoriul lui Gheorghe Duncea (Continuare din numărul trecut). „După cum spune căpitanul Bosoancă, ginerele meu, care a fost față până a omorât pe Sluger, se vede că el a avut o moarte mult mai grea de cum a fost a lui Horia și Cloșca din Transilvania.

El spune că Slugerul a fost vândut de unul din căpitani de panduri, Iordache, care călcaseră jurământul și, în timpul răzmeriței, cât au stat în tabără la Cotroceni, s-au dedat la omoruri și tâlhării prin București și prin împrejurimi. Iar Slugerul Teodor, după ce a primit jurământul de credință din partea boierilor țării, a făcut un sfat care să judece pe toți acei care au făcut asemenea fapte din capul lor, fără ca să știe cineva.

Unii dintre aceștia au vândut pe Teodor și l-au dat în mâna căpitanului Iordache, care era în oștirea lui Ipsilante. Căpitanul Bosoancă, de îndată ce a văzut că Teodor lipsește dintre ei, i-a dat în gând că a fost prins de cineva. Lor li s-a spus că s-a dus să se înțeleagă cu Ipsilante la Târgoviște, ca să se unească să plece cu toții contra Turcilor, din nou spre București; iar pandurii să aștepte acolo liniștiți, că Slugerul vine cu Ipsilante, cu oștirea lui, și face legătura cu pandurii aici. Atunci căpitanul Bosoancă a luat zece panduri cu el, s-au schimbat de haine și au luat haine de călugări pe ei și au plecat a doua zi la Târgoviște, să vadă ce e cu Teodor. Acolo când au ajuns, au găsit pe Teodor prins în mâinile grecilor lui Ipsilante, care l-au luat afară din Târgoviște, l-au legat cu mâinile la spate, l-au desbrăcat în piele și l-au crăpat cu un iatagan pe burtă, trăgându-i mașele din el cu sucala de viu.

Așa i-a fost moartea Slugerului Teodor, pe care eu nu i-am văzut(-o), dar o scriu aici, așa după cum mi-a spus-o ginerele meu, căpitanul Bosoancă și el fugit în Transilvania, de două luni de zile. Acum urmează rândul meu, nu se știe cât voi mai putea umbla fugăr, însă bunul Dumnezeu din ceruri este mare și atotputernic, în El singur îmi este nădejdea.

Această povestire este scrisă de mine, în conacul din pădurea Camenii, la moșia preotului Macu, unde stau ascuns.
Jupan GH. DUNCEA” (Sfârșit).

*

Diploma buclucașă. În 4 octombrie 2007 am susținut examenul de doctorat. Comisia care m-a examinat mi-a acordat calificativul „magna cum laude”. Este o distincție deosebită, ce se acordă când și când câte unui candidat. V-am scris despre aceasta la timpul respectiv. Dosarul meu, cu actele, procesele verbale și teza au fost trimise de universitate la Ministerul Învățământului pentru validare. Aceasta este procedura legală. Comisia de validare a ministerului se întrunește o dată sau de două ori pe an. Spre nenorocul meu, comisia s-a întrunit abia în 19 iulie 2008. Cu acel prilej, mi-a fost recunoscut titlul de doctor în teologie, dar nu mi s-a mai acordat și calificativul „magna cum laude”. Lucrul acesta nu mă afecta cu nimic, dar eram mâhnit, totuși, fiindcă nu știam care fusese cauza de se ajunsese la o asemenea concluzie. Când am arătat diploma caprelor, țapul s-a uitat la capre și parcă le-a zis: „- Vedeți că ne-a mințit? Știți ce ne-a spus, când a venit de la examen!” Am căutat pe internet și am găsit lista cu membrii comisiilor de validare a doctoratelor. Președintele comisiei pentru Teologie era **Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Laurențiu Streza al Ardealului**. Am descoperit că din comisie mai făcea parte și... fostul

meu profesor și îndrumător de an de la Facultatea de Teologie din București, preotul N. Din acel moment nu am mai avut liniște. De acel profesor pe mine mă lega o poveste tristă și tocmai de aceea nu puteam să tac. Am terminat facultatea în 1977. În 1983 am făcut spălarea picturii bisericii de la Malovăț cu pictorul Vasile Ivănescu din Curtea de Argeș. Acest pictor a cerut în luna noiembrie recepția lucrărilor, fiindcă venea frigul și nu mai putea lucra. În fața comisiei de recepție și a câtorva zeci de enoriași din Malovăț, pictorul își luase angajamentul că în primăvara lui 1984 va veni să-și termine lucrarea (8 metri pătrați), dar a insistat să i se dea toți banii în noiembrie. I-am dat banii și stimabilul n-a mai venit la lucrare. Conform contractului, l-am dat în judecată. A venit expertiză de la București de la Biroul Național de Experti și au dat câștig de cauză parohiei. Am câștigat la Judecătoria Tr. Severin. Pictorul a făcut recurs la Tribunalul Mehedinți. Parohia a câștigat. Pictorul a făcut recurs la Procuratura Generală a României. De Sf. Nicolae 1984, Parohia Malovăț a primit hotărârea Procuraturii Generale, prin care i se dădea dreptate. În tot acest timp, clauza din contract privind penalizarea de câte o sută de lei pentru fiecare zi întârziere peste termen făcuse ca suma ce trebuia să-o restituie pictorul ajungea la 14.200 lei. Lucrarea în întregime costase 23.000 lei. Văzând că a epuizat toate căile de atac în justiție, pictorul a făcut apel la Comisia de Pictură Bisericească a Patriarhiei Române. În acel timp, președintele acelei comisii era tocmai preotul N., profesorul și îndrumătorul meu de an. El a venit în anchetă de două sau de trei ori la Malovăț. Nu-l apăraseră pe Ivănescu avocații lui în instanță, cum îl apăra atunci scumpul meu profesor. Conform hotărârii sfinției sale, parohia ar fi trebuit să-i mai plătească pictorului vreo 6.000-7.000 lei și să renunțe la hotărârea instanțelor judecătorești. La toate anchetele enoriașii mei din Malovăț erau alături de mine. De fiecare dată se umplea biserică, așa cum se umple în noaptea de Paști. Consilierii mei de atunci erau oameni care trecuseră prin multe, cunoșteau legile și îmi dădeau curaj. Menționez aici pe regretații **Bârnea Ion, Tărăbâc Nicolae, Manolea Gheorghe, Tărăbâc Alexandru, Popescu Sabin, Bogdan Nicolae**. Profesorul meu, văzând că rămân neînduplecat, a cerut mitropolitului Nestor să aprobe deferirea mea consistoriului pentru nesupunere și pentru că mă adresasem instanțelor civile fără aprobarea prealabilă a autorităților bisericești. Țineam legătura cu regretatul mitropolit Nestor Vornicescu prin scrisori și telefonic. Îmi spunea de fiecare dată: „Ține-te bine, părinte Alexandre! Apără-ți biserica! Nu te lăsa! De aici te apăr eu cu tot ce pot!” Și m-a apărat, în sensul că n-a dat curs demersurilor iubitului meu profesor de a-mi bumbăci spinarea în consistoriu. Până la urmă pictorul a trebuit să achite ultimul leu.

Iată că acum, după un sfert de veac, profesorul meu făcea parte din comisia de validare a Ministerului Învățământului. Am luat legătura telefonic cu Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Laurențiu Streza și l-am rugat să-mi spună dacă-și amintește care au fost motivele pentru care mi s-a luat distincția. Răspunsul a fost prompt: „Părinte S., totul a pornit de la părintele N., care s-a făcut luntre și punte ca să ne convingă să nu acordăm nici un fel de distincție vreunui candidat din seria din iulie! Personal n-am împărțit acest punct de vedere, fiindcă una este să treci clasa cu cinci și alta cu zece. Așa și cu distincțiile acestea! Totuși. Dacă a insistat atâta, i-am acceptat de moment opinia!” I-am spus mitropolitului de conflictul pe care-l avusesem cu profesorul N. și a înțeles atunci de unde i se trăgea profesorului poziția de neînțeleș de la ședința din iulie. Mitropolitul mi-a spus: „Dacă poți să documentezi ceea ce mi-ai spus mie, fă contestație!” Bineînțeleș că puteam. Mulți m-au sfătuit să nu fac contestație, fiindcă s-ar putea că „nemulțumitului să i se ia darul”. Însă eu nu promisem un dar; promisem răsplata meritată pentru o muncă de rob desfășurată de-a lungul anilor. Dacă trebuia să sufăr fiindcă îmi apăraseră biserica și enoriașii să nu fie jefuiți, o primeam cu plăcere. Știam că nicăieri în lume judecătorul cu care ai avut litigiu nu are dreptul să te judece. Am făcut contestația, am adăugat și un alt exemplar din teză, copii după procesele verbale de la examene și toate celelalte acte necesare. La începutul lui decembrie 2008 s-a întrunit Comisia de validare, fără profesorul N., a analizat contestația mea și mi-a dat câștig de cauză. În ianuarie 2009 s-a întrunit o nouă comisie de supervizare și mi-a redat calificativul. Pe 3 martie ministrul a dat ordin universității să-mi anuleze diploma veche și să-mi elibereze alta cu calificativul „magna cum laude”. Zilele trecute am ridicat diploma de la rectorat. Am venit cu ea acasă și i-am arătat-o țapului și i-am zis: „Vezi, bă, țapule, bă, că nu te-am mințit! La voi treburile sunt simple: tu trebuie să fii întotdeauna cel mai tare din parcare; la noi lucrurile sunt mult mai complicate. Noi învățăm în școală cum să ne iubim ca frații, pentru ca apoi mulți ani să ne mâncăm precum câinii. Așa-i că sunt treburi complicate?”

Oricum, dacă scumpul meu profesor a avut prilejul de data aceasta să înțeleagă că nu suntem în țara lui Papură Vodă și nu guvernează numai legea bunului plac, este un câștig. Este un pas înainte! Dumnezeu să-l ierte, că eu nici măcar nu i-am purtat pică!

*

FOLCLOR CONTEMPORAN . Doamna Ing. Monica Corleanca din Cincinatti(S.U.A.) ne-a trimis câteva proverbe româno-americeane pentru a le publica în „Scrisoare pastorală”. O facem cu plăcere și așteptăm și alte materiale de la o cititoare atât de distinsă:

- „-Ca românul nu-i nici unu', unde-s mulți putea fi unu!!
- Fie pâinea cât de rea, tot ți-o fură cineva.
- Fie pâinea cât de rea, tot mai bun e cozonacul(varianta)
- Cine NE vizitează ne face ONOARE, cine NU, PLĂCERE.
- De urâtă nu-i frumoasă, da'i deșteaptă, proasta dracului!
- Cine e harnic și muncește are tot ce vrea; cine-i lenș și chiulește are tot așa.
- Cine-i harnic și cinstit, ori e prost ori e tâmpit.
- Ne naștem goi, uzi și flămânzi. De abia după aceea lucrurile se înrăutățesc.
- Când nevasta tace, să n-o-nterupi.
- În viață sunt două cuvinte, care deschid multe uși: „trage” și „împinge” .
- Capul care a plecat, sabia nu-l taie.
- Omul înțelept își face vara sanie și iarna o pune pe foc.
- Cine fură azi un ou și se lasă prins...e bou!!!
- Proverb marinarec: „Iubește-ți copilul, ca și cum ar fi al tău”.
- Nici o faptă bună nu scapă nepedepsită!
- Cum îți așterni, cum vine altul și se culcă în locul tău.
- Ai carte, ai cu ce să te ștergi
- Dacă totul a ieșit bine, înseamnă că ai greșit undeva.
- Mama proștilor e mereu gravidă...
- Prietenul la bani se cunoaște.
- Mai bine burtos de la bere, decât cocoșat de la muncă!
- Nu lăsa pe mâine ce poți face azi, lasă pe poimâine, că poate nu mai este nevoie.
- Când ai intrat în rahat până la nas, ține-ți gura închisă.
- Nu ești beat atâta timp cât poți sta întins pe podea fără să te sprijini.
- Pauzele lungi și dese, cheia marilor succese!
- Cine se scoală de dimineață, nu a dormit acasă”.

*

Ajutoare. În această perioadă am primit o serie de donații, astfel: **Domnul Colonel Marin Turculeanu** din Lugoj(TM), **Doamna Omir Lucreția**(București), fiică a satului Malovăț și **Doamna Carmen Ilinca** de la Banca Comercială din Tr. Severin, **Domnul Bâlgăr Anton** din Răteș(GJ): câte **100 lei**; **Doamna Papa Camelia** de la Banca Comercială din Tr. Severin: **50 lei**; **Domnul Fugașin Aurel** din Bârda și **Domnul Ing. Iosu Doru** din Malovăț au achitat drept contribuție de cult pe 2009 câte **50 lei**. Tuturor le mulțumim. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Conform hotărârii Consiliului Parohial, am acordat și anul acesta câteva ajutoare de Sfintele Paști unor enoriași cu situație economică deosebită, după cum urmează: **Cojocar Maria, Oproiu Dumitru**(pentru fiică), **Popescu(Manafu) Elena, Badea Leontina**(pentru nepot), **Căprioru Ion, Ștefu Constantin**(pentru copil) din Malovăț; **Stănciulescu Ion**(pentru copil) și **Mihăilescu Ana** din Bârda, câte **50 lei**. De asemenea, am acordat un ajutor de **200 lei** studentului **Iustin Știucă** de la Facultatea de Teologie din Craiova, coleg cu cântărețul parohiei noastre, care are nevoie de un transplant urgent în străinătate, pentru a putea lupta cu leucemia(cancer de sânge) de care suferă. Am făcut apel la cele peste 10.000 de adrese de internet, pe care le avem în baza noastră de date și, din câte am fost informați, a mai primit aprox. 3.000 lei datorită acestor apeluri. Dumnezeu să-i redea sănătatea!

*

Plăți. În această perioadă am făcut o serie de plăți mai mari, astfel: **624 lei** ajutoare de Paști; **2180 lei** covoare pentru toată biserica din Malovăț ; **140 lei** Protoieriei pentru tămâie.

*

Publicații și emisiuni. Deși a fost o perioadă mai aglomerată și mai secetoasă, am reușit să publicăm volumul **Balade din Transilvania**(300 pagini). Cele **215 balade** sunt culese direct de pe teren de către folcloristul **Pavel Rătundeanu-Ferghete**, căruia parohia noastră i-a mai publicat trei volume de colinde din Transilvania în ultimii ani. Într-o vreme în care manelele și muzica discotecilor ne sufocă sufletul, Pavel Rătundeanu-Ferghete ne invită să ne întoarcem la izvoarele creației artistice a poporului român, să scoatem din adâncurile spiritualității românești filonul de aur al cântecului epic, prin care strămoșii noștri au cântat faptele lor de vitejie, au fixat scene de viață de un realism impresionant, și-au descris bucuriile, necazurile, durerile, aspirațiile și faptele pe care le-au socotit demne de a rămâne în istoria neamului. Baladele din acest volum sunt culese de pe teren în ultimele decenii, ceea ce ne dovedește cu prisosință că folclorul românesc nu a murit, ci există, așteptându-și cu multă răbdare culegătorii și valorificatorii. Dacă fratele cititor va gusta o clipă bucuria întâlnirii cu valoarea autentică a zestrei străbune păstrate în versurile acestor nestemate, înseamnă că obiectivul culegătorului și al editorului a fost atins.

*

Preotul Dvs. a mai publicat câteva articole astfel: **Scrisoare pastorală**”, nr. 153, în „Observator”, Toronto, 2009, 5 apr., ediție on-line (<http://www.observatorul.com>); **Legea ca fărădelege**, în „Origini. Romania”, Madrid, Spania, 2009, 14 apr., ediție on-line(<http://www.originiromania.com>); „**Scrisoare pastorală**” nr. 154, în „Starpress”, revista româno-americo-canadiană, 2009, apr. 15, ediție on-line(<http://www.valcea-turism.ro>) și în „Agero”, Stuttgart(Germania), 2009, 17 apr., ediție on-line(<http://www.agero-stuttgart.de>).

*

Preotul Dvs. a continuat emisiunile la Televiziunea „Datina” din Tr. Severin pe tema **Iisus Hristos – Mântuitorul lumii**: 3 și 10 aprilie, între orele 20.30- 22 .

*

Anunțuri. Am primit ordin de la Episcopia Severinului și Strehaei ca joi, 23 Aprilie, adică la Sf. Gheorghe să mergem toți preoții împreună cu toți enoriașii la Tr. Severin. Acolo, la catedrala din centrul orașului, va avea loc slujba oficiată de **Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Irineu al Olteniei, Prea Sfințitul Episcop Nicodim al Severinului și Strehaei** și, probabil, alți ierarhi. Vă îndemn, așadar, să mergeți în număr cât mai mare acolo. Preotul va rămâne în parohie, bănuind că vor mai rămâne câțiva credincioși, care vor veni la biserică. Pentru aceștia va face slujbă, așa cum este anunțat programul în scrisorile precedente. Dacă veți pleca chiar toți, va veni și preotul, împlinind cuvântul Scripturii: „Unde e turma, acolo și păstorul!”

*

Duminică, **10 Mai**, la biserica din Bârda, la ora 11.00, va avea loc arendarea prin licitație a terenurilor de la Govăra, Retezeanu, cimitirului și curții bisericii din Bârda, iar Duminică, **17 Mai**, la biserica din Malovăț, la ora 11,00, va avea loc arendarea prin licitație a terenului de la Țigăreni, cimitirului și curții bisericii din Malovăț.

*

Am cumpărat setul complet de covoare pentru biserica de la Malovăț. Au costat **2180 lei**. S-au strâns **3.000 lei. Au rămas disponibili aproape 900 lei**. Dacă sunteți de acord, putem demara lucrările de completare a gardului cimitirului de la Malovăț. Prin extindere, au rămas porțiuni libere. Vom discuta aceste aspecte la biserică și vom lua o hotărâre împreună. Mulțumesc cordial pentru toate contribuțiile. Dumnezeu să vă răsplătească!

*

Înmormântări . S-a stins un mare interpret al cântecului popular românesc, **Ion Dolănescu**. Câteva decenii el a legănat speranțele noastre de mai bine, bucuriile și necazurile cu cântecul lui. Uneori ne-a mângâiat, alteori ne-a încurajat, dar întotdeauna ne-a arătat cât de frumoasă este zestrea muzicală moștenită din bătrâni. Eram elev la seminar, când s-a lansat el împreună cu Maria Ciobanu. Erau tineri și frumoși și cântau superb. Peste tot erau aproape venerați de public. Imi amintesc că au avut un concert la Craiova, pe stadion. M-am dus și eu. A fost prima și ultima dată când m-am dus pe un stadion. Spectacolul a fost magnific. Veniseră mii de oameni acolo. Stadionul era neîncăpător. Cred că

cei mai mulți proveneau de la țară. Cred că era vorba de acele generații care-și părăsiseră satele alungate de tăvălugul colectivizării, se încadraseră în industrie, locuiau în orașe, dar sufletul lor rămăsese legat de lumea satului, unde-și lăsaseră părinții, frații, cunoscuții și amintirile. Prin Ion Dolănescu și Maria Ciobanu generațiile acelea se reîntâlneau cu ceea ce lăsaseră acasă, și, poate, se justificau în fața orașenilor, arătând câtă frumusețe și bogăție spirituală au lăsat acolo, departe! Dumnezeu să-l ierte!

*

La 2 Aprilie am oficiat, împreună cu **Părintele Protopop Popescu Claudiu** slujba înmormântării pentru **Glavan Marian**(85 ani) din Malovăț, iar la 14 aprilie pentru **Curea Nicolae**(60 ani) din Bârda. Dumnezeu să-i ierte!

*

În cursul lunii mai avem următorul program de slujbe: **2 Mai**(Malovăț-Bârda); **3 Mai**(Malovăț); **9 Mai**(Malovăț-Bârda); **10 Mai**(Bârda); **16 Mai**(Malovăț-Bârda); **17 Mai** (Malovăț); **21 Mai**(Malovăț); **23 Mai**(Malovăț-Bârda); **24 Mai**(Bârda); **28 Mai**(Bârda, slujbă; Malovăț, pomeniri la ora 12); **30 Mai**(Malovăț-Bârda); **31 Mai**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, sau la **telefon 0724.99.80.86**. Poate fi contactat și pe e-mail la adresa: stanciulescubarda@gmail.com.

*

Tuturor enoriașilor parohiei noastre și cititorilor „Scrisorii pastorale” de aproape și de departe le urăm ca să petreacă Sfintele Paști cu sănătate și bucurie.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

